ဒိပဝေဿနာစစ်စစ်ရှာထိုးအနှစ်

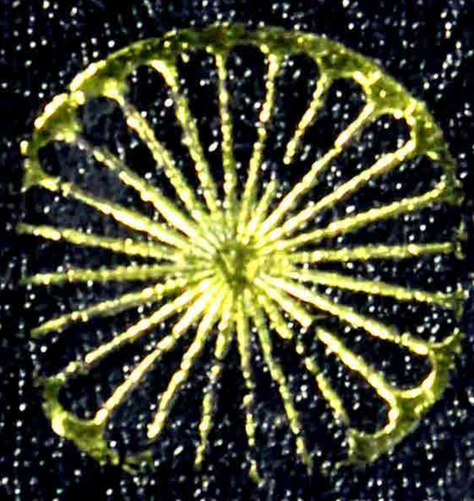

ဇရပ်ကီးကုန်ကူ ထန္ဒမ္ဘော
ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့
အမှုဌာနချုပ်ရုံးပြစ်တော်မူသော
ဥာဏာဘိ မဟာထေရ်
၏ရင်းရေးထားအပ်သော

ဝိပဿနာစစ်စစ် ဓါတ်အနှစ်

ဆရာတော်ကယမ်းနား တုရားဟော
ယောဂီတို့သတိချပ်ရန်၊

ကိုပေါ်မူ နာမ်ကရ။ ● လယ်တီဆရာတော်။
ပါသိပေါ်သိ၊ နိဗ္ဗာန်အထိ။ ● ဥာဏာဘိဆရာတော်။
မှ၊သိမှ၊ ကျင့်ကုသတိကြပ်ကြပ်ပြု။ ● ဦးနိုးလွန်းဆရာတော်။

ဥာဏာဘိ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်
ရှစ်မိုင်-သမိုင်းစာတိုက်-ရန်ကုန်မြို့
စကား;ပြောကြေးနန်း-၆၀၁၀၃

သာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုသည့်အမှတ်(၆၃၆၆) နှင့် (၆၃၆၆)က။

နိုင်ငံတော် ကမ္ဘာ့နာ စရိယ
ဉာဏစာဂီ မဟာထေရ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ပုံ

(ဥာဏစာဂီဆရာတော်၏ရဟန်းအမတော်များ။) ကြည့်သူ၏လက်ျာဘက်မှ လက်ဝဲဘက်သို့ပုံများ
မလုံးကျင်၊ မကျင်မွှေး၊ မအေးစိန်၊ မရှုဝါ၊ မမြသီတို့၏(ထာဝစဉ် ဓမ္မဒါန)ဖြစ်သည်။

နေမျောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိပဿနာစစ်ဂစ် ဓါတ်အနှစ်

ဥာဏစာဂိမဟာဆရာ၏ လုလ္လ ဥဿာဟ ဝိရိယဇွဲရှိပုံ

တရားဟောတိုင်းခရေးသားသော ပရိုဂန်	၁၁၄၆	ပ။
မျှား(ပ) (ဒု) (တတိယ)စရိုဂန် ဟောပုံစာ	၁၂၉၇	ဒု။
ရွက်မျှားသိပါ။	၁၃၀၉	တ

(က) အမှတ်စာအုပ်မူမျှ ။(အုပ်ရေ)၄၉၅×မျက်နှာ(၈၆၀၀)
(၁) အမှတ်စာအုပ်မူမျှား(၄၈)၆၇၁× ၄၈။ (၆၇၅၆)
(၈) အမှတ်စာအုပ်မူမျှား(၄၈)၁၄၄×၄၈။ (၄၂၃၅)
(ဃ) အမှတ်စာအုပ်မူမျှား(၄၈)၈၁ ×၄၈။ (၁၄၉၃၀)
(c) အမှတ်ပုံနှိပ်ပြီးမူမျှား(၇၀၀)ကျော် (၁၅၇၉၃၀)
(ဈ) ကျမ်းဂန်မျှားကြည့် စာအုပ်ရေ.....(၅၀၁၈)အုပ်။
(ဆ) ကျမ်းမှထုတ်ပုံနှိပ်ဝေငှစာရွက်ရေ....(၁၃၃၉၅၅၅၀)
(ဇ) တရားဟောသွားရသော မိုင်မျှား (၁၁၈၂၄၄ မိုင်။
(စျ) ကမ္ဘာ့နေရာနေရာမျှား ကြီး,လပ်,ယယ်တွေ့ပါ(၄၈)ဖွဲ့
(ည) ကရားပြသသောအရှင်မြတ်မျှား.....(၁၇၀)တိတိ။
(ဋ) ဇွဲနဲ့ခဲနှင့်အတန်တန် ခန္ဓာပါရမီ ဖြည့်ခဲ့ပုံမျှား
(အကြိမ် ၉၀ ကျော်။)

(၆) စာသင်တိုက်တည် ၁၅-နှစ်လုံးဒုက္ခခံခဲ့ပုံမျှား( )
(၃) ဗဟုသုတစုစီးရာဗဟုသုတပေါင်း ၃၀၀၀-ကျော်ရှိ
(၈) ပုံနှိပ်ပြီး စာအုပ်ရေပေါင်း.....(၁၃၅၁၇၁၅၀)
(ဏ) စာရွက်ဝရေပေါင်း စေ့.....(၁၃၄၉၅၅၀)
(တ) ၃၇-နှစ်၌ ရက်ပေါင်း(၁၃၆၁၀)ရင်းရက်ပေါင်း၌ မိနစ်ပေါင်း (၅၂၂၆၀၀)မတ္တာပို့၏ဂုဏ်တော်ကို စီးဖြန်း၏။ တရက် တနာရီပါဘဲ။

(ဝိရိယလက်ဝ)ဝိရိယစိုက်ထုတ် ကိုယ်အလုပ်ကို ဆောတ်မှုပျင်း အားမာန်တင်း၍ မှုခင်းကိစ္စ အဝေ၌ ဆန္ဒမယုတ် ကိုယ်တိုင် လုပ်သော် အဟုတ်အောင်နိုင်း ဆုတ်မြဲ၏။ တည်း။ (ဆရာဘာ)ဘားရေးသည်။)

(လူရည်ချွန်လက်ဝ) ယောကျ်ားတို့ခွန် လူရည်ချွန်ကာ ကောင်းကင်ဘုံထွဋ် ကြယ်ကိုဆွတ်လည်း ရလွယ်၏။ ရမြဲလမ်းတည်း။ (ရှေးဆရာပင်)

(နိုင်ငံကျော်ဖြစ်ဘို့လက်ဝ) (သုစိပုဘာ)ဝိလိုသိုခါ) အကွာဆုရှင့်လုံး စွဲကိုင်သုံးကာ ဘုန်းလည်းလိုင်လိုင် တန်ခိုးခိုင်၍ ကြိုင်တသင်းသင်း တစင်းစင်းနှင့်လင်းလင်းထိန်ထိန် ဘယ်မမှိန်ဘဲ လရှိန်နေ၀နန်း ပမာဆွန်းအုံ့ လေးကျွန်းဝ ကြာ ကဲ့ဗမာနှင့် ဖြဟွာသိကြား ပမာထားလေ့ ထင်ရှားခုခါ သံသရာနှင့် ကမ္ဘာခြုံဖုံး နိဗ္ဗာန်ဆုံးသည် ရှင်လုံးအကွာ ဆစ်မ်းဘည်း။ (ဥက္ကံစာဂီမဟာဌေရ် ရေးသည်။)

ခါတ်နိဒါန်းတော်ကြီး

ယထာပိစနွောဝိမလော
ဂ္ဂ ် အာကာသ ခါတုယာ
သဗ္ဗေတာရဂဏေလောကေ
အာဘာယ အတိရောစတိ။

ဝဠာဟက အဂ္ဂိတ္တရစေါဠိတော်
သုမနသုတ်တော် နံပါတ်-
၂၅ ကြောင်းရေ-၂၉ ဟံမူမှ
လောကဋ္ဌ၊ အညစ်အကြေး
မှကင်းသော လမင်းကြီးသည်။ (အာကာသခါတ်) ဆိုတဲ့
ကောင်းကင်ခရီး၊ လမ်းမကြီးဌ၊ သွားသည်ရှိသော်။ အား
လုံးသော နက္ခတ်, တာရာ, ကြယ်မျှားစုကို မိမိ၏ လ, အ
ရောင်ဖြင့် တင့်တယ်စွာ သွားသကဲ့သို့ လောကဋ္ဌ သိုလ၊
သမာဓိ ပညာရှိထားသောသူသည်လည်း။ လူ,နတ်,ပြဟ္မာ
သတ္တဝါတို့ကို မိမိ၏ သီလ သမာဓိ ပညာ အရောင်အဝါဖြင့်
တင့်တယ်စွာ လွှမ်းမိုးရှိသွားနေစေသည်၊ ဤဌ အာကာသ
ခါတုယာ၊ ပုဒ်ကိုပြလိုရှိ သာဓကပြုတာ။

ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် ၃၁-ဘုံမှာရော စကြာဝဠာမှာရော
ဂဟာမှာရော ဝိသယခေတ်မှာရော ရှိရှိသမျှဌ ခါတ်တရား
သာ ပခါနဖြစ်၍ လောကခါတ်ကြီးဟူ၍ ခါတ်က အုပ်ချုပ်
ပြသကြသည်၊ တဖန်၊ ရှိရှိသမျှတရားတိုင်းဌ (ဒွေခါတုယော
သင်္ခတခါတုစ အသင်္ခတ ခါတုစ။) ဟူ၍ ၃၁-ဘုံဌရော
နိဗ္ဗာန်ဌရော ခါတ်ဖြင့်လွှမ်းမိုးရှိပြသည်။ တဖန် (ဓမ္မသင်္ဂဏီ
ဝါဠိတော် ဒုကမာတိကာဌ) (သင်္ခတာဓမ္မာ အသင်္ခတာ

ဝမ္မာ)ဟူ၍ လောကီဌာနာ လောကုတ္တရာဌာနရှိ ဝါတ်က လှမ်းမိုးနေပုံကိုပြသည်၊ တဖန်၊ ကမ္ဘာအသင်္ချေ ကမ္ဘာအနန္တ တိုင်းဌာ အဆုံးမထင် အစမမြင်ရသော အာကာသ ဝါတ် ကောင်းကင်ဌာ ကိုးသိန်း ခြောက်သောင်း အထုရှိသော လေ ဝါယောဝါတ်ကြီးတည်ပုံ။ ၎င်းအခေါ်ဌာ လေးသိန်း ရှစ်သောင်းအထုရှိသော ရေအာပေါဝါတ်စုကြီးတည်ရှိပုံ။ ၎င်းအခေါ်ဌာ နှစ်သိန်း လေးသောင်း အထုရှိသော မဟာ ဗဟဝီမြေကြီးဘည်ရှိပုံ။ ၎င်းမြေပေါ်ဌာ ယူဇနာ(၁၄၀၀) ၂၂ ပြန်ရှိသော မဟာမြင့်မိုရ်တောင်ကြီး ရှိနေပုံ ၎င်းကို ဝိုင်း၍ ခြုံရံနေသော တောင်စဉ် ၇ ထပ်၊ သီတာ ၇-တန်ရှိ နေပုံ။ ၎င်းကိုမှ သမုဒ္ဒရာကြီးပတ်၍ လေးကျွန်းနှင့်တည်နေ ပုံ။ ၎င်းအသဲမှာမှ ရွှပ်နှာမ်ရှိသော သင်ဗီဝ နိုင်ငံများ ဝါတ် ဌာတည်နေပုံစုစုပြသည်။

(၁) ရှေဂုန်တိုင် မောင်တင်ဝတ္ထု။
(၂) သူပုန်ကြီး အိမ်ရှေ့နဲ့ဘုရင်ဖြစ်ပုံ။
(၃) ဗါရာဏသီမင်း ၎ရဲ့ တေမီ သုံးဘဝပြပုံ။
(၄) ဝိဇီတာ ဝိပဿနာကဗျဒ္ဓါအလောင်း အစားတသတ် ဝတ္ထု။
(၅) အဌိသရပဿနာကဗျဒ္ဓါအလောင်း ဒေဝဒတ်ဝတ္ထု။
(၆) အသညသတ် ပြဟ္မာများဝတ္ထု။
(၇) အရူပပြဟ္မာများဝတ္ထု။

(၈) မျက်စိမြင်စဉ် ရေ မျှခံရ မြင်ကောဇာဘုရင် ဖြစ်ရ။

(၉) မျက်စိမမြင်စဉ် ရေမျှောခံရ မြင်တော့ ဘောင် ညှာစရ။

၈တိနဲ့ ပဋ္ဌိညဉ်ကြောင့် ကျွတ်လွတ်ရပုံ

မောင်တင်ဝတ္ထုအဆန်း

၁၃၁၃ ခုနှစ်က ရန်ကုန်မြို့ ရွှေဂုံတိုင်အရပ်၌ နေသော မောင်တင်ကို သူ၏အဒေါ် ကြည့်မြင်တိုင်၌ နေသော သူက ဝိပဿနာအလုပ်နှင့် ၇-ရက်လောက်အားထုတ်ရန် ဟောပြသည်။ မောင်တင်က ကျွန်ကောဇာမှာ သွင်ရုံကြီး၌ ရှပ်ရှင်ပြပွဲ၌ အတီးအမှုတ်နှင့်အလုပ်မအားသောကြောင့် အားထုတ်ရန် မဖြစ်နိုင်ပုံကိုပြောပြသည်။

အဒေါ်က ၇-ရက်မျှ ခွင့်ယူ၍ အားထုတ်ရန်ပြောပြန်သည်။ မောင်တင်က ယခု ၇-ရက်မှာ ဇာတ်ထုတ်လုပ်ကြိုက်မျှားမည့်ဇာတ်ထုတ်မို့ မဖြစ်သေးကြောင်း ဒီဇာတ်ထုတ်ပြီးသွားမှာပဲ။ အခွင့်ယူ၍ အားထုတ်ပါမည်ဟု ပဋ္ဌိညဉ်ပေးလိုက်သည် ၈တိပေးလိုက်သည်။

တာပေမဲ့ မောင်တင်မှာ ဇာတ်ထုတ်ကောင်းကို ပြသ

စဉ် အလွန်တရာမကျမ်းမမာဖြစ်၍ သတိမရဘဲမျောမေ့၍
နေသည်။မျောမေ့၍နေတုန်းဌ တွေ့မြင်ရပုံမှာ မိမိဟာဝေ
ပြေသို့ရောက်သွားသည်။ဝေရဲပြဋ္ဌ ဝေရဲခံရမည့် ဝေရဲသားတွေ
ကိုထားပုံမှာခတာ့ စာအုပ်ဆိုင်ဌ စာအုပ်မျှားထားသကဲ့သို
အထပ်ထပ်ဌ လူချင်းယှဉ်၍ထားသည်။တဦးကခေါင်းဘက်
တဦးကခြေဘက်နှင့် (ခေါင်းခြေ-ခေါင်းခြေနဲ့) ဒီပုံထား
သည်။ ဒုတိယအထပ်၊ တတိယအထပ်၊ စတုတ္ထအထပ်၊ ပဉ္စမ
အထပ်၊ ဆဋ္ဌမအထပ်၊ သတ္တမအထပ်၊ အဋ္ဌမ အထပ်တွေဌ
လည်း(ခေါင်းခြေ-ခေါင်းခြေ)နှင့်စီစီထားသည်။စင်တိုင်း
မှာ ဝေရဲသားတွေဟာ ဒီပုံဘဲတွေ့မြင်ရသည်။ စင်တွေကလဲ
အလွန်မျှားလှသည် ဤစင်ထဲကမှ လူ ၅-ဦး၊ ၆-ဦးကိုယူ၍
စီတန်းလျှက်ထိုင်နေခစပြီးမှ ကုသိုလ်ပြုသလား အကုသိုလ်
ပြုသလားဟု အထပ်ပမ်း မေးစစ်သည်။ ကုသိုလ်မရှိဘဲ၊
အကုသိုလ်တွေမျှားနေသူကို ဝေရဲမင်းကြီးက မျက်နှာမသာ
ဘဲ ဟိုဘက်လှည့်လိုက်လျှင် ဘီလူးကြီးတွေ ၄-ကောင်းက
ထိုလူအားဆွဲခေါ်သွား၍ ဝေရဲအိုးထဲသို့ပြစ်ချထဲ့သွင်းလိုက်
သည်။တဆူဆူတည့်ညီနဲ့ နားမခံသာအောင် ကြားရ,မြင်ရ
တွေ့နေရသည်။ ဒါတွေကို မြင်ရ ကြားရတာ့ မောစ်တင်
မှာ ငါ့ကိုလဲဒီပုံ စစ်ဆေးတာ့မည်။ အကုသိုလ်က မျှား၍
ကုသိုလ်ကနဲပါးလျှင် ငါ့ကိုလဲ၌ တီလူးကြီးတွေ ၄-ကောင်
ကဆွဲ ခေါ်ပြီး ဝေရဲအိုးထဲသ့ပြစ်ချတော့မှာဘဲဟုထိတ်လန့်တုံ
လှုပ် ကြောက်ရွံ့လျှက်နေသည်။ဒီလိုနဲ့ မေးစစ် ပြစ်ချ,မေး

စစ် ပြင်ချွန်လုပ်နေ၍ မောင်တင်၏ အလှည့်သို့ရောက်လျှင် ငရဲမင်းကြီးက၊ ဟဲ့-မောင်တင်၊ မောင်မင်းဟာ အဒေါ်က ဝိပဿနာ အားထုတ်ရန် ပြောပြတော့ ၇-ရက် ဂတိခံထားတယ်မဟုတ်လား။ ၇ ရက်ကျင့်ပါမည်ဟု ပဋိညာဉ်ပေးထားတယ်မဟုတ်လား။ ကဲကဲ၊ အိမ်သို့ ပြန်သွားပေတော့ ဂတိပေးထားတဲ့အတိုင်း ပဋိညာဉ်ပေးထားတဲ့ အတိုင်း ၇-ရက်မျှ ဝိပဿနာကို အားထုတ်ခဲ့ချေဟဲ့ ဘီလူး ၂-ကောင် မောင်တင်ကို လိုက်ပို့ကြတော့ဟုလွှတ်လိုက်သည်။

မောင်တင်သည်၊ ဘီလူး ၂-ကောင်နဲ့ အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့ရာ အိမ်ဘခုကိုမြင်တော့ ဘီလူး ၂-ကောင်က ဒီအိမ်သို့သွားတော့ဟု လွှတ်လိုက်သည်။ မောင်တင်က ဘီလူး ၂-ကောင်ကိုလှည့်၍ကြည့်တော့ ဘီလူး ၂-ကောင်းကိုမတွေ့ရပျောက်ကွယ်သွားသည်၊ ခွေး ၂-ကောင်ကလိုက်သဖြင့် မောင်တင်မှာ မောမော-ပန်းပန်းနဲ့ဘဲ ဒုံးစိုင်းရှေ့ပြေးခဲ့ရာသည်၊ အိမ်သို့ရောက်လျှင် မောင်တင်သည်၊ ပြေးခုန်ပြီး လေခါး၏ အလယ်ထစ်ကိုရောက်သွားပြီး အိမ်ပါသွေ့ပြေးတက်သည် အားမာဆို့၍ (ဟောဟဲ-ဟောဟဲ)နဲ့ လဲသွားသည်၊ ဤအခါ၌ လူနာကြည့်ရန်လာကြသော မိတ်ဆွေများက (ဟောဟော)မောင်တင်သတိရလာပြီဟု အားတက်သရော ပြောကြသည်။ မောင်တင်လဲ သတိရ၍ ပြန်ပြီးတွေးတောတော့ မျှောနေတုန်းက မြင်ခဲ့ရ တွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်ကို မိတ်ဆွေတို့အား တလုံးစီ-တလုံးစီနဲ့ပြောပြသည် မိတ်ဆွ

မျှားဂ လဲ - ဩော်....ဝိပဿနာဟာ အလွန်ထက်မှက်လှပါတာ ကား။ အခေါ်အား ၇-ရက်မျှ အားထုတ်ပါမည်ဟု [ဂ တ်] ပေး ပဋ္ဌာန်းပေးမိတာတောင်မှ ငရဲ-င်းက ငရဲအိုးထဲသို့ ဆွဲမခေါ်ဘဲ လွှတ်လိုက်သည်။ ဘကယ်တန်း ဝိပဿနာကို အားထုတ်ပါမှုကား ဒါထက် အပါယ်တံခါး ပိတ်ပေးဦးမည်၊ ဆင်းရဲဝဏ်သရုမှ လွှတ်ပေးဦးမည်ဟု ချီးမွမ်းကြသည် နောက်နောင် မောင်တင်ဟာ အားထုတ်လျက်နေပါသည် (ဂတိအကျိုး ပဋ္ဌာန်အကျိုးပေးပုံ ၀တ္ထုပြီး၏။)

ဂတိနဲ့ ပဋ္ဌာန် အကျိုး၀တ္ထု

ဟိုးရှေးခေါ်ဘုန်းကာ ဗာရာဏသီ ရာဇဂြိုဟ်စသော ငါးပြည်၏ အလယ်ဗဟိုရှိ၌ ဘောနက်ကြီး တခုရှိသည်။ ၎င်းဘောနက်ကို ခိုလှုံ၍ လူဆိုးသူပုန်ဒါးပြငါးရာတို့ဟာ ဗာရာဏသီနယ်ဝင်ပြီး ဒါးပြတိုက်ကြရာ ရာဇဂြိုဟ် နယ်ဝင်ပြီး ဒါးပြတိုက်ကြနဲ့ နေခဲလေ့ရှိကြတယ်။ မင်းမျှားက ဖမ်းလဲ မမိနိုင်ကြပါ။ ။သို့ဖြစ်၍ မင်းချင်းတိုင်ဝင်ပြီး ဘုရင်-၅ ဦးဦးရှိခဲသော ဗိုလ်ပါငါးဂုဖြင့်ဘောကြီးကိုဝိုင်းထားပြီးဆင်၊ ဓာပ် မြင်းတပ်၊ရထားတပ်၊ခြေလျင်တပ်တွေကို တဖြေးဖြေး ချုံ့၍-ချုံ့၍ သူအားဖြင့် ဝိုင် ဝိုင်းဖမ်းရာ ဒါးပြ-ငါးရာ လုံးမိခဲတာသည်၊ ကျန်မင်းလေးပါးက ဗာရာဏသီ မင်းအား ဒါးပြခဲ့ကြတဲ့အပ်၌ အဆုံးစီရင်ရန် ပြောကြားပြီး ပြန်သွားကြသည်။

ဗျာရာဏသီဘုရင်ကလဲ လူစုကိုခွဲ၍မေးတော့ စီစစ်တော့ ဒါးပြင်ယ်သားများက ကျွန်တော်တို့ဟာ လူကောင်းတွေပါ။ ဘာဝဝမဲ့ အာဘင်းဆွဲခါပြီး ဒါးပြု၍ ဒါးပြုပြုလုပ်ရန် အာဏာပြုခဲ့သောကြောင့်(အခုခစခိုင်းတာကို မလုပ်ရင်ဖြင့် အခုချက်ချင်းခေသရတော့မည်' ခိုင်းတာကိုလုပ်၍ ဒါးပြုတိုက်မိ၍ မင်းကဖမ်းဦးခတော့ နောက်မှခေသရမည်။(နောင်ခါလာ နောင်ခစားဘဲ) ဟု။ သခေါထားရ ဒါးပြုပြီးခိုင်းသမျှကိုပြုကြရပါတယ် စင်စစ်တော့ သူခိုးစိတ် ဒါးပြုစိတ်ကား လုံးဝမရှိပါဟု ၃ စစ်ခံကြသည်။သို့ကြောင့် ငယ်သားကွေကို လွှတ်ပြစ်၍ သူ၃ုန်ခေါင်းဆောင်ကြီးကို စစ်ဆေးတော့သည် မကွယ်သာ၍ မှန်ရာကိုပြောပြသည်။

ဗျာရာဏသီမင်းကား ဒီသူပုန်ကို နိုင်ငံသားတွေ မြင်အောင် နှုးကိုလှီးသတ် နှာခေါင်း၍ လှီးသတ်ပါးစပ်ကို လှီးသတ် လက်ခေါ်ချောင်း ခြေချောင်းတွေကို ဖြတ်ပြစ်နှင့် ချက်ချင်းမသေ၊ စဘဲ ညှင်းဆဲပြီး တဖြေးဖြေးနဲ့ သေစေပါမှ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတွေက ရှုံ့ကြောက်ပြီး ဒါမျိုးကို စိတ်မကူးကြတော့ဘဲ၊ကြောက်ရှုံ့ တုံ့လှုပ်၍ ကောင်းမှုနှစ်ဝနေထိုင်ကြတော့မည် ယခု နှုကား နိုင်ငံသူ-နိုင်ငံသားတွေကိုပြ၍သတ်ဖြတ်ရန် အချိန်မရှိတော့ပြီ။ နက်ဖြန် နံနက်နေထွက်ပြီးမှ လူပုံကြား၌ ကားစင်တင်၍သတ်ဖြတ်စေမည်ဟု မိန့်ပြီး အချုပ်ထဲ၌ အစောင့်နှင့်ထားခဲ့သည်။

[သူကည်းတယောက် ကောင်းဘို့ရက်မှု သူက ယောက်မှာ ပျက်လင့်ကစား ဓမ္မကာကည်း။] ဟူ၏ ဗာ ပ ဿာရှိတို့၏လက်ဝဲအရ။ သူပုန်ခေါင်းဆောင်၏လုတ်လင်ကို ကိစ္စဒေါ်လာသည်ကား။ ဗာရာဏသီရှင်ဘုရင်၏ ဒေါ်ဘ ညားစံဒဝိ မဒေဝီမှ ဖွားမြင်ကာ၊ ဗာ ပ ဝင်ဘိုင်စံ မင်းသမီး ဘလေးကို ခြမ်ဂ်၍ အဆိပ်တက်ဟုက်မျှ ဖြစ်၍ နေခဲ့သည်။ သမားဖျ သမားညို ဟူးရားဖြူ ဟူးရာ ညို ထိုကို,ဘျ,ဘျ၊ အလီလီတို့နှင့် အဆိပ်ကိုချပေမဲ့ မပျောက်။ သို့ကြောင့် အကြံယူ၍ အမတ်ဇတ္တနဲ့တိုင်ပင်ခဲ့တော့ လမ်ခရီ လမ်းတို့ လမ်းမြောင် လမ်ခွဲ ဆောင်းခ ၍ ခရီးပြုမှ ပညာရှင်များ ပေါ်လာမည်ထင်ပါကြောင်းနှင့် သံတော်ဦးတင်ကြသည်။ ဘုရင်ကလဲ မောင်းသမားများကို လွှတ်ပြီး ကြေငြာစေသည်။

တဦးသော မောင်းသမားဟာ အချုပ်ခမ်းရှိရာ ဂမ်းဌ် မောင်းတဟီးဟီးနဲ့ကြေငြာသည်ကို ရာဇဝတ်သားသူပုန်မှူးကြားလျှင် အကို ဘာမောင်းသဲဗျ။

မောင်းသမားက။ ။မောင့်ကိုပြောပြခဲ့ကာ ဘာ အကျိုးထင်မှာလဲ မောင်ဟာ နံနက်ခဲ့ အသက် ထွက်ခဲ့တော့မှာဘဲ။

သူပုန်မှူး။ ။ပြောပြပါဦး တနေရာရာက အမှုးတော် ထမ်းပြီး သွားပါရစေ။ ၊ဒီလိုကွဲ့ ဟု ဆိုကာ (အစရောအလယ်ရော အဆုံးရောပြောပြသည်။)

သူ့ဂုန်မှူးက ကျွန်တော်သာ ကုသပေးရလျှင် ဘုရင့်သမီး၏ဘော်မသေရစေကုန်းဟု ကျွန်တော့မှာ ရုဏ်းတော်သားမို့ ကုသဘို့ ခွင့်ရ-မရသာ သိချင်ပါတယ်ဟု ပြောတော့။

မောင်းသားသည်၊ ဂ ဗျာဂရာ နန်းတော်သို့မြန်မြန်ပြေးသွားရသည်။ ဘုရင်ကို စုံစုံ-လင်လင် သံတော်ဦးတင်တော့။

ဘုရင်က။ ။မောင်းခင်ဧည့်က ရုဏ်ဝတ် သားလေ၊ ဘာလေ မပါဘူး ကုသနိုင်တယ်၊ မြန်မြန်သာခေါ်ခဲ့လေ့ဟုဆိုသည်။

သူ့ဂုန်မှူးမှာ ကုသပေးပါမည်ဟု ဂတိပေးမိ၍ ပဋ္ဌိညည်ပေးမိ၍ ၁) အချုပ်ထဲမှလွှတ်ပေး၊ ခြင်း။ (၂)လက်ထပ်ကို ဖျက်ခေါ်ရခြင်း။ (၃) လက်ပြန်ကြိုး ထုပ်ထားတာကို ဖြုတ်ပေးရခြင်း။ (၄)ထိပ်တုံ့မှ လွှတ်ရခြင်း၊ (၅) သံခြေကျင်းမှလွှတ်ရခြင်း (၆) ရုဏ်ဝတ်ကားဆိုတဲ့ နာမည်မှကျွတ်လွှတ်ရခြင်း။(၇)ရုဏ်ဝတ်သားတို့ ဝတ်ဆင်ရသောအဝတ်မှကျွတ်၍ ဆေးဆရာကဲ့သို့ ဂုဏ်ရှိရှိဝတ်ဆင်ရခြင်း။ (၈)နန်းတော်ကြီးသို့ ဝင်ခွင့်ရခြင်း၊(၉)ဆရာကြီးဟူသော နာမည်တလုံးနဲ့အခေါ်ခံရခြင်းမျှားကိုချက်ချင်းလက်ငင်းရရှိသွားဘော့သည် အဲဒါဂဘီအကျိုးပါ။ပဋ္ဌိညည်၏အကျိုးပါ။ အာစာရအရိယာ၏ ရှေ့တော်ပြေးပါ။ နန်းတော်သို့သွားနေခြင်းကား(က အာစာရအရိယာသဘောပါ။(ခ) ဘုရင့်သမီးကိုမြင်ရခြင်းကား ဒဿနအရိယာ၏သဘောပါ

(ဂ)ဘုရ၊်သမီးကိုအပ်ခံရခြင်းကားလိင်အရိယာ၏သဘောပါ။ (ဃ)မိမိ၏ အတတ်ပညာဖြင့် သပ်ချ,သပ်ချ ပြုနေတာကား ဗဋ္ဌေဝေအရိယာ၏သဘောပါ။ (င)သပ်ချ,ဆပ်ချ ပြုပေးတော့အဆိပ်တွေဟာ ငယ်ထိပ်မှနဖူး နဖူးမှပါး ပါးမှမေးစေ့၊ မေးစေ့မှ လယ်ပင်းအထိ ဆင်းကျလာသည်။ အဲဒါ သောတာပန်၏ သဘောပါဘဲ။ သောတာပန်ကဲ့သို့ လယ်ပင်းသို့ အဆိပ် ရောက်လာသော် မင်းသမီးသည်။ ခမည်းတော်ကိုမြင်၍ ခမည်းတော်ကယ်ပါ။ ဆယ်ပါဟု အသနားခံသည်။ မယ်တော်ကိုမြင်လျှင် မယ်တော်ဘုရားကယ်ဝါ၊ ဆယ်ပါဟုအသနားခံသည်။ မင်းသမီးဟာ အရာရာကိုမြင်တော့သည်။ သောတာပန်လဲ ဓါတ် ရုပ်နာမ် လက္ခဏာ၊ ဝရိယာ၊ သစ္စာ ဝိသုဒ္ဓိ ဗေဒဝိဇ္ဇာကျော်ခဲ့ စသည်တို့ကိုမြင်၍ (ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာဓမ္မာ)ဟု၊ ဓမ္မာရုံဏိ ဝါဒီဘော် မာတိကာဌ် ဟောဝေါ်မူရသည်။ (ဃ)တဖန်၊ ရှုတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပြီး ပုဝါနဲ့ပုတ်ချ ပုတ်ချ ပြုပြန်ရာငယ်။ လယ်ပင်းမှ ခါးထစ်သို့ အဆိပ်မျိုး ကျ ရောက်လာသည်။ အသဲထဲအူသဲ၌ မပူမစပ်နေသမျှကောင်ကောင်ပါ(ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာဓမ္မာ)ဟူ၏ ဓမ္မာရုံဏိပ ဌိတော် မာတိကာဌ် ဟောပြရပြန်သည် သကဒါဂါမ်ဘည်ပုံ ဥပမာပါဘဲ။ (ဆ)တဖန် မန္တာန်ကိုရှုတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၍ ပုတ်ချ-ပုတ်ချပြုပြန်ရာငယ်။ ခါးဆစ်မှ ဒူးဆစ်သို့အဆိပ်မျိုး ကျကျလာသည်။ အနာဂါမ်တည်ပုံနှင့်ရှိပုံ ဥပမာတည်း။ (ဇ)တဖန်၊ မန္တာန်ကို

ရှုတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၌ ပုတ်ချ-ပုတ်ချပြုပြန်ရာဝယ် ဒုးဆစ်မှ ခြေမျက်စိသို့ အဆိပ်များ ကျကျလာသည်။ ရဟန္တာဖြစ်ရသော ဥပမာတည်း။(စျ)တဖန်၊ မန္တာန်ကို ရှုတ်ဖတ်၍ သရဇ္ဈာယ်၍ ပုတ်ချ-ပုတ်ချပြုပြန်ရာ ခြေမျက်စိမှ ခြေဖျားသို့ ရောက်၍ မြေထဲသို့ ကျခရောက်ဝင်သွားသည်။ အဆိပ်တို့ ကုန်သဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုရရှိတာနှင့်တူးလသည်။ (ည)မင်းသွီးမှာ မူလဖကတိအဘိုင်းဖြစ်လာ၍ ဂတိအတိုင်း ပဋ္ဌာန်ကို မင်းသွီးနဲ့ စုလျှားရစ်ပတ် လက်ထပ်၍ အိမ်ခရှ.နှင်းရသည်။ နောက်နောင် ဘုရင်ကြီး ကံတော်ကုန်သွားလျှင် အိမ်ခရှ.သည်။ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၍ မင်းသမီးမှာ တောင်ညာစံ၊ဒေဝီ မဟာသီဖြစ်ရသည်။ ။အပြစ်ရှိပေမဲ့ အဆိပ်ကျအောင် ကုသနိုင်၍ ဘုရင်အထိဖြစ်ရသည်။

[အာဌာဝက ဘီလူး၊ သုစိခလောဘီလူး၊ ခရလောမဘီလူး၊ ဟေမဝတာရဘီလူး၊ သာတာဂိရိဘီလူးနဲ့ ဗရိုသားတော်ယေသားမျ ားသည်ရင်း။ ကာဌ ဝိယဂ္ဂ ၊နိဘီလူးမသည်ရင်း။ ပိသကုံ၊ပြိုတ္တာမနဲ့ သား၊သွီ ၃ ဦးသည်ရင်း၊ လူဆင်း ထွဏ်ဝက အဂ္ဂိုလိမာလ ခိုးသားကုံ၊ရာ ခိုးသ ားခုနှစ်ရာ ခိုးသားငါးရာ၊ လူသတ်မှုကြီး ၀မ္ဗဒါဋ္ဌ ၊ တံငါ၊အရှိယ၊ ဗဟုက မုဆိုး ကုက္ကဋ္ဌမိတ္တမုဆိုး စသော(၁၇ ဦး၊ ဓရ.န်း ၃. ခိုင်ရသော မုဆိုးတို့သည်ရင်း၊ ဒီဋ္ဌ တ္ထဝ်က သုသိမ၊ ဥပါလိ နိဂြောဓ အမ္ဗဋ္ဌ ပေါ်ထလိယ ဥဂ္ဂတိုင်းပြည် ဝ၁ခုလုံး၊ ဆတ္တမာဏဝ လူစုလူဝေးသည်ရင်း၊ ဗြဟ္မဒေဝ လူစုလူဝေး

သည်ရင်း။ အဂ္ဂိဒတ္တ လူစုလူဝေးသည်ရင်း။ ဗြဟ္မာယုဂစု ပေါ်ကွန်ရသာတီဘစု၊ တာရုက္ခတစု သေလတစု၊ ဂေနိယတစု ထုဏဗြဟ္မဏာဘစု၊ ဂဝုဟံဒိန္နာတစု၊ ဇမ္ဗု။ ကနှင့်ဂ စု ဗကဗြဟ္မာနှ တထောင်တို့ဟာ ယခုပြသောဝတ္ထုနှင့် လုံးဝ တူကြသည်။ အပြစ်ရှိထားကြပေမဲ့ ရင်းအပြစ် ဟူသော အဆိပ်အဟွားကို ကုသသောကြောင့် အိမ်ခရှ။ လဲရ၊ ဘုရင်လဲရ၊ တိုင်းပြည်လဲ ရကြသည်။ ရှေးနောက် ချိန်ဆ ကြပါလေ။

ရုပ်နာမ်ကိုမမြင်၍ဒုက္ခစရာက်ပုံနှင့် ရုပ်နာမ်ကို မြင်၍မဟာသုခရပုံ

ကမ္ဘာကြီးပေါင်း အသင်္ချေ ၂၀-နှ ကမ္ဘာကြီးခဝါင်း နှစ်သိန်းခေါက် ကျင့်ခဲ့ပြီးပေမဲ့ အနှစ် ၂၀-မျှ၊ နှန်းစံမီ၍ အနှစ်ရှစ်ခသောင်း ငရဲအိုးထဲ၌ နေရသေးပုံ။ ။ခါတ်ပရမတ်ကိုမရှုမိ၍ ပါရမီဖြည့်လာပေမဲ့ မှားလျှင်ငရဲ၌ခံစားရပုံ ဒုက္ခကြီးမှားရပုံမှာ— ငါတို့ မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော်ကြီးဟာ ရှေးခရှေးအတိတ်ကပ်တွေ ကမ္ဘာတွေတုန်းက ကမ္ဘာပေါင်း အသင်္ချေ ၂၀-နဲ့ ကမ္ဘာခပေါင်း ၂-သိန်းလောက်ပါရမီကိုဖြည့်ကျင့်ခဲ့ပြီးမှ(တစ်)ဝေ။မိဘ၀။ (နှစ်) ဥဿဒဝရဲ၌ အနှစ်ရှစ်သောင်းဘ၀။ (သုံး) ဗါရာဏသီမင်းဘာဟု သုံးဆက်ကိုကြည့်၍ စဉ်းစားကြပါလေ၊ ဗါရာဏသီမင်း၏ဘ၀တုန်းက မင်း၏စီးစိမ်နှင့် အနှစ် ၂၀-စိုးစံခဲ့ဘူး၏ ထိုအနှစ် ၂၀ မျှစိုးစံခဲ့ဘူးသောကြောင့် ၎င်းအလောင်း

ဘော်ဗါရာဟကဿီမင်းမှာအနှစ်ရှစ်သောင်းမျှ ဥဿဒေရဲ့ဥကြာကြာကြီး ငရဲဒုက္ခနဲ့ ခံစားခဲ့ရတယ်။ တေမိဘဝ ရောဇာတိသရဘက်ကိုရခဲ့ ခံခဲ့ရပုံကို ကြားတွေ့မြင်ခဲ့ မင်းမဖြစ်အောင်(အကုန်နှုန်)ပြုပြီး ဒေါသထွက်လာရသည် မဟုတ်ပါလော။ အနှစ် ၂၀-မျှ နှုန်စံ၍ အနှစ်ရှစ်သောင်းမျှ ငရဲခံရတာကို အားသးစိပ် ဝေဘန်ကြည့်လျှင် တစက္ကန့်နှုန်းစံက စက္ကန့်ပေါင်း ၄၁၈၀-ခံရ၏ တမိနစ်နှုန်းစံက မိနစ်-၄၈၁၀ ခံရ၏ တနာရီနှုန် စံက နာရီ-၂၀၀၀ ခံရ၏ တရက်နှုန်းစံက ရက်ပေါင်း ၄၀၀၀-ခံရ၏ တလနှုန်းစံက လပေါင်း-၄၈၀၀ ခံ ၏ တနှစ်နှုန် စံ ၀ နှစ်ပေါင်း ၄၀၀၀ ခံရ၏ တဘဝနှုန်း စံ ၀ ဘဝပေါင်း ၄၁၀၀-မျှ ငရဲဒုက္ခကိုခံစားရ၏ဟုသိကြပါလေ၊ ဘုရားအလောင်းတောင်မှ ဒီပုံဖြစ်ခဲ့လျှင် ငါတို့ကား ရင်းထက်အနှုန့် ခံစားရမည်ဟု သိကြပါ။ (၅၅၀)ဇာတ်ဘော်မှာ အလောင်းတော်ကြီး၏ အပါယ်ဘုံ၌(၁၂၆)ဘဝ ခံရသေးသည်။ ဘောင်ဖီလားဆရာတော်ကြီးအလိုမှာ-၁၃၆ ဘဝ အပါယ်၌ အလောင်းတော်ကြီး ခံရသတဲ့ဗျား။ ဤမျှ ပါရမီတရား ပြည့်ဝတာ၁တောင် (၁၂၆)ဘဝ (၁၃၆)ဘဝ အပါယ်၌ဖြစ်ရတာဟာ အပါယ်တံခါး ပိတ်ပေးနိုင်သော ခါတ်ရှပ်နာမ်ကိုယ်တွေနဲ့ မရှုခဲ့မိလို့ဖြစ်ရသည်။

(နှမ်းအကျိုးရ မြင့်မိုရ်တောင်လောက် အပြစ်ခံကြရပုံ သံ၁၀၇)ဩော်....ခါတ်မရက မဟာဒုက္ခပါတကား။

ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတွေဟာ ပါရမီဘရားကို ၂-သခြေါ်နဲ့ကမ္ဘာ တသိန်းခွဲလောက် ဖြည့်ဆည်းဘူးရတယ်။ အဇာတသတ်မင်းဟာ ဝိဇိတာပစ္စက ဗုဒ္ဓါအလောင်းဘဲ။ ၎င်းဟာ ကမ္ဘာပေါင်း ၂-သခြေါ်လဲ ပါရမီဖြည့်ခဲ့ပါသည်။ ကမ္ဘာ-၈၀၀၀၀ လဲ ပါရမီဖြည့်ခဲ့ ၊ ပြီး ကမ္ဘာ ၂-သောင်းမျှ ပါရမီဖြည့်ရဦးမည်။ တာဝေါမဲ့ အဇာတသတ်ဘဝမှာ ပါပမိတ္တနဲ့နေမိ၍ ဘုရင်လုပ်ချင်ကာနှင့်ခမည်းဘာ်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို အစာဖြတ်အငတ်ထား၊ ခြေဒါးခွဲပြီးသတ်မိသည်။ ဤပိတုဃာတက ကံကြီးခြောင့် အဝီစိမဟာနရကပ်တက်ပ်လောက် ခံရမည်။ တာဝေါမဲ့ ဘုရား ကိုပြန်ပြီး ကြည်ညိုလာတော့ ပုထုဇဉ်တွင် အဇာတသတ်လောက်ဘုရားကို အားကိုးတာမရှိ ကြည်ညိုတာမရှိ။ သင်္ဂါယနာ၏ အထိ ကျေးဇူးပြုပြန်၍ ဂပိဿာလောက်ခံရမှာကို ပန်းတပွင့်ထဲခံရသကဲ့သို့ ငရဲနှစ်တွေ့ ငရဲဒုက္ခတွေပေါ့ လျှော့သွားသည် ၂-သခြေါ်နဲ့ကမ္ဘာရှစ်သောင်း ပါရမီဖြည့်ပြီးသား ဝိပ စ္စက အလောင်းဖြစ်ပေမဲ့ အနှစ် ၂၀-၃၀ မင်းစည်းစိမ်ခံလာတာကြောင့် ပိတုဃာတကကံကြီးပြုမိခဲ့သးဏိတကား။ (သံ၁၀၇)

ဩော်....ခါတ်မရမဟာ ဒုက္ခပါတကား... နှင်းတပေါက် အကျိုးရ၍ သမုဒ္ဒရာခရလောက် အပြစ်ခံရပုံ(သံ၀၀၇)အရှင် ဒေ၀ဒတ် ရဟန်းပဲ့ကမ္ဘာ ၂-သခြေါ်နှင့် ကမ္ဘာ-ရှစ်သောင်း ပါရမီဖြည့်ပြီးသားဖေါ။ ကမ္ဘာ ၂-သောင်းမျှကျင့်ရန် ဖြည့်

ရန်လိုတော့သည်။ ဤမျှကျင့်ကြံ ပြီးစီးတာတောင်မှ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို အဂ္ဂသာဝကပေးတယ်။ ငါ့ကိုတော့ မပေးဘူးဟု ဘုရားခ၌ ရန်ငြိုးထား၍အမျိုးမျိုးနှင့် ဘုရားကိုသတ်တယ်။ နာဠာဂီရိဆင်းကို အရက်ကိုးမောင်းတိုက်ပြီး သတ်စေတယ်။လေးသမားငါးရာလွှတ်ပြီးသတ်စေတယ်။ဒေဝဒတရဒတောင်စောင်းက ကျောက်နမောင်းဆင်၍သတ်တယ်မဟုတ်ပါ။ သံဃာကိုအသင်းခွဲတယ်။ ဤသံဃ ဘေဒက ကံကြီးကြောင့် မြေမျိုးခံရ အဝီစိငရဲ ခံရသည်။ ငရဲကလွှတ်လျှင် ဒုနာင်အခါ ကမ္ဘာ၂-သောင်းဖြည့်ကျင့်၍ အဋ္ဌိသရပဒေကပုဒ္ဓါဖြစ်မည်တဲ့၊ ဤပစ္စေကပုဒ္ဓါ အလောင်းကြီး ၂-ဦးကို ကြည့်ကြပါ။ ခါတ်မရှိမီတော့ လောဘကိုမသိမ်းနိုင်၍ ကံကြီးများထိုက်အောင် မိုက်မှားကြူးလွန်မိကြ၍ အဝီစိငရဲနှင့် မဟာဒုက္ခနှင့်နေကြရပါပြီ (သံဃဝဂ)။

ပညတ်ရုပ်နာမ်ရှည် အသည်တ် ဗြဟ္မာဖြစ်၍ ကမ္ဘာ (၅၀၀) နေရ

ရခဲသော်မျှားဟာ ဆရာမရှိဘဲမိမိအထင်နှင့်ရုပ်ကိုကောင်းသည်။ နာမ်က ၁၅၁၀-ကိုးယသာနှင့်မကောင်းဘူးဟုသိမြင်၍(ဓံနာမံ-ဓံနာမံ)နာမ်တရား ဧက်ဆုတ်ဖွယ် ရှိလေစွဟု ရှုပ္ပါးရာ စျာန်ကိုရ၍သေလျှင် အသည်သတ် ဗြဟ္မာဖြစ်၍ ကမ္ဘာ-၅၀၀ နေရ၏။ ပညတ် ရုပ်နာမ်တောင်မှ ဤမျှ လောက် ကျေးဇူးမျှားလှသေးသည်။

ပညတ်ရုပ်နာမ်ရှုအရှုပဘုံ၌ပြဟ္မာဖြစ်၍ကမ္ဘာ-၈၄၀၀၀ နေရသည်။ ရသေ့မျှားဟာ ဆရာမရှိဘဲမိမိ၏အထင်နဲ့ နာမ်ကကောင်းသည်။ ဒါးလှန်လေးမျှား မထိမရှရဘူး။ ရုပ်ကမခက်ဘင်း။ ဒါးလှန်လေးမျှား စူးရှခြင်းခံရသည်။ (ဓီရုပ်-ဓီရုပ် ရုပ်တရား သည်။ စက်ဆုတ်ဖွယ်သာတည်းဟု၊ ရှုပ္ပါးရာ ဗျာနှ်တိုရ၍၊ အရှုပပြဟ္မာဘုံ၌ တစုက ကမ္ဘာ ၂-သောင်းခန ရ။ တစုက ကမ္ဘာ ၄-သောင်းနေရ၊ တစုက ကမ္ဘာ ၆-သောင်းနေရ၊ တစုက ဘဝဂ်မှာ ကမ္ဘာ-၈၄၀၀၀ နေရကြသည် ပညတ်ရုပ်နာမ်ခတခင် ဤမျှလောက် ကျေးဇူး ပြုနိုင်သေး၏ တကား။

မျက်စိမမြင်ရေမျှောခံရပုံ ရုပ်နာမ်မမြင် သံသရာ၌ အမျှောခံရပုံ....တကောင်းပြည်က ဘုရင့်သား ၂-ဦး မဟာသမ္ဘာညီနောင်တို့ဟာ မေ့ကတဲက မျက်စိမမြင်၍ ၁၆-နှစ်၌ ရောဂါကိုးရကြောင့် ဖေါင်နဲ့အမျှောခံကြရသည်။ မိဘနဲ့ကဲရ တို့ဦးပြည်နဲ့ကဲရ၊ ဆွေမျိုးနဲ့ကဲရ၊ ဘုရင့်ရာထူးနဲ့ကဲရသည် မမြင်စဉ်က ဒုက္ခကြည့်ကြဝါ။.... ရေ၌မျှော၍ ဘီလူးမကကုသပေး၍ မျက်စိ ၂-စုံမြင်လာခဲတဲ့ သီရိခေတ္တရာပြည်မှာ ဘုရင်လဲဖြစ်ရ။ ဘဒါရိနှင့်ပြ။ မိဖုရားနှင့်စိုးစံရသည်။ ဤဥပမာလို ရုပ်နာမ်ကို မမြင်ကြရသော ပုထုဇဉ်တွေမှာ သံသရာ၌ မျှောမျှောခံနေကြရသည်။ ရုပ်နာမ်ရှု၍ မြင်မှပင် မဂ်လေးပြည်၊ ဖိုလ်လေးပြည်၌ ဘုရင်ဖြစ်ကြတော့သည်။

မျက်မမြင်ရေမျောခံရပုံ ရုပ်နာမ်မမြင်က သံသရာ၌ အမျောခံရပုံ....တရုပ်ပြည်ကြီးက တရုပ်ဘုရင်၏သို့မဟုတ်သည်မှမေး၊ တဲကပင် မျက်စိမမြင်ပါ။ ၁၆-နှစ်၌ ပေါင်းနဲ့တင်ပြီးရွှေလီမြစ်၌အစမျှောခံရသည်၊ မိဘနှင့်ကွဲရ၊ တိုင်းပြည်နှင့်ကွဲရ ဆွေမျိုးနှင့်ကွဲရ တောင်ညာစံ မိဖုရားကြီး ရာထူးနှင့်ကွဲရသည်။ ။အောက်ဗမာပြည်က ဘုရင်နှင့်တွေ့၍ ဆေးကုပေးရာ မြင်မြင်လာတော့ ၎င်းဘုရင်က မိဖုရားကြီးအဖြစ်နှင့်ထားခြင်းခံရသည်။ ခမည်းတော် တရုပ်ဘုရင်ကလည်း နယ်ပါ၊ ပယ်ပါခဲ့ခေါ်၍ အမှေပေးသဖြင့်ရှိပြန်သည်။ ဤဥပမာလိုပင် ရုပ်နာမ်ကိုမမြင်သော ပုထုဇဉ်များဟာ သံသရာကြာ၌မျောမျောနေရသည်။ ရုပ်နာမ်ကိုရှု၍ မြင်မြင်လာတော့ကား မဂ်လေးပြည် ဖိုလ်လေးပြည်၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်အထိ ရောက်၍ သွားတော့သည်။ ယခုပြစာတွေဟာ ရုပ်နာမ်ကိုမမြင်၍ ဒုက္ခမရောက်ရပုံနှင့်) ရုပ်နာမ်ကိုမြင်၍ မဟာသုခရသွားပုံပြု၏။

ပထမ မူလ,ဘုတဝါတ်တရားတော်ကြီး၏ နိဒါနကထာ

(၁) (အရင်းစစ် အမြစ်ခြောက ပထဝီဝါတ်စပါဘဲ။) (တန္ဓယ်ငင် တစဉ်လုံးဝါ၊ ပထဝီ။) (အသိတရာ အညှာတခု၊ ပထဝီ) (လူတခယာက်ကောင်း- အစေါင်းချမ်းသာ၊ ပထဝီ။) (သစ်ဘယင်ကောင်း-ဌက်တသောင်းနှားရ၊ ဝီ။)

(အစကောင်းမှ-အနောင်းသေချာ၊ ဝိ။) (အရင်းလဲက-အဖျားထင်းဖြစ်ရ၊ ဝိ။) ဖိုက်ချင်းဖိတ် အိပ်ထဲသားဖိတ်၊ ဝိ။)(အရေးကြီးတော့-သွေးနီ ဝိ။ [အသွင်တူ အိမ်သူ ဖြစ်ရ အားလုံးတို့ကား (ပထဝီ)ဓါတ်အရင်းခံပုံ ပြာ ည်။]

(၂) (ချောင်းကိုပြစ်၍ ဖြစ်ကိုရှာ ရေသာမျှား၍ ငါးမတွေ့) (အဟောင်းကိုပြစ်၍ အသစ်ကိုရှာ နေရာမျှား၍ ကြားမခစ့်။) စကားပုံအားလုံးကား (ပထဝီဓါတ်အရင်းခံကိုရှာကြရန် အမှာတော်သာဖြစ်၏။)

(၃) [သင်ဂြိုဟ်ရုပ်ပိုင်း၌ ၂၈-ပါးကို ရေတွက်ပြကော့ လဲ ပထဝီဓါတ်က အစပြု၍ပြကြရသည်။ ပထဝီဓါတ်ကခုကိုပင် ဝိုင်း၍မှီတွယ်နေကြရသည် ၎င်းပြင်၊ စတုကအင်္ဂုတ္တရ ပါဠိတော်၌ ဥတ္တမပုဂ္ဂိုလ်သုတ်တော် ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော် ဥတ္တမပုဂ္ဂိုလ်သုတ်တော်၎င်း ၂-သုတ်တို့၌ပဌဝီဓါတ်ကိုပင်အစပြု၍ပြသကြရသည်။ ဗထဝီဓါတ်ဟာ အားလုံးသော ပရမတ္ထတရားတို့၏ တည်ရာ, မှီရာ,အားကိုးရာ,အားထား ရာ ဖြစ်ပါ၏။ဘယ်စပါဠိတော် ဘယ်အဋ္ဌကထာ ဘယ်ဋီကာ၊ဘယ်အနု၊ ဘယ်မဓု၊ ဘယ်ယောဇနာ၊ ဘယ်ဂဏ္ဌိ၊ဘယ်ဂန္ထနှုရာဘယ် ဝိနိစ္ဆယျှဘဲဖြစ်ဖြစ် ပထဝီဓါတ်ကိုသာ အခြေခံ၍ မှီသရ မြဲဖြစ်ပါ၏။ အားလုံးဘို့၏ မှီတွယ်ရာ ဖြစ်သော်ကြောင့်ပြရသည်။

(၄) ပဋ္ဌာန်း ဝါဋ်ဆောင်ကြီးကိုဘဲ ကြည့်ကြ၊ မ်းပါ။ (ကေံမဟာဘူတံ ပဋ္ဌိစ္စ တယောမဟာဘူတာ)တဲ့ မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားခဲ့ပုံတည်း ကေံမဟာဘူတံ ကား၊ ပဌဝီခါတ် အခြေခံထားပုံပြသည်။ (တယောမဟာဘူတာ အာ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ စသော၊ ယော၊ ခါတ် ၃-ပါးကမ္ဘီတ္ဌယ် နေပုံပြသည်။) ၎င်းပြင် (စတ္တာရိ မဟာဘူတာနိ စတုန္နံ မဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယရူပံ တဲ့ ခါတ်ကြီးလေးပါးကဲ့မှီတွယ်၍ ဥပါဒါယရူပ် ၂၄-ပါးရော၊ စိတ် ၁၂၁-ပါးပါ စေတသိက် ၅၂-ပါးပါ မှီတွယ်နေကြရပုံ ဟောပြထားပါသည် ပထဝီခါတ်က(နိဿယပစ္စယောနဲ့ ကျေးဇူးပြုပုံပါဘဲ)

(၅) ဗုဒ္ဓါကို ရှိပ်တွက်ကြည့်တော့ ဗုဒ္ဓခါတ်က အရင်းခံသည်မှ တပစ္ဆည်း၊ ပုလ္လင်၊ ကေဝုတ်၊ ပုရိသ၊ ဒီဂုဏ်းသိဝိဘတ်၊ ကာရက ၆-ပါး ကြီးသောတို့က မှီတွယ်၍နေကြရသည် ကျမ်းဂန်ဥဿုံ အလုံ စုံ၌ ဒီပုံပါဘဲ။

(၆) သင်ဂြိုဟ်မှာရော အဘိဓမ္မာ ၇-ကျမ်းမှာရော၊ ရှပ်ကလာပ်တွေ(၂၁)စည်း၊ (၂၃ ဧည်း ဖွဲ့ပြရာ၌ ခါတ်ခေါ်ပါးမူတည်၍ပြသည်။ ၎င်းမှ ပထဝီကားအရင်းခံရသောက် မြစ်ဖြစ်၍နေပါသည်။

(၇) လောကီကျမ်း လောကုတ္တရာ ကျမ်း တိုင်းနှင့်ပင် ပထဝီခါတ်ကိုအရင်းခံကြရသည်။ အနိုပ်သယဝကဝင် ပထဝီကိုပြုပြင်ပေးနေသည်။ ဆ ဆ ဘုမ္ဘားက(ကုသ)ပထဝီ ကိုဘဲ အခြေခံ၍ကုသကြရသည်။ အရာရာတိုင်း ပထဝခါတ်ကို မှီ

ကပ်၍ တေဇောကသတ္တိပြ အာပေါကသတ္တိပြ ဝါယောက သတ္တိပြရသည်။ (အရင်းစစ်တော့ အမြစ်မြေ၊) ဆိုတာ ပထဝီခါတ်အရင်းခံကိုဘဲ သိစေပါသည်။ (ပထဝီခါတ်တခု အခြေခံ၂ ၈နိစ္ဆယ္ယ အကျဉ်းချုပ်ကားပြီး၏။)

ခါတ်တရား အမေးနဲ့ အဖြေကြည့်ကြပါ

(၁) ဝိပဿနာစစ်စစ် အမှန်ဆုံးတရား အဘယ်တရား ပါနည်း....မေး။ ခါတ်တရားပါဘဲ....ဖြေ။ (တတ္ထခါတု ဝေဿနကထိတ် ဝိဝဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟောတီ။) ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ နံပါတ်-၁၃၇၊ ကြောင်းရေ-၁၅ ဟံမှု။ သာဓက ပါဘဲ။

(၂) မူလကမ္မဋ္ဌာန်းဟာ ဘယ်တရားပါနည်း... မေး။ ခါတ်တရားပါဘဲ....ဖြေ။ (မူလကမ္မဋ္ဌာနမ္ပေါ်တဒေဝ။) အ ပဒါန်အဋ္ဌကထာ(ပထမ)နံပါတ်-၁၆၁၊ ကြောင်းရေ-၁၀ ဆဋ္ဌမှု သာဓက။

(၃) တရားတခုထဲနဲ့ နိုဗ္ဗာန်ရတာ ဘယ်တရားနည်း.... မေး။ခါတ်တရားပါဘဲ....ဖြေ။ (သာဝကာဟိစတုန္နံ ခါတူနံ ကေဒေသမေဝ သမ္မသိတ္မာ နိုဗ္ဗာနံပါပုဏန္တိ၊)မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ နံပါတ် ၅၄၊ ကြောင်းရေ-၂၆ ဆဋ္ဌမှု။

(၄) အရဟတ္တဖိုလ်နိုဗ္ဗာန်နဲ့ အနီးဆုံးတရားဟာ ဘယ် တရားပါနည်း....မေး။ ခါတ်တရားပါဘဲ....ဖြေ။ (ဆခါတု

ယောတိ(လ) အရဟတ္တသာ ပဒဋ္ဌာနံ ဘူတံ။) ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ နံပါတ်-၁၉၇ ကြောင်းရေ-၇ ဇံမှု။

(၅) စင်စစ် သုညတ အနတ္တစစ်စစ်ဟာ ဘယ်တရား၀ါနည်း....မေး။ခါတ်တရားပါဘဲ....ဖြေ။(ဆ၀ါတုယောတိ အစ္စန္တသုညတံ။) ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ နံပါတ်-၁၉၇ ကြောင်းရေ-၇ ဇံမှု။

(၆) ဝိပဿနာလက္ခဏာဟာ ဘယ်တရား၀ါနည်း.... မေး။ ခါတ်တရား၀ါဘဲ....ဖြေ။ (ဆ၀ါတုယောတိ (လ) ဝိပဿနာလက္ခဏမေ၀။) ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ နံပါတ် ၁၉၇၊ ကြောင်း၁ရ-၇ ဇံမှု။

(၇) သမ္ဘဟ ဃန သဏ္ဌာန သန္တတိ နာမ အဘာ၀ စညတ်မ၀ါတာ ဘယ်ဘရားနည်း....မေး။ခါတ်တရားဘဲ.... ၀ဖြေ။(၀ရမတ္ထခမ္မာ သဏ္ဌာနရဟိတာ။)သုတ္တနိပါတ အဋ္ဌကထာ (၂၁၀) သန်းမှု။

(၈) အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ အစစ်ကိုဖွဲ့ပေးတာ ဘယ်တရားနည်း....မေး။ ခါတ်တရားဘဲ....၀ဖြေ။ (ပထ၀ိခါတုံ ခေါ် ရုဟုလ အနိစ္စတာ ဒုက္ခတာ အနတ္တတော ဇာနတော ပဿတော ရုဟုလာသုတ်ကော်မှ။

(၉) ရူပ်နာမ် ၂-၀ါးကို မှီးပေးတာ ဘယ်တရားနည်း....မေး။ ခါတ်တရားဘဲ....ဖြေ။ (သီတေနာပိ ခ္ဍပ္ပတိ၊) ခန္ဓ၀ဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် နံပါတ်-၆၂ ဟံမှု။

(၁၁) မြတ်စွာဘုရားမျှားဟာ (မူလသာဝကကို သိတာ)ဘယ်တရားနည်း... မေး ခါတ်တရားဘဲ....ဖြေ။(ဇာတိပစ္စယာဘိကွ၁ဝ ဇရာမရဏံ ဥပ္ပါဒါ၀ါတထာ ဂတာနံ။ အနုပ္ပါဒ ၀ါ။ တထာဂတာနံ၊ ဌိတာ၁သာ၀ါတု ဧမ္မဋ္ဌိတတာ ဓမ္မနိယာမတာ ဣဒပစ္စယတာ တံတထာဂတော အဘိသမ္မုဒ္ဓါတိ အဘိသမေဟိ။) နိဒါန ၀ဂ္ဂ သံယုတ်ပါဠိတော် နံပါတ်-၁၉ ကြောင်းရေ-၂၅ ဟံမူ

(၁၁) သာယနှာမကွယ်တာ ဘယ်တရားနည်း...မေး။ ခါတ်ဘရားဘဲ....ဖြေ။ (နခေါကဿပ ပထ၀ီ၀ါတု သဒ္ဓမ္မံ အန္ဓရ၀ါပေတိ နအာ၀ေ၀ါ၀ါတု သဒ္ဓမ္မံ အန္ဓရ၀ါပေတိ နတေ၀ေ၀ါ၀ါတု သဒ္ဓမ္မံ အန္ဓရ၀ါပေတိ နဝါယေ၀ါ၀ါတု သဒ္ဓမ္မံ အန္ဓရ၀ါပေတိ) နိဒါနဝဂ္ဂ သံယုတ် ပါဠိတော် နံပါတ် ၁၆၀၊ ကြောင်းရေ-၂၇ ဟံမူ။

(၁၂) အတ္တာဒီဋ္ဌိ ၂၅-ပါး၊ ရောအတ္တနိယတ်ကျော-၁၀၀ ပါးရော ပယ်ဘာ ဘယ်တရားနည်း....မေး။ ခါတ်တရားဘဲ....ဖြေ။ (ပထ၀ီ၀ါတုသုညာ အတ္တေနဝါ အတ္တနိယေနဝါ) ပဋိသမ္ဘိဒါ မဂ္ဂံအဋ္ဌကထာ ဒုတိယ နံပါတ်-၂၆၂၊ ကြောင်းရေ-၁၉ ဟံ [သုညမိဒံ အတ္တေနဝါ အတ္တနိယေနဝါ။] မဟာ၀ေဒလ္လသုတ်တော် နံပါတ်-၃၄၃၊ ကြောင်းရေ ၂၀ ဟံမူ။

(၁၃) သဘာ၀ ၀ကတိအတ္ထဟာ ဘယ်တရားနည်း.... မေး။ ခါတ်တရား၀ါဘဲ....ဖြေ။ (သဘာ၀ေ၀ါတိ ၀ကတိ

အတ္ထာ (ဓါတုတ္ထာ) အယံဟိ ဓမ္မသဒ္ဒေါ ဇာတိဓမ္မာ ဇရာဓမ္မာ တိ အာဒီသုဝိယ။) ဥပရိဝဏ္ဏာသ ဌီကာကြီး နံပါတ်-၂၀၃ ကြောင်းခရ-၁၇ ဟုံမှု။

(၁၄) ဓါတုတ္ထဲ သဘာဝတ္ထကား ဘယ်တရားနည်း.... မေး။ ဓါတ်တရားဘဲ....ဖြေ။ (ဓါတုတ္ထာ နာမ သဘာဝတ္ထာ။) ဝိဘင်းအဋ္ဌကထားမှ။

(၁၅) ပဝတ္ထ ၃-ပါး ဂါဟ ၃-ပါး၊ မညနာ ၃-စါး ကိုပယ်တာ ဘယ်တရားနည်း... မေး၊ ဓါတ်တရားဘဲ....ဖြေ။ (ပထဝီဓါတုယေဝေသာ နေတံမမ နေဒသာဟမသ္မိ နဒမ ဟေသာ အတ္တာတိ ယသာဘူတံ သမ္မပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗ ။)စတုက အဂုံတ္ထာရပါဠိတော်မှ။

(၁၆) သာသနာတော်ကြီး၏ ရေသောက်ရေစ် တုယ် တာ ဘယ်ဘရားနည်း....မေး ဓါတ်တရားပါဘဲ.... ဖြေ။ [ဝေဝံသခ်ါရေ သလ္လက္ခေဘာ ဌိတသဒေန ဘိက္ခုဩ ဒသ ဗလဩ သာသနေ မူလံသြတိ ဏ္ဍ နာမဟောတိ။] ဝိဘင်း အဋ္ဌကထာ နံပါတ်-၂၄၁ မှ။

(၁၇) သွား,ရပ်, ထိုင်, လျောင်းတာ ဘယ်တရားပါ နည်း....မေး။ ဓါတ်ကရားပါဘဲ....ဖြေ။ (ဓါတူနံဂမနံ ဓါ တူနံဌာနံ ဓါတူနံ နိသီဒနံ ဓါတူနံ သယနံ၊) ဣရိယာပုထ် ၄-ပါးဓါတ်ဝါဘဲ။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် အဋ္ဌကထာ နံပါတ် ၂၂၃၊ ကြောင်းခရ-၂၀ ဇံမှု။

(၁၈) လူ,နတ်,ပြဟ္မာတွေ့မိမှာဲ ယောကျ်ားဲ ထင်အောင် လှည့်စားတာ ဘယ်တရားနည်း....မေး ခါတ်ဘရားပါဲ....ဖြေ။ (ဝေဒုဏ္ဏာဇာတမှ် ခါတုယန္တ်မဟာဇနံ မာယာ၌ပံဝ ဝဠုဘိ ဣတ္ထိယာပုရိသောတိ၀ါ။)ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာမှ။

(၁၉) တခုထဲက အသခ်ေ့ အနန္ဒ မျှားပြားစေတာ ဘယ်တရားပါနည်း....မေး။ ခါတ်တရားပါဲ....ဖြေ။ (ဣဒ္ဓိ ဝ ဣဒ္ဓိမန္တာနံ ခါတ္ဝတ္ထေ ဘယံ ပကာသိတော နာနာအတ္ထသုဇတ္တန်ဲ အနေကတ္ထာဟိခါတ၀ေါ။) ဗါလပဏ္ဍိတသုတ္တ ယ်ဂါထာဲ။ ဆန်ခိုးကြီးမားသော ရဟန္တာဟာ တပါးထဲက အသခ်ေ့မကအောင် ဖန်ဆင်း ပြနိုင်သကဲ့သို့ ခါတ်တရားဒီပုံဲ။

(၂၀) ဂ၌ဘာမိတိ စိတ္တ ဥပ္ပဇ္ဇတိ တံ၀ါယံဇနေတိ ၀ါယောဝိညတ္တိ ဇနေတိ စိတ္တကြ်ယ၀ါယောခါတု ဝိပ္ပါရေန သဒ္ဓိ ကာယဿ ပုရတော အဘိနိဟာရော ဂမနန်ဲ ဝုစ္စတိ။ ။သတိပဋ္ဌာနသုတ် အဋ္ဌကထာ (ရပ်ရာ, ထိုင်ရာ အိပ်ရာ၌ ၎င်းနည်းတူ ပါ၌ဲ့ပြဿည်။) မဟာခါတု ဂဏ္ဌိ နိဒါန်းကျမ်း၌ နံပါတ်-၇၂၊ ကြောင်းရေ-၂ ၌ မျိုးစုံပြသည်ဲ့ ၎င်းထက် ဗါဠိသာ၀ဏ်ကမျှားစွာလိုလားသော(မဟာခါတုဂဏ္ဌိနိဒါန်းကျမ်း၌ ဖတ်ကြပါ ၃၀၀-၄ ကျော်ပါ၏။

(ခါတ်နိဒါန်းကြီး ပြီး၏။)

ဓါတ်နဲ့သတိ အရေးကြီးလှပုံ

(၁) [ဓါတ်နှင့်သတိ] လူဘယောက်က လူတဦးကိုသတ်မိ၍ ၎င်းသတ်သောသူကိုဖမ်းပြီး စစ်ဆေးပုံကြည့်ဝါ။ (၁) ဤသူဟာ မောင်မင်းကလားတယ်လို့ သေရသည် မဟုတ်လား။ ကွယ်။ (၂) သတ်သူက ကျွန်တော့ကြောင့် သေရတာမဟုတ်ပါ ကျေးဆန်မှုန်လို့ပါတဲ့ (၃ ကျေးဆန်ကိုစစ်တော့ ကျေးဆန်ဟာ သူ့ဖ ဆားသူ့နေပါကယ် ပျောင်းနဲ့ ယမ်းမီးကြောင့်ပါတဲ့။ (၄) ပျောင်းနဲ့ယမ်းမီးကိုစစ်တဲ့လဲ ခလုပ်ကတွန်းဆောင့်ပါတဲ့။ (၅) ခလုပ်ကိုစစ်ဆေးတဲ့ မောင်းဖြုတ်လို့ပါတဲ့။ (၆) မောင်းကိုစစ်ဆေးတဲ့ လက်ကဆွဲလို့ပါတဲ့။ (၇) လက်ကိုစစ်ဆေးတဲ့ စိတ်ကြောင့်ပါတဲ့။ (၈) စိတ်ကိုစစ်ဆေးတဲ့ စိတ်မှာကပ်တဲ့ ဒေါသကြောင့်ပါတဲ့။ (၉) ဒေါသကိုမေးတဲ့ ဒိဋ္ဌိက မှားပြီး ရန်သူထင်လို့ပါတဲ့။ (၁၀) ဒိဋ္ဌိကိုမေးတဲ့ အဝိဇ္ဇာက ဖုံးထားလို့ပါတဲ့။ (၁၁) အဝိဇ္ဇာကိုမေးတဲ့ ဓါတ်မတွေ့ရလို့ပါတဲ့။ (၁၂) ဓါတ်ကိုမေးခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ဟာတစက္ကန့်အချိန်မှာ ကုဋေ-၅၇ဝဝ ကျော်လောက်(၁၀) ၅၇၀၂×၃၅၂၉၄၁- လောက် ဖြစ်ပြပျက်ပြနေဝါတယ်။ တာပေမဲ့ သတိ၊ကိုက သတိမမှု၊ သတိမထားလို့ ဒီလူသေရတာဝါဟူ၍ အစစ်ခံတဲ့ [သတိဟာ လူသတ်မှု၌ မှုလ,ဘူဘ,ပဏတူပအခြေခံလက်သယ်ဖြစ်၍နေပါသကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရားကလဲ (၁,[ပမာဒေါ မစ္စုနော ပဒံ။]ဟူ၍ဟောခဲ့ပါသည် သတိမထားခြင်းဟာ သေခြင်း

၏အကြောင်းရင်းဖါဘဲတဲ့။ ရင်းပြင်(၂)နာဟံဘိက္ခဝေ အညံ ကေဓမ္မမ္မိ သမနုပဿာမိ ယောဝေဝံပမာဒေါ အနတ္ထာယ သံဝတ္တတိ ယထာယိဒံဘိက္ခဝေ ပမာဒေါ အနတ္ထာယ သံဝတ္တတီ၊] ကေအဂုံတ္တရပါဠိတော် ၃၁-ဘုံမှာ သတိမထားတာ အပြစ်အကြီးဆုံးပါဘဲတဲ့။ ရင်းပြင် (၃)အနှစ်ပါလာ ပမဇ္ဇန္တိ၊ တေစုဿ္ဒန္တိနိရယံ တိရစ္ဆာနဃောနိဉ္စ ပေတ္တိဝိသယဉ္စ တဏှာဝဇ္ဇနှ ဗဟုဝ ဇဿ္ဒန္တိ အသ္သုရကာယံ။] စတ္တာလီသနိပါတ် စူဠသုတဒသမဝဂ်တဲ့အဋ္ဌကထာ နံပါတ်-၂၁၇၊ ကြောင်းရေ-၇ အစိုးရမှုမှ။ ရင်းပြင်(၄) (စတ္တာရိဋ္ဌာနာနိ နရောပမဇ္ဇတ္ထာ။)ဓမ္မပဒပါဠိတော် သတိမထားလို့ အပါယ် လေးဘုံ၌ခွဲနေကြရပုံ။ ရင်းပြင် (၅) ပမတ္တသဟိ စတ္တာရော အပါယာ သကဒဂဟာသဒိသာ၊ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာမှ။ သတိမေ့မှု အပါယ်၄ ဘုံဟာ မိမိနေအိမ်ကြီးပါဘဲတဲ့။ ရင်းပြင် (၆) စောဒိတာဝေဒဝ ဒုဗ္ဗဝတဟိ ယေပမဇ္ဇန္တိ မာဏဝါ တေဒိဿ ရတ္တ ်သောစန္ဒိ ဟိနဂ ဘယ္ယုပကာနရာ၊ ၊ဒေဝဒူတသုတ် တော်မှ။[အမှာ စကားချပ် သတိထားလို့အကျိုးရပုံကို ရော သတိမထားလို့ အပြစ်ရပုံရော သာဓကပါ၌ (၁၈) ပုဒ်။ ဟေဝဿ ်ကဝိပဿနာကျမ်း နံပါတ်-၉၆ ကြောင်းရေ ၁ ၌ ခွဲပြပြီးပါပြီ။]

(၂) အာပေါဓါတ် ပထဝီဓါတ်က ပထမ၌ ဃန သမ္ဘဟ သန္ဓတိ ပညာဘ်အခိုက်ပေမဲ့ သောတာပန်ကဲ့သို့ နိုဗ္ဗာန်ဘက်သို့ ဦးဆင်းနေပုံကိုရင်း။ဓါတ် ၂-မျိုးက (ဒုတိယ)၌

အာကာသခြားၗပြပုံကိုရင်း၊ ဤကဲ့ သို့သိ ဘားကြ၊ ါရန်ပြ သမည်။ ။မိုးကျ၊သောအချိန်အခါ၌ တော၊ ၊တောင်များ ထူထပ်ပေါများလု၊သောအရပ်၌ မိုးကြီးဟာ သီးသီး-ထန် ထန်ရွာချသည်။ တောင်ကျရေများဟာ (ဒဏော-သာပါး) စီးဆင်းကြသည် မျောင်းငယ်မှ မျောင်းလပ်သို့ မျောင်း လပ်မှ မျောင်းကြီးသို့၊ ချောင်းကြီးမှ ချောင်းငယ်သို့၊ ချော-င်းငယ်မှ ချောင်းလပ်သို့၊ ချေ င်းလပ်မှ ချောင်းကြီး သို့ ချောင်းကြီးမှ မြစ်ထဲသို့စီးဆင်းလာကြသည် (အာပေါ ခါတ်) ရေ၏ အဟုန်အဝါကြောင့် (ပထဝီခါတ်) ဖြစ်ကြ သော, နွံတွေ, သဲတွေ, ဒိုက်တွေ, ကျောက်စစ်တွေနှင့် အာ ပေါခါတ် ဖြစ်ကြသော ရေချို, ရေငံ, ရေကြည်, ရေနောက် တွေစုပြုံ၍ (သမ္ဗဟာနဲ့၊ ဃနနဲ့၊ သဏ္ဌာနနဲ့၊ သန္ဓတိနဲ့ မျော လာကြ၏သည်။) ပညတ်နယ်သာ ရှိ၏သည်။ တာပေမဲ့ အား၊လုံ၊ဟာ အစုံသာရှိကြသည် အဆန်မရှိပါ၊ (စုဌသော တာ၊ပန်ဥ၊မာ၊ပါဘဲ၊)တမျောထဲ, မျောလာသဖြင့် ပင်လယ် ရေတက်သော ဌာနသို့ ရောက်၊တာ့ဂ-မှ (သမ္ဗဟာ ဃန သဏ္ဌာန သန္ဓတိ။)နယ်ထဲမှကျတ်လွှ-၍ ၎င်း ဂ-မျိုးဟာ (အာကာသ)ဖြစ်၍လာသည် (အာကာသဖြစ်ပုံမှာ တွဲတွဲ လာခဲ့ရမှ ယခုခွဲထွက်လာပုံ-ား (၁) နွံတွေဟာ လတာ၌ ရှိ ရာသို့သွား၍ စုနေ-ကသည်၊ (၂) သဲ၊တွေဟာ သော-ပြင်၌ ရှိ ရာသို့ သွား၍ စုနေ ကြသည်။ (၃) ကျော-ကျောက်စစ် တွေဟာ ကျောက်စစ်ရှိရာသို့သွား၍စုနေ ကြ သည်။ (၄) ဒိုက်တွေဟာ

ဒိုက်ရှိရာသို့ သွားရှိစုနေကြသည်။ (၅)ရေချိုဟာ ရေချိုရှိ ရာသို့။(၆)ရေငံဟာ ရေငံရှိရာသို့။ (၇)ရေနောက်ဟာ ရေ နောက်ရှိရာသို့၊ (၈)ရေကြည်ဟာ ရေကြည်ရှိရာသို့သွားရှိ သွားရှိ စုပြုံးနေကြသည်။ (ယန)မှ အာကာသ ပေါက်ပုံ တည်း၊ မဇ္ဈိမသောတာပန် ဥပမာပါဘဲ။ ၎င်းရေတွေဟာ ပင်လယ်ထဲရောက်တော့ မဟာသောတာပန် ဥပမာတည်း။ စဉ်းစားကြည့်ကြပါလေ။ မိုးရွာချသော တောကြီး အရပ် တောင်ကြီး အရပ်မှ မျှောလာခဲ့ကြသော (၈) မျိုးဟာ ပင်လယ်ထဲအထိပင် ကသွားထဲသွား တမျှောထဲ မျှောလာ ကြသကဲ့သို့ (ထို့အတူပင် နာမရူပ ပစ္စယ ၂-ဉာဏ်ကိုရရှိ သော စူဠသောတာပန်ဟာ နိဗ္ဗာန်သို့ တသွားထဲသွား တ မျှောထဲမျှောမျှောနေစေသဖြင့် အပါယ်-၄ ဘုံသို့ပြန်ခြင်း လှည့်ခြင်းမရှိပုံမှာ) ကွင်းပြင်၌ ဆင်သွားသလို ထင်ရှားလှ ပါပေသည်။ စူဠသောတာပန်များ စိတ်မချရ ဂတိမြဲသေး ဘူးဆိုတာ (ယုတ္တိ-၅၁၀)ကျော်ကို မသိကြလို့ဖြစ်ပါသည်။

ခါတ်သာအရာရာတိုင်း ထိပ်တန်းနေကြပုံ

(၃) သာသနာတော်မှာ (စိတ်,စေတသိက်,ရူပ်,နိဗ္ဗာန် ၄-မျိုးဟာ ပရမတ္ထတရား ၄-ပါးပါဘဲ၊ အမြတ်ဆုံးပါဘဲ။ သပ္ပညုတ ဓမ္မဉာဏ်တော်ကြီး၏ ကျက်စားရာ အာရုံဖြင့်၍ အတုမရှိမြင့်မြတ်သောတရားတွေပါဘဲ။တာဝေမဲ့ ဒီပရမတ္ထ တရား၄ တွေကို(ခါတ်က စိုးမိုးအုပ်ချုပ်၍နေပါသည်။ ပုံစံပြ

မည် နိဗ္ဗာန်ဆိုကား အမြင့်ဆုံး အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သောတရား တော်ကြီးပါ။ ၎င်းနိဗ္ဗာန်ကိုပင် (အသင်္ခတခါတ်, မြတ်လှ သောနိဗ္ဗာန်ဟူ၍ ခါတ်ဖြင့်စိုးမိုးပြထားပါသည်။ ။၎င်း နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သောစိတ်, စေတသိက်, ရုပ်, ဈာန်မတ် ၃-ပါးကိုလဲ (သင်္ခတခါတ် ဟူ၍ ခါတ်နှုံ့စိုးမိုး ပြထားပြန် မည်။ တဖန်၊ သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက သြကာသ လောကာ-ပါးကိုလဲ လောကခါတ်)ဟူ၍လောကကိုခါတ် ဖြင့် စိုးမိုး၍ပြကြပါသည်၊ ဒါဘာကိုသောက်လျှင် ခါတ် ဟာ မူလပါဘဲ။

(၄) မြတ်စွာဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံသွားဘော့ ခန္ဓာကိုယ် ကြီး ၇-ရက်လုံး ကျင်းကျန်ခဲ့ပါသည်၊ ၇-ရက် နေ့ရောက် ဘော့ (၁)တေဇောခါတ်မီး လောင်ရသည် ခါတ်စပါဘဲ၊ (၂)ခါတ်စောတ်မျှား ရှစ်စိပ်ကျင်းကျန်သည်၊ ခါတ်ပါဘဲ။ (၃)သာသနာ နှစ်-၅၀၀၀ လုံး၊ ခါတုဆာသနာ ဖြစ်လာ သည်၊ခါတ်ပါဘဲ။(၄)၅၀၀၀ နှစ်စေ့တော့ခါတုပရိနိဗ္ဗာန် စံရပြန်သည် ခါတ်ပါဘဲ။ယခုလောကတခုလုံးကလဲ (လော ကခါတ်)ဟုပြောနေကြပါသည်။

(၅) ဘာသင်ပုန်းကြီးကိုလက်ဖြင့်ပုတ်ဝါ၊ ပြန်း ဆို တဲ့ သဒ္ဒရုပ်ပေါ်လာသည်။ ၎င်းသဒ္ဒရုပ် တခုထဲကို နား ထောင်သူ တထောင်ရှိလျှင် နားခ်ိ ကြားနားမ်ပေါ်၏ တ ထောင်ဖြစ်ရသည် ၎င်းသဒ္ဒရုပ်ကို အသံခွဲစက်ဖြင့်ခွဲ၍လှတ် ပါလျှင် ၄-မိုင်အတွင်းရှိလူ၏ နားဝေ့မှာ (ဆောတင်ညည်

ကြားစိတ်တွေ ဆောင်းသီနှီးဖြစ်၍နေပါသည် ၎င်းသဒ္ဒရုပ်တခုက်(အသံလွှင့်စက် ခါတ်အားဖြင့် လွှင့်သော် တကမ္ဘာလုံးက နားတွေ့ဖြ ဆောဘဝိညာဉ်စိတ် နာမ်တွေ ကုဋေကုဋာ ဖြစ်ရခြေသည်။ ၎င်းသဒ္ဒရုပ်ဘခုထဲကို နတ်ပြည် ၆-ထပ်က နတ်များ၌ ဒိဗ္ဗ-သောတဖြင့် ကြားရ၍ နာမ်စိတ်-နာမ်သခင်ပွါးလောပြန်သည်။ ၎င်းသဒ္ဒရုပ်တခုက် ဗြဟ္မာဘုံတဆင့် ငါးဘုံက ဗြဟ္မာများဟာ ဗြဟ္မ-သောတ ဖြင့် ကြားနေကြသည်။ သောတဝိညာဉ် စိတ်ခေါင်း နာမ်ပေါင်း အသင်ခေါ်နဲ့ အနန္တနဲ့ပွါးလာသည်)သဒ္ဒရုပ်တခုထဲက ကြားစိတ် ကြားနာမ်တွေ အသခ်ေ့ အနန္တဖြစ်ပုံကို သိကြပါလေ။

(၆) ခါတ်၏သတ္တိ-ဗျတ္တိ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ထက်ချက်ပုံပြမည်။ ။လူ့ဘဝယောက်ဟာ ပြာသိုလ်လကုန် ၁ နီး ၁၃-ရက်နေ့ညဉ့်(ဆီးနှင်း မြူ တိမ် သူရိန် မီးခိုး)ဆိုတဲ့ အညစ်မျိုးငါးအင် ကင်းစင်သော အချိန်မှာ (၁) အုပ် ၂-ယား အထူရှိသော အုပ်တိုက်တခေမ်း။ (၂) ပျဉ်အကာ တထပ်။(၃)ကုတင်ပေါ်မှာချင်ထောင်တထပ်၊(၄)အပေါ် ကအညာစောင်တထပ်၊ (၅)အတွင်းက သိုးမွေးစောင် တထပ်။(၆)အတိုင်းခ်ဉ် တိုက်အင်္ကျီတထပ်။ (၇)အတွင်းခ်ဉ် ရှပ်အင်္ကျီတထပ်။ (၈)အတွင်းခ်ဉ် ဆွယ်တာ အင်္ကျီတတပ်။ (၉) အတွင်းခ်ဉ် စွပ်ကျယ်အင်္ကျီတထပ်။ (၁၀)အပေါ်ရေ။(၁၁) အတွင်းရေ။ (၁၂)အသား။ (၁၃)အကြော။ (၁၄)အရိုး

(၁၅)ရိုးတွင်း မျှင်ဆီဟူ၍ ၁၅-ထပ်ကို ပေါက်၍ နှင်းကျသော (အဇခါတ် သတ္တိကြောင့်) အိပ်စက်သော လူမှာ ဒုံးနှ ခပ္ပူး ထိုးအာင်ကွေးရ၍ တုံ့တုံ-ခိုက်ခိုက်နှင့် ပါးစပ်ကလဲ တဟီးဟီးနှင့်မြည်နေသည်။ ပြာသိုလဆန်းကျနေသော ဆီးနှင်း၏ အခေါ်ခါတ် (၁၅)ထပ်ကို ပေါက်တွင်း၍ အသံပေါ်မြည်သောကြောင့် မြီးနရသည်။ အဲဒါကြည့်တော့ နှင်း၏ အခေါ်ခါတ်သတ္တိဟာ ထိုးပေါက်နိုင်ပုံ တွေ့သိကြပြီးဖြစ်ပါသည်။

(ဂ) ခါတုကထပါဠိကော် ခါတ်နှင့်စပ်သော ပါဠိတော်မျှားခဲ့ ၃၁ ဘုံခဲ့ရှိရှိသမျှသော [သဘော၊ သဘာဝတရား၊ ဓမ္မာ ကြိယာ၊ အမှုအရာများကို။] ခါတ် ၂-ပါး ခါတ် ၄-ပါး၊ခါတ် ၆-ပါး ခါတ် ၈-ပါး၊ခါတ် ၁၈-ပါး ဘဲဟု ဘုရားသခင်ကြီးက ဟောပြထားပါသည်။ သို့ကြောင့် (လောဘ-ဒေါသ-မောဟ) ၃-ပါးကို ခါတ်တရားဘဲဟု သိ၍ထားကြ၊ ဤ၃ခါတ်၊ဒေါသခါတ်၊မောဟခါတ် ပြင်းထန်ပုံကို ဇယားကွက်နဲ့ပြသမည်။

လောဘ-၅၀၀	ဒေါသ-၅၀၀	မောဟ-၅၀၀
၁၄-ဘုံ	၁၇-ဘုံ	၂၁-ဘုံ

ကမ္ဘာကြီးဘကြိမ် တကြိမ်ပျက်လျှင် စကြာဝဠာပေါင်း ကုဋေတသိန်း အကျယ်အဝန်းအထိ ပျက်ရ၏။ သို့ကြောင့် လေစဘမီးနဲ့ ကိလေသာ (၅၀)မီးလောင်၍ ကမ္ဘာ-ကြီးပျက်သော အောက်ဘန်းက ၁၄-ဘုံပေါင်း စကြာဝဠာ

ကုဋ္ဌေတသိန်းဌ် အကုန်ပျက်ရ၏။ လောဘမီးခါတ်၏ သတ္တိပြ သပုံ။..... ဒေါသခါတ်မီးနဲ့ ကိလေသာ (ငါးရာ) မီးဝါ၊ ရေခါတ်ပျက်လျှင် စကြာဝဠာ ကုဋ္ဌေတသိန်းအကျယ် အဝန်းရှိသမျှ ၁၇-ဘုံပျက်ရသည်။ ရေခါတ်ဒေါသခါတ်၏ သတ္တိပြသပုံဘဲ။.....မောဟမီးနဲ့ ကိလေသာ(ငါးရာ)ခါတ်ကြောင့် လေခါတ်ဖျက်၍ စကြာဝဠာကုဋ္ဌေတသိန်းအတွင်းရှိသမျှ ဘုံ ၂၀-ပျက်ရသည်။ (လောဘမီး,ဒေါသရေ,မောဟလေ)ဖျက်၍ ပျက်ရပုံ ခါတ်တရား၏သတ္တိကိုပြပါသည်။

(ဂ)	လောဘမီး	ဒေါသမီး	မောဟမီး
	ဒုဗ္ဘိက္ခ	သတ္ထ	ရောဂ

ကမ္ဘာသူ, ကမ္ဘာသားတွေ အားလုံးဌ် လောဘမီးလောင်လျှင် ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရ ကင်ကြီး ဆိုက်ရ၏။ ဒေါသမီးလောင်လျှင် သတ္ထန္တရကပ်ကြီးဆိုက်ရ၏။ မောဟမီးလောင်လျှင် ရောဂန္တရကပ်ကြီ·ဆိုက်ရ၏။ မီးခါတ် ၃-ပါး။

(ဃ)	လောဘမီး	ဒေါသမီး	မောဟမီး
	ပြိုဟ္ဘာဖြစ်	ငရဲဖြစ်	တိရစ္ဆာန် အသူ

ကမ္ဘာသူ, ကမ္ဘာသားတွေဌ် လောဘမီး လောင်လျှင် ပြဟ္ဘာတွေဖြစ်ကြ၏ ဒေါသမီးလောင်လျှင် ငရဲသားတွေဖြစ်ကြရ၏ ဒေါသ မီ လောင်လျှင် တိရစ္ဆာန်တွေ အသူရကာယ်ဘဝ်ဖြစ်ကြ၏ မီးခါတ် ၃-ပါး၏အဓိပ္ပာယ် ပြနေပုံဘဲ။

(၁၀)	လောဘမီး	ဒေါသမီး	မောဟမီး
	မီးဖျက်	ရေဖျက်	လေဖျက်

စကြာဝဠာကဋ္ဌောသင်္ဘောကြီးလုံး ပျက်ရတာမှာ ဆုဂလောဘမီးကြောင့် မီးဖျက်တဲ့ ကမ္ဘာပေါ်သည်။ ဒေါသမီးကြောင့် ရေဖျက်ခံကြရသည်။ မောဟမီးကြောင့် လေဖျက်ခံကြရသည်။ ၎င်း ၃-ပါးတလည့်စီ ဖျက်တော့ စကြာဝဠာကဋ္ဌောသင်္ဘောကြီးလုံး ၁၄ ဘုံ၊ ၁၇-ဘုံ၊ ၂၀-ဘုံ တလည့်စီ ပျက်စီးကြရသည်။

(၁၁)	လောဘမီး	ဒေါသမီး	မောဟမီး
	မွဲတ	မလှမပ	တွေဝေ

ကမ္ဘာသူ,ကမ္ဘာသားတွေမှာ လောဘ မီးလောင်လျှင် ဆင်းဆင်း-ရဲရဲ မွဲမွဲ-တေတေ ဖြစ်၍နေကြရသည်။ ဒေါသမီးလောင်သော် ရုပ်ရေ အသွင်အပြင် မလှမပ ဖြစ်၍နေကြရသည်။ မောဟမီးလောင်သော် တွေတေ-ဝေဝေ၊ ကူးထူးထိုင်းထိုင်း မှိုင်းမှိုင်း-အအနဲ့နေကြရသည်။ ယခုပြတာတွေကို ဝါတ်ရှုပျက်မှ ကျွတ်လွတ်လိမ့်မည်။

(၁၂)	လောဘမီး	ဒေါသမီး	မောဟမီး
	နှုန်း	ပူဆာ	ချွေးကျ

ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတွေမှာ လောဘမီး လောင်လျှင် နှုန်း စခသာ ၉၆-ပါးရောဂါရှိရှိနှင့်-နေကြရသည်။ ဒေါသမီးလောင်လျှင် ပူပူ ဆာဆာနဲ့ နေကြရသည်။ မောဟမီး

လောင်လျင် ချ||ချ||-ချာချာ ဘာမသိ-သာမသိ အင်ဇာ ဘိ၍နေကြရသည်။ခါတ်ကိုရှုပ္ဓ ်း၏ မီးရှို့ပြစ်ကြပါ။ ဒါမှ တသံသရာလုံး ရှ ်ရှင်ပြပြ ဇေမြမြနဲ့နေကြရမည်။

(ဘ၃)

ဗီး ဗီးဗီးဗီးဗီးဗီး ဗီး ရေ
ဗီး.....ရင်း.....ဗီး ရေ
ဗီး.....ရင်း.....ဗီး ရေ
ဗီး.....ရင်း.....ဗီး ရေ
ဗီး.... -ရင်း.....ဗီး ရေ
ဗီး—....ရင်း..... ဗီး ရေ
ဗီး—....ရင်း.....ဗီး ရေ
ဗီးဗီးဗီးဗီးဗီးဗီးဗီး လေ

ကမ္ဘာတော့ ပျက်စီး ရာ၌ ၄စံအတိုင်း မီးက ၇-ကြိမ် ရေကတကြိမ် မီးက ၇ ကြိမ် ရေက တကြိမ်နှင့် ဤနှုံ ပျက်စီးရမြဲ ဖြစ်ပါ၏ သည်။ (ဓ၄) ကြိမ်ခြောက်၌ (လေ)တကြိမ် ဖျက်ရ

သည် သို့ခြောင့် မီးဖျက်ခံရသော ကမ္ဘာက (၄ဓ) ကြိမ်ပါ ရေဖျက်သောကမ္ဘာက ၇) ကြိမ်ပါ။ လေဖျက်သော ကမ္ဘာက(တစ် ကြိမ်ပါ။စုစုပေါင်း ဓ၄ ကြိမ်ဖြစ်၏။ ကျန်သော ကမ္ဘာတို့၌ ယခုပြုသော နည်းအတိုင်း (ဓ၄)ကြိမ် (ဓ၄) ကြိမ် တဝါတ်စီ-တပါတ်စီ စည်းကမ်းကြကြ ပျက်စီးကြရ သည်။ ခါတ်ကြီးလေးဝါး၏ သတ္တိ-ဗျတ္တိ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကို သိကြပါရန်ပြသည်။

(ခ၄) ဝိပဿနာစစ်စစ် ခါတ်အနှစ်

(ဝိပဿနာအစစ်အမှန်)ပြသမည်။ [တတ္ထခါတုဝေဿန ကထိတံ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနံဟောတိ]ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ

ဒုတိယ နံပါတ်-၁၉၁၊ ကြောင်းရေ-၁၅ ဟံမူ။ တတ္ထ၊ ထိုသုခမထနဲ့ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တုင်။ ခါတုဝသေန၊ ခါတ် ၂-ပါး၊ ခါတ် ၄-ပါး၊ ခါတ် ၆ ပါး၊ ခါတ် ၈-ပါး ခါတ် ၁၀ ပါးတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကထိတံ၊ ဟောကြားပြသရခြင်းသည်။ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနဲ့ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏။ခါတ်မပါဘဲဟောပြလျှင်သမထကမ္မဋ္ဌာန်းပါဘဲ။ ခါတ်ဆုက်အောင် ဟောပြလျှင် ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းပါဘဲ။

(၁၅) [မူလကမ္မဋ္ဌာနဒီပိတဒေဝ။] အပဒါန် အဋ္ဌကထာ(ပဌမ)နံပါတ်-၁၆၁၊ ကြောင်းရေ-၁၀ ဆဋ္ဌမူ။ မူလကမ္မဋ္ဌာနဒီပိ မူလအရင်းခံသာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသည်လည်း။ တဒေဝ၊ ထိုထို ခါတ် ၂-ပါး ခါတ် ၄ ပါး၊ ခါတ် ၆-ပါး ခါတ် ၈-ပါး၊ ခါတ် ၁၀-ပါးတရားသည်သာလျှင်တည်း။ မူလဘူတကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုတာ ခါတ်တော့ပါသော တရားပါဘဲတဲ့။

(၁၆) [သုဒ္ဓဝိပဿနာယာနိကောပန အယမေဝ၀ါ] ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ ၃)နံပါတ်-၁၉၉၊ ကြောင်းရေ-၁၆ သုမ္ပမ္ပ၊ သုဒ္ဓဝိပဿနာယာနိက ကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုတာ ခါတ် ၂-ပါး၊ ခါတ် ၄-ပါး၊ ခါတ် ၆ ပါး၊ ခါတ် ၈-ပါး၊ ခါတ် ၁၀-ပါးပါနေသောကမ္မဋ္ဌာန်းပါဘဲ။ (စားရေးအာဟာရမှာ ဆားပါမှုအရသာရှိဒါလို ခါတ်ပါမှုဝိပဿနာပါ၊)

(၁၇) [သမထယာနိကော စာတု ဓါတု ဝဝတ္ထာနေ ဝုတ္ထာနံ တေသံတေသံ ဓါတုပရိဂ္ဂဟ မုခါနံ အညတရမုခဝ သေန၊ သခေါ်ပ၊တာဝါ ဝိတ္ထာရရတောဓါ စတ၊သာ ဓါတု ယော ပရိဂ္ဂ၊ဏာတိ။] ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ(၃ နံပါတ်-၁၉၉ ကြောင်း၊ရ-၁၇ သုမ္မ၊ ။သမထ၊တာင်မှ ၃၂-ကောဋ္ဌာသ ခါတ်၊ ၄၂-ကောဋ္ဌာသခါတ်ဟု ပါ၍သေး၊သည်။

(၁၈) (၁) ဝိဝဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၊ခါတ် ၂-ပါး၊၄-ပါး ၆-ပါး၊ ၈-ပါ၊၊ ၁၈-ပါးကား သဘော သက်သက်ခါ။ ဥပမာ လေ, ညှော်, အသံ, အနံ, လိုပါတဲ့။ ပထဝီသဘော နှုခြင်း၊ မာခြင်း၊ အပေါ်၊ ယိုစီးခြင်း၊ မွဲခြင်း၊ တေ၊ဇော် ပူခြင်း၊ ခြောက်ခြင်း။ ဝါ၊ယာ လှုပ်ခြင်း၊။ ထောက်ကန်ခြင်း ဟူ သော သဘောသက်သက်ခါတ်၏အနက်ကိုသာ ရှု၊နေရပါ သည်။ (၂)သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ခါတ် ၄-ပါးပါသည်ကား မှန်၏၊တာပေမဲ့ (ကေသာ လောမာ နခါ ဒန္တာ တစောသော ၃၂-၊ကောဋ္ဌာသနဲ့ ၄၂-၊ကောဋ္ဌာသမှာ အထယ်ပါ ဒြပ်ပါ၊ ပုံ၊ဝံ၊ပါ၊ သဏ္ဌာန်ပါသည်။ ဝညတ် ခါတ်၊တွဝါ။ ဒါကြောင့် သမသနယ်၌ ၃၂-ကောဋ္ဌာသ ၄၂-ကောဋ္ဌာသ ကို ထည့်သွင်း၊ရပါသည်။ ဒီပုံထူး၊ခြား၊နေပါသည်။

(၁၉) [တတ္ထသမ္ဘာ ၊ဒဗတုကာ၊မန အည့ဲ ကိ၌ ကာ ဟမ္ဘ နာမနတ္ထိ]၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၊မှ။ ဝိပဿနာ ကမ္ဘ ဋ္ဌာန်း၊စီး၊ဖြန်း၊လိုသော် ခါတ်မှာပါ၊သော တစုံတခု၊သော

ရှုဖွယ်ကိုမှန်ရှိပါ။ ခါတ် ၂-ပါး၊ ၄ ပါး၊ ၆-ပါး၊ ၈-ပါး၊ ၁၈-ပါးထဲက ပေါ်ရာဇာတ်ကိုသာ သတိနဲ့ သမာဓိနဲ့ရှု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ တက်ကြပါစေတော့မှာ။

(၂၀) ခါတ်

တခုကျင့်သဖြင့် ၂စံ ဘတိုင်း ၀ါပါသူ့ားပုံမှာ.....
အတိသြဒ္ဓာရိကတရား.....ခါတ်ကြီး၁လ၊ပါ။
သြဒ္ဓာရိ ဘတရား... ..... ခါတ် ၈-ဝါ။
သုခုမဘရား..... သုခုမချပ် ၁၆-ဝါ။
အတိသုခုမတရား ..... စိတ်(၆)(၈၉)(၁၂၁)
အဘိသုခုမတရား..... - စေတသိက် ၅၂-ပါ။
အတိ အဘိသုခုမတရား... .... ဉာဏ်စဉ် -၁၀ ၁၆-ပါ။
အတိအဘိမဟာသုခုမတရား....မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်။

သားတော်ရာဟုလာကို ရဟန္တာ ဖြစ်စေသော တရား ကား (ပထဝီဓါတုံးခါ ရာဟုလ အနိစ္စတော ဒုက္ခးတာ အနတ္တတော ဇာနနတော ပဿဒ္ဓိ ကာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပဇဟတိ ဝိစိကိစ္ဆံ ပဇဟတိ အဝိဇ္ဇာဝဟိယတိ (ဇ္ဇာဥပ္ပဇ္ဇတိ)ဝ ပုဒ်ထဲ နဲ့ပြည့်ပြည့်-၀၀ ပိမိရ၊ တိတိ(ကြ) ( ) ( ) (

သွားပါသည် ပုံစံအတိုင်းတက်ခရောက်ရ၍ ရဟန္တာကြီးတို့ ရပါသည်။

(၂၁) အချို့ကား(ဂမ္ဘီဠနိပုဏ် သက္ခ သုခုမံ ဒုဒ္ဒသ ဒုဇာနုဗေဒ အဘက္ကာစရံ ၊ဟူသောပါဠိတော်ကိုထော်ကာ၍ ပထဝီခေါ်တ်မျှဖြင့် မဂ်ိမခရနိုင်ဟူ ယူဆဟန်ရှိသည်၊ (သာဝတ္ထိ ကာဟိ စတုန္နံ ခါတူနှံ ကေဒေသမေဝ သမ္မသိတ္ဝာ နိဗ္ဗာနံ ပါပုဏန္တိ။)ဟူသော မူလဝဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ နံပါတ်-၅၄ ကြောင်းရေ-၂၆ ဆဋ္ဌမုဒ္ဒါ။ပကတိသာဝကများ၊မဟာသာဝကများ၊ အဂ္ဂသာဝကများဟာ ခေတ်ကြီးခလေးပါးတို့တွင် တစိပ်ဘဒဒသမျှကိုရ၍ နိဗ္ဗာန်ကိုရကြကုန်၏၊ ဟူသောပ ဥဒ္ဒိ ကိုတွေ့ထားဟန်မတူပါ။ (မောဂ္ဂလာနတ္ထေရပေါ် ကေဒေသံ သမ္မသိတ္ဝာ အရဟတ္တံ ပတ္တော။)ဟူသော ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ။ ။ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် အဂ္ဂသာဝကကြီး ပဝဲလျှင် တစိပ်ဘဒဒသကို ရ၍ ရဟန္တာဘဝသို့ ရောက်သည် ဟူ သော ပါဠိကို ရှုံ့သွား ကန်တူသည်။ (မူလကမ္မဋ္ဌာန်းဗိုဓိ ဘဒ္ဒဝ ၊ဟူသောအပေါ်နှင့်အဋ္ဌကထာ ပမထ နံပါတ် ၁၆၁ ကြောင်းရေ-၁၀ မူလ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟာ ခေတ်ကြီး ၄-ပါး ၀ ဘဲဟူသောပါဠိကို ရှုန်သွားဟန်တူသည်။(ဘေးဝမ္မောဘိကဒ္ဓဝ ဘားဝိဝတာ ဗဟုလီကတော အဘိညာယသမ္ဘော ခါယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ၊)ကေဒေကိုတွေ့ရပါ၏ တော်ကား ချစ်သားတို့ တခုတည်းသောဝ ရားကို ပွါးများသော် ကြည်မ်ှနှ်မျှားစွာရှိနေသော် သစ္စာ ၄-တန် ရှုပ်နှံနေမ်ကို ကောန်ဒိဋ္ဌ

တွေ့သိမည်။ မဂ် ၄-ပါး၊ ဖိုလ် ၄-ပါးကိုရမည်။ နိဗ္ဗာန် ၂-ပါးကိုရမည်၊ဟူသော ဗုဒ္ဓ၏အာမခံချက်ကို သတိမေ့ဟန်တူသည်။ (အနှစ်ဝေနနသိခန္ဓာ စုဥဃရာဟုလောဝါဒံ ကထေသိ ဒေသနာ ပရိဒေယျာသာခန္ဓ ရာဟုလခတ္ထရော ကောဋ္ဌိသတ သဟဿဿဟိ ဒေဝတာသံ သဒ္ဓိံ အရဟတ္တံ ပါပုဏိ သောတာ ပန္န သကဒါဂါမိ အနာဂါမိနံ ဒေဝတာနံ ဂဏနာ နတ္ထိ။) ကေအင်္ဂုတ္တရ အဋ္ဌကထာ နံပါတ်-၂၀၊ ကြောင်းရေ-၂၅ ကဝိမှု။

အနှဝုန်တောဋ္ဌ မြတ်စွာဘုရား နေတော်မူ၍ စုဥဃရာဟုလောဝါဒသုတ်တော်ကိုဟောတော်မူသည်။တရားဒေသနာ၏အဆုံးဋ္ဌ အရှင်ရာဟုလာသည်။ ကုဋေ့ဌသိန်းသော နတ်မြတ်ဟူတို့နှင့် အတူတကွပင် ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ။ သောတာပန်၊သကဒါဂါမ်ကား အသခ်ေ့ဖြစ်ကြပြီ။ အဲဒါလဲ တရားတခုထဲ ပြသ သဖြင့် အသခ်ေ့ကာဘဲ ကျွတ်ကြလွတ်ကြ ထွက်မြောက်ကြဘာဝါဘဲ။ (ပထဝီ ခါတုသုညာ အတ္တောနဝါ အတ္တနိဗယနဝါ။) ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ (ဒု နံပါတ်-၂၆၂၊ ကြောင်းရေ-၁၉ ဟံမှု၊ဗထဝီခါတ်ကိုရှု၍ အတ္တာဒီဋ္ဌိ ၂၅၆-ပါးသေရပုံ။ တဏှာ ၁၁၈-ပါးလဲသေရပုံပြသည်။ ပထဝီခါတုံခေါဘိက္ခု၊ အနိစ္စတော၊ ဇာနတော ပဿတော ဘိက္ခုနော အဝိဇ္ဇာပဟီယတိ၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပဇ္ဇတိ။ သဒ္ဒါယတန ဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဋ္ဌတော် နံပါတ်-၃၅ ကြောင်းရေ-၂ ဟံမှုမှ။ပထဝီခါတ်ကို အနိစ္စနဲ့ရှုပွားသဖြင့် ကိုယ်စတ္တ

ရော၊ ဉာဏ်မြင်ရောရလျှင် အဝိဇ္ဇာသေ၍ ဝိဇ္ဇာရလာသည်။ အဝိဇ္ဇာ ဥကွောင်းသေလျှင် ၁၅၀၀-ကိုယ်ရော၊ အမြီးရော သေကျေရတော့၏။ ။(ဗျာယေထ ဘိက္ခဝေ၊ ကိလေသေ ဝိပဿနာအဂ္ဂိနာ။) ဗျာနသံယုတ် ပါဠိတော်။ ချစ်သားတို့ ၁၅၀၀-ကိလေသာ အကုသိုလ်တို့ကို ဝိပဿနာခါတ်မီးဖြင့် ရှိုး၍ ပြာချပြစ်ကြပါလေတဲ့။(အဝိဇ္ဇာမူဒ္ဓါတိ ဇာနာဟိ ဝိဇ္ဇာမူဒ္ဓါဓိပါတိနီ သဒ္ဓါ သတိ သမာဓိ ဆန္ဒ ဝိရိယေန သံယုတ်။) သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်။ ။အဝိဇ္ဇာကို ၁၅၀၀-ကိလေသာတို့၏ ဥကွောင်းဘဲဟူ၍ သိထားကြပါ၊ စိဇ္ဇာကို ဘာ့ အဝိဇ္ဇာဥကွောင်းကို တောင်းတောင်း ဖြတ်သော ဒါးကြီးဟူ၍သိထားကြပါ။ အဝိဇ္ဇာဥကွောင်းကို တောင်းတောင်းကြီးဖြတ်တဲ့ အခါမှာလဲ ဝိဇ္ဇာပညာရယ်၊ သဒ္ဓါ သတိ၊သမာဓိ ဆန္ဒ ဝိရိယရယ် ဤ ၆-ခုဖြင့် ဖြတ်တောက်ကြ ပါကုန်လေ့တဲ့။ (ဣတိဣဒမသု အဒ္ဓသုဓမ္မေသု ဘဂဝတာ နိဗ္ဗာနာဓိဂမာယ ဗဟုဓာ ဓမ္မဒေသနာ ဟုတ်ကားရတ္တာ ဗထမံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဒေသိတာ အယံဟိ ပညာ ပဇ္ဇောတောတ ပညာသတ္ထ တိစ ဝုတ္တာ တသ္မာတောယ ပုဗ္ဗဘာဂေ ဝိပဿနာ ဉာဏသင်္ခါတာယ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ အဝိဇ္ဇန္ဓကာရံ ဝိဓမေတွာ။ (ဝိဒ္ဓံ သေတ္တာ) ကိလေသစောရေ ဃာတ္ရေန္ဒြာ ခေ မေန ယောဂါဝစရော နိဗ္ဗာနံ ပါပုဏာတိ။)(တသ္မာ၊ ပထမံ သမ္မာဒိဋ္ဌိဒေသိတာ။)ပဋ္ဌိဌာနမ္ဘီဒါမဂ္ဂ အဒ္ဓကထာ နံပါတ်-၁၅၀၊ ကြောင်းရေ-၁၈ ဆဋ္ဌမ။ ဧကအဂ္ဂိတ္တရ အဒ္ဓကထာ

နံပါတ်-၄၁၄၊ကြောင်းရေ-၁၂ ကဝိမူ။ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာတို့၌ အသီးအသီး ထုတ်ပြဝါသေးသည်။ (အနက်ကား) ဣဘိ ဤသို့လျှင် ဣမသု အဋ္ဌသု ဓမ္မသု၊ ဤမဂ္ဂင်၈-ပါးတို့တွင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ နိဗ္ဗာနာဓိဂမာယ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၃ ကျိုးငှါ၊ ပဋ္ဌိတန္တသ ကျင့်ကြံနေသော ယောဂီနော၊ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗဟူပကာ ရတ္တာ၊ များစွာကျေးဇူးရှိခြင်းကြောင့်။ ပထမံ၊ ရှေးဦးစွာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ ဒေသိတာ၊ ဟောကြားအပ်ပါ၏။ ဟိသစ္စ ၊ထိုစကားမှန်ကန်လှ၏။အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ပညာဖဋေ္ဌာတော၊ ကိလေသာ အမိုက်မှောင်ကြီးကို။ ဖျက်ဆီးတတ်သော ဗဟုပညာအလင်းရောင်ကြီးဟူ၍ ၎င်း။ ပညာသတ္တိ ကိုးလသါကိုဖြတ်ပိုင်းတတ်သော ပညာဒါးကြီးဟူ၍ ၎င်း။ ဝုတ္တာ၊ ဟောကြားအပ်ပါ၏။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့် ပုဗ္ဗဘာဂေ၊မဂ်၏ရှေးအဘို့၌။ဝိပဿနာသခ်ါတာယ၊ဝိပဿနာဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော တောယသမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ဖြင့်။အဝိဇ္ဇနွကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကြီးကို။ ဝိဓေမေတွာ၊(ဝိဒ္ဓံ သေတွာ)ဖြိုခွဲဖျက်ဆီး၍။ ကိလေသဝေါရော၊ကိလေသာဟူသော ခိုးသူတို့ကို။ ဃာတေတွာ၊သတ်ဖြတ်လျက်။ ခေမန၊ ဘေးရန်မရှိသဖြင့်။ အနုရုယ်ကင်းသဖြင့်။ယောဂါစရော၊ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိဗ္ဗာနံ နိဗ္ဗာန်သို့။ဗဟိပုဏ္ဏာတို့၊ ဆိုက်ရောက်တော့၏။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့် ပထမံ ရှေးဦးစွာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ဒေသိတာ၊ ဟော

ကြားအပ်၏ မဂ္ဂင် ၈-ပါးတွင် သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ ဦးစွာထားရ ပုံကို ဖြေရှင်းပြသသော စိန်ဆွယ်ချက်ဖြေပါတဲ့။

ကိုလေသာ(၁၅၀)ထဲက ဥဒကွာင်းဖြစ်သော။အဝိဇ္ဇာ ကို ခါတ်ဝိဇ္ဇာဖြင့်သတ်ရပုံကို ယခုပါဠိမျှားစွာ ထုတ်၍ပြခဲ့ ပါ၏။လိုသေးလျှင် ဥဏှစာဂီ ရေးသားထားသော[ဟေတိ ပဿဝိက ဝိပဿနာ] စာအုပ် (၂ဝ.၂၅ ပြား) တန်တွင်။ ခါတ်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာသတ်ပုံ သံသရာဖြတ်ပုံ ပါဠိက (၃၉)ပုဒ် ၎င်းနောက် ခါတ်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာသတ်ပုံ သံသရာဖြတ်ပုံပါဠိ က(၂၃)ပုဒ်၊ခါတ်ရှည်လို လောကုတ္တရာ ရလဒ်ပုံပါဠိက ၄၃-ပုဒ်။ခါတ်ရှည်လို အနုသယကိလေသာသေပုံ ပါဠိက ၂၈-ပုဒ်။ ခါတ်ရှည်လို ကိုးလသာကျေးတွေ အတိုးလဲမခပေးရ၊ အရင်း လဲမဆပ်ရပုံ။ ဗါဠိက ၁၀-ပုဒ်။ သတိထားအကျိုးရ သတိ မထားအပြစ်ရပုံ ပါဠိက ၁၈-ပုဒ်။ တရားရှုရဲ့ကရားခပါ ပြပုံ အစုစုက(၄၄)ပုဒ်။ခါတ်မရလျှင် နဲနဲကနိုင်၍ မျှားမျှား အရှုံးခံရပုံ စသည်ဘို့ကို(ဟေတိပဿဝိကဝိပဿနာ)၌ အစုံပါ ရှိပါသည်။ ရှိ၍ကြည့်ကြပါခလေ။ ပါဠိစောင်,အဌကထာ,ဋီ ကာ, ပါဠိစုံစုံ-လင်လင်နှင့် ရေးပြသော ကျမ်းစာဖြစ်ပါ သည်။

(၂၂) $\frac{\text{ခခခခ}}{\text{၁၅၀၀}}$ သတိဘလုံး အရှိသုံး အဆုံးနိုဗ္ဗ။။လက်ဝ နှင့် ရှင်လင်းချက်မှာ ဤပုံစံကား လူ. ခန္ဓာကိုယ်၊ နတ်ခန္ဓာကိုယ်၊ ပြဟ္မာ့ခန္ဓာကိုယ် ပုံစံပြသည်။

ရင်းဘို၏ ခန္ဓာ ကိုယ်ထဲ၌ ရှိနေကြကာမှာ ခါတ် ၄-ပါးနဲ့၊ ၁၅၁၀-ကီးလသာ ၂-စုထဲ ရှိကြတယ်။ ဒီလိုရှိပမဲ့ အဓိပ္ပါယ်မသိကြပါ။ ဆိုလိုကာမှာ (ခါတ် ၄-ပါးဆေးပါးနဲ့ ကိုလေသာ ၁၅၁၀-ခရာဂါကိုကုသကြ ပျောက်ငြိမ်းမည်။ တနည်း (၁၅၀၀)ကီးလသာရောဂါကို ခါတ် ၄-ပါးဆေးသောက် ပျောက်ငြိမ်းမည်၊ အနုသယသောက်ပုံတည်း။ (ငါးကျင်းဆီနဲ့ ငါးကျင်းသားကျော်) မဂ်အရသာ၊ ဖိုလ်အရသာ၊ နိဗ္ဗာန်အရသာကို စားရတော့မည်ဟု၏။

(၂၃)	၅၁၀ မ.....ထ ၅၀၀ ဒ.....သီ ၅၀၀ လ.....ဒါ ညာ .....တိ ဝ ဝ	ဤ၃ဝ်ဟာ လူ့ခန္ဓာကိုယ် နတ်၏ခန္ဓာကိုယ်၊ ဗြဟ္မာ၏ခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်သည်။ ရင်းလူ့၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ ခေတ္တကာ ဟိုသံသရာ လဆန်း တရက်နေ့ကစ၍ယခုနေ့အထိပင် ဒါနပြုကြတယ်။ ရင်းဒါမှာက နိဗ္ဗာန်ပို့ခေတာ့ လောဘနဲ့ကိုလေသာ ငါး

ရာကဆွဲသားသည်။(ဝဋ္ဋဒါန)ပါတဲ့။ လောဘနဲ့ ကိုလေသာ ငါးရာက ပြိုတ္တာသို့ပို့ချည်ပြုတော့။ ဒါနက ဆွဲသားသည်။ (ပဌမ)စင်ပွဲ ကျင်းနေပုံတဲ့။(၂)မှာ သီလကနိဗ္ဗာန်ပို့ခေတာ့ ဒေါသနဲ့ ကိုလေသာ ငါးရာကဆွဲထားသည်။ (ဝဋ္ဋသီလ) ပါတဲ့။....ဒေါသနဲ့ ကိုလေသာ ငါးရာက ငရဲသို့ပို့တော့ သီလကဆွဲသားသည်။ (ဒုတိယ)စင်ပွဲ ဖြင့်ချိန်နေပုံတဲ့။

(၃)မှာ သမထက နိဗ္ဗာန်ပို့ပေးတဲ့ မောဟနဲ့ ကိုးလသာ ငါးရာကဆွဲထားသည်။ (ဒုဿသမထ) ပါဘဲ။.... မောဟနဲ့ ကိုးလသာ ငါးရာက တိရစ္ဆာန် အသူရကာယ်ပို့တော့ သမထကဆွဲ ထားသည်။ (စစ်ပွဲဖြစ်ပုံပါဘဲ) အဲဒီလိုနဲ့ ဒါနနဲ့ လောဘ သီလနဲ့ဒေါသ၊ သမထနဲ့မောဟ စစ်ပွဲ ဖြစ်နေကြ တာဟာ တသံသရာလုံး ကြာလာခဲ့ပါပြီ၊ ရှေးရှေးဂ လဲ ဒီပုံနဲ့လာခဲ့ကြတယ်၊ ယခုဘဝလဲဒီပုံနဲ့လာခဲ့ကြတယ်။ နောက် နောင်လဲ ဒီပုံနဲ့ပြုပြုသွားမယ်ဆိုလျှင် ဒီလိုပင် (ဒုဿနယ်ထဲက) ကျွတ်လွတ် ထွက်မြောက်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ အဲဒါလူရော နတ်ရော ဗြဟ္မာရော(ဓမ္မဘာ)နဲ့ လမ်းမှားမှ နေကြရပုံကို သေသေ-ချာချာပြသည်။

ကဲကဲ ...မြတ်စွာဘုရားပွင့်လာပြီ၊ ဘယ်လမ်းနဲ့ကယ်ချတ် မှာလဲ ကြည့်ကြည့်နေကြတော့....မြတ်စွာဘုရားလဲ ပွင့်ရော လူနတ်ဗြဟ္မာတွေကို ကယ်တင်ဆောင်ယူပြီး မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် သွားပို့နေပုံမှာ....မြတ်စွာဘုရားက၊ ချစ်သားတို့ လူ့ခန္ဓာကိုယ် မှာ နတ်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ၊ ဗြဟ္မာ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဓါတ် ၄-ပါးအစု၊အဝေးမို့ ဓါတ် ၄-ပါးဘဲရှိပါတယ်။ ရင်းရှိနေ တဲ့ဓါတ်ဘုရားကို သတိထားရှုပွါးနေကြပါတဲ့။ သတိထား တော့ သမာဓိပါရရလာမည်။ သတို့ သမာဓိ ရရလာတော့ (သတိသမ္မာယုတ္တပညာဉာဏ်)ရော။ (သမာဓိသမ္မာယုတ္တဝဏ္ဏ ဉာဏ်ခေါ)ရရလာမည်။ ရင်း [ဓါတ်,သတိ,သမာဓိ,ပညာ ဉာဏ်]လေးဘွက်၊လေးတန် အနုမ္မူဗုဒ္ဓ:ကြီးကြဲချသတ်ဖြတ်

တော့ (ထောင်ငါးရာ) ကိုလေသာတွေ ဗျာပန် ပြာကျ၍ ချုပ်ငြိမ်း ပယ်ပျောက် ကုန်ခမ်း ငြိမ်းသွားမည်။ (**လောဘ**ငါးရာရော၊ ဒေါသငါးရာရော၊ မောဟ ငါးရာရော ခါတ်မီးလောင်၍ ပြာကျသွားမည် (လောဘငါးရာ၊ ဒေါသငါးရာ၊ မောဟငါးရာ)တို့ပြာကျ၍သွားတော့ (မိမိဘုံပြုနေလုပ်နေသော ဒါန သီလ သမထမှာ)ဝဋ္ဋတွေချုပ်ခမ်းမည်။

(၂၄) ခါတ် သတိ သမာဓိ ပညာ ၄-ပက်၊ ၄-တန်မှာ (၁)ခါတ်မီးကို ထကောက်အောင်ဟာ (၂) သတိက လေမှုတ်ပေးရသည်။ လေမှုတ်ပေးမှ ခါတ်မီးထ၍တောက်လာသည်။ (၃) သမာဓိက ထင်းပါ။ ထင်းထည့်ပေးလျှင် ခါတ်မီး အားကြီးပွါးလာမည်။ (၄) ပညာက ခါတ်ဆီ လောင်းပေးရသည်။ (ညာခါတ်ဆီ လောင်းက ခါတ်မီး အားကြီးပွါး၍ (လောဘ ငါးရာ၊ ဒေါသ ငါးရာ၊ မောဟ ငါးရာ, တို့ကို၊ လောင်ကျွမ်းပြာကျစေမည်။ ဒါမှ (**လောဘ**ငါးရာ၊ ဒေါသ ငါးရာ၊ မောဟ ငါးရာ) အမှိုက်တွေ ဝဋ္ဋတွေဟာ ပြာကျသွားမည်။ ။အါးလုံးပြာကျသွားတော့ (ဒါန, သီလ, သမထ) ၃ စုတွေဟာ ဝိဝဋ္ဋဖြစ်၍ (ဝိဝဋ္ဋဒါန ဝိဝဋ္ဋသီလ၊ ဝိဝဋ္ဋသမထ) ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတော့သတည်း။

(၂၅) [သတိတလုံး အရှိသုံး အဆုံးနိဗ္ဗုတာ]လက်ာ သတိတလုံးဖြင့် ခန္ဓာမှာရှိထားတဲ့ အရှိခါတ်ကို သုံးလျှင်

အဆုံး နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်မည်။ ဤကစ၍ ဉာဏ်စဉ် မဂ္ဂင် ဗေဒဖျင်တက်၍ မဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်ကိုရမည်။

(၂၆) သတိတလုံးနဲ့ သုံးစွဲရန် ခါတ် ၂-မျိုးမှာ (သခ်ၢ်တခါတုစ အသခ်ၢ်ဘခါတုစ)ဟူ၍ ဒုကအဂ္ဂိုဠ် ရပါဒ်ကေတ်ဒ်၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားထားခါသည်။ (သခ်ၢ်တခါတုအရကား) ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ စိတ ၁၂၁-ပါး စေတသိက် ၅၂-ပါး၊ရူပ် ၂၈-ပါးကို။ သခ်ၢ်တခါတ်ဟုခေါ်ပါသည်။ အဲဒါကိုသတ်ပြုပါ။ သတိထားပြီးနေပါတဲ့၊ ယခုပြတဲ့ သခ်ၢ်တခါတ်ကို သတိထားနေလျှင် (အသခ်ၢ်တခါတု) အရ။ အသခ်ၢ်တခါဟဲ့ နိဗ္ဗာန်မြတ်ကိုရမည်တဲ့။

(၂၇) သတိတလုံးနဲ့ သုံးစွဲရန် ခါတဲ့ ၂-မျိုး၊ ဇမ္ဗု ၂-မျိုးမှာ(သခ်ၢ်ဘာခမ္ဘာ အသခ်ၢ်တာခမ္ဘာ)ဟု၊ ဒုကမာတိကာ ဌ်ဟောကြားရှိထားပါသည်။ သခ်ၢ်တာခမ္ဘာ အရမှာ(စိတ် ၁၂၁-ပါး၊ စေတသိ ၅၂-ပါး၊ ရူပ် ၂၈-ပါး)ကို သခ်ၢ်တာခမ္ဘာဟုခေါ်ခါသည်။ ယခုပြတဲ့ သခ်ၢ်တာခမ္ဘာကို သတိနဲ့ ရှုလျှင် (အသခ်ၢ်တာခမ္ဘာ,ဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကိုရမည်။

(၂၈) လောကခါတ်တဲ့ လောကဆိုတာ ဖြစ်ပျက်ပါဘဲ (လုဇ္ဇတိ ပလုဇ္ဇတီတိလောကော) လုဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လာတတ်၏။ ပလုဇ္ဇဘိ ပျက်သွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ ထိုသို့ ဖြစ်ပျက်သဘောကြောင့်။လောကော လောကမည်ပါပေ၏ လောကကို ဖြစ်ပျက်ဟု သိရပါပြီ။ (ခါတ်ကကော) ခါတ်ကပြုပေးလို့ လောကဖြစ်ရသည်။ သံသရာမှ ထွက်မြောက်လိုပါ

လျှင် ကျွတ်လွတ်လိုပါလျှင် (ခါတ်လဲရှုပါ လောကဖြစ်ပျက်လဲရှုပါ။ ကျွတ်လွတ်လိမ့်၊ည်) အမှုအရာတိုင်း ခါတ်ချည်းပါဘဲ။) (ခ၊ တူနှဲ့ ဂမနှဲ့ ခ၊ တူနှဲ့ဌာနှဲ့ နိသီဒနှဲ့ ခါတူနှဲ့သယနှဲ့။ ဟူ၍ အဌကထာတိုင်း ဋီကာတိုင်းဌ ဖွင့်ပြကြဖါသည်။ သွားခြင်းဟာခါတ်ပါဘဲ၊ ရပ်ခြင်းဟာခါတ်ပါဘဲ။ ထိုင်ခြင်းဟာ ခါတ်ပါဘဲ။ အိပ်ခြင်းဟာခါတ်ပါဘဲ၊ သံသရာမှာ အားလုံးခါတ်ပါဘဲ။ ခါတ်သာရှုကြပါလေ။

(၂၉)	လောဘ-၅၀၀	ဒေါသ-၅၀၀	မေဟ-၅၀၀
	ဒါနနဲ့	သီလနဲ့	သမထနဲ့

ဓမ္မကထိကမျှား ရှေးရှေးကဟောကြ ဟောကြ ပြောကြသည်။ လောဘနဲ့ကိုလေသာ (ငါးရာ)ကို ဒါနနဲ့ဘတ်ကြပါ။ ဒေါသနဲ့(ငါးရာ)ကို သီလနဲ့သတ်ကြပါ။ မောဟနဲ့(ငါးရာ)ကို သမထနဲ့သတ်ကြပါတဲ့၊ အဲဒီသတ်ပုံ သတ်နည်းကား ဝေရမဏိ အဆင့်ပါ။ သီလအဆင့်ပါ။ ဝိတိက္ကမကိုလေသာကိုသာ ရှောင်ကြဉ်တာဖစ်ပါ။ တဒင်ဝဟာနပါ။ ၎င်း၏ အကျိုးဝေးမှာ လူ့ပြည်ဆယ်ဌာန၊ နတ်ပြည် ၆ ဌာန၊ ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံသို့သာရောက်နိုင်ပါသည်။ ၂-ဆင့်သတ်ကြရန် ကျန်ရှိပါသေးသည်။

(၃၀)	လောဘ-၅၀၀	ဒေါသ-၅၀၀	မောဟ-၅၀၀
	အလောဘ	အဒေါသ	အမောဟ

လောဘနဲ့(ငါးရာ)ကို အလောဘနဲ့သတ်ကြ။ ဒေါသနဲ့

(ငါးရာ)ကို အဒေါသနဲ့သတ်ကြ။ မောဟနဲ့ (ငါးရာ)ကို အမောဟနဲ့သတ်ကြပါ။ အဲဒီသတ်နည်းကို ဟောပြသူပင် မရှိသေးလောက် နဲလှသည်။ ဝိကွမ္ဘတိ၊ အဆင့်ပါ။ သမာဓိ အဆင့်ပါ။ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာကိုခွါထားရုံမျှပါ။ ဝိကွမ္ဘန ဝဟာန်ပါ။ရင်း၏အကျိုးကား ဗြဟ္မာ ၂၀-ဦး ဗြဟ္မာ ဘဝနဲ့ နေကြရမည်။ သမထ-၄၀၊ ဈာန်၊ အဘိညာဉ်၊ သမာပတ် စျာန်ကိုးစျာန်ရမည်။ မြေလျှိုးမိုးပျံ တန်ခိုးစျာန်ရမည်။ ဗြဟ္မာ ၂၀-ဘဝ။ ဝါ၊ ဘဝဂ်ဘဝရမည်။ ကမ္ဘာပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင် အထိရနိုင်သည်။ ရှေးကမ္ဘာ (၄၀) ကို ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏ်ဖြင့်မြင်နိုင်ပါသည်။နောက် ကမ္ဘာ (၄၀) ကို အနာဂတံသ ဉာဏ်ဖြင့် မြင်နိုင်ပါသည်။ ဗြဟ္မာ့လမ်းသာတည်း။ တဆင့်မျှကျင်းကျန်ပါသေးသည်။ ဝဏ္ဏတ်နယ် ကိုးလသာနယ်မျှသာဖြစ်၏။

ခါတ်နဲ့

(၃၁)	လောဘ	ဒေါသ	မောဟ	လောဘနဲ့ ငါးရာ
	၅၀၀	၅၀၀	၅၀၀	ကိုခါတ်နဲ့သတ်ကြ

ဝါ။ ဒေါသနဲ့ (ငါးရာ)ကို ခါတ်နဲ့သတ်ကြ၏။ မောဟနဲ့ (ငါးရာ)ကို ခါတ်နဲ့သတ်ကြဝါ။

အဲဒီလိုသတ်ပုံ သတ်နည်းကား။ ပဟီယတိ၊ ဝါယ်၏။ စျာပေတိ၊ပြာချပြစ်၏။ တဆင့်ဘဲ။ စည်ဘာအဆင့်ဘဲ။ အနုသယကိုးလသားကိုသတ်ထားပါ။သမုစ္ဆေဒဝဟာန်ဝါ။ ပရမတ်

ပါ။ ပညာဉာဏ်ပါ။ ရေသောက်မြစ်ကို တူးပြစ်ထားပါ။ အကျိုးပေးပုံကား မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်အတိ ပေးသည်၊ ယခုပြတဲ့ သတ်နည်းကိုကြည့်တော့ ဓါတ်ပရမတ်နဲ့သတ်မှ ကိစ္စပြီးဆုံးပါသည်။

(၃၂) မြတ်စွာဘုရား၏ အလောင်းတော် ကြီးသည်။ ကမ္ဘာပေါင်းသန်းခေါ်(၂၀)နဲ့ တသိန်းကျင့်ခဲ့ရသည်။

၇-သန်းခေါ်၌ ပြဟ္မဒေဝဘုရားကစ၍ (၁၂၅၀၀၀)ဘုရားတို့။ (လောင်း,သော်,ရဟုလာ ၃-ဦး။)

၉ သန်းခေါ်၌ ပေါရာဏကဂေါတမစ၍ (၃၀၇၀၀၀)ဘုရားတို့။ (လောင်း,သော်,ရဟုလာ ၃-ဦး။)

၄-သန်းခေါ်၌ ဒီပင်္ကရာစ၍(၁၂)ဆူဘုရားတို့။ (လောင်းသော်,ရဟုလာ ၃-ဦး။)

ကမ္ဘာတသိန်း၌ ဝဒုမုတ္တရက်စ၍ (၁၇)ဆူ ဘုရားတို့ (လောင်း,သော်,ရဟုလာ ၃-ဦး။)

ငါတို့၏ ဂေါတမဘုရား အလောင်းတော်ကြီးရယ် ယသော်ဓရာရယ်၊ သားတော်ရာဟုလာရယ်၊ သားအမိ သားအဖ ၃-ဦးတို့ဟာ ယခုပြသော ဘုရားပေါင်း (၅၁၂၈၂၉) ဆူသောဘုရားတို့၏ အထံခံတော်မှာ ပထမ အနီယတ ဗျာဒိတ်ခံခဲ့ရတာက ၁၆-သန်းခေါ်နဲ့ကမ္ဘာတသိန်း။ ဒုတိယနီယတ ဗျာဒိတ်ခံခဲ့ရတာက ၄-သန်းခေါ်နဲ့ထမ္ဘာတသိန်း။ ဤမျှ စဝါရ မီတော်ကြီး စရိယာ ၃-စား။ စွန့်ခြင်းကြီး ၀ါးစားတို့ကို ဘုရားအတန်းက ကျင့်ခဲ့ရပေမဲ့ အပါယ်တံခါးလဲ့ မပိတ်ရ

သေးပါ။ ပုထုဇဉ်လဲ မလွှဘ်ရသေးပါ။ မုံရွေးဇေတဝန် ဆရာတော်အလိုအားဖြင့် (၁၂၆)ဘဝ၊ တောင်ပိုလ ဆရာတော်အလိုအားဖြင့် (၁၃၆)ဘဝ လုံး အပါယ်ဘုံ၌ ဒုက္ခတိ ဘဝနဲ့နေခဲ့ရသေးပါတယ်။ အဖြေမှန်ကား (ဝရမတ်အစစ် ဂါထာအနှစ်)ကို မရှုရသေး မပွါးရသေးလို့ အပါယ်၌ဖြစ် ရသေးသည်။ဂါထာကားဤမျှလောက် သတ္တိ ဗျတ္တိကြီးမားလှ၏ ဂါထာကိုနှုမိလျှင် အပါယ်တံခါးပိတ်သွားမည်ဖြစ်၏။

(၃၃)	ကံ	ဝါရမီ	ဂါထာ	မြတ်စွာဘုရား
	၂၄-ဘဝ ၅၅ဝ- ၁၁-ဘဝ	၃၂-ပါး ၈ဝ-ပါး ၈-ပါး ၁ဝ၈-ပါး	၂ ၃ ၃ ၄ ၇ ၃၇ ၁၆ ၄ ၄ နီ။	၏ အ လောင်း တော် ကြီး ဟာ က မ္ဘာ ပေါင်း အသခ်ေ့-၂ဝ နဲ့ တသိန်းအတွင်း
	ပထမ	ဒုတိယ	တတိယ	

မှာ ဗျာဒိတ်ခံသော ၂၄-ဘဝ၊ နိယတ ဗျာဒိတ် ခံယူစဉ် ဇာတ်တော် ၅၅ဝ-ဘဝ ဖြည့်စဉ်။ ဇာတ်ကြီး ၁ဝ-ဖွဲ့ဘဝ၊ ပထမအစု၌ ဒါနကံ၊ သီလကံ၊ သမထကံတို့ကြောင့် ပထမ တန်း မင်းဖြစ်လာတာသာမျှားလာခဲ့သည်။ ဥပမာ၊ သမင် မင်း၊ ဖွတ်မင်း၊ ဥဒေါင်းမင်း၊ လူမင်း စသည်ဖြစ်မျှားလာ ခဲ့သည်၊ ဒုကိယ၌ ပါရမီဖြည့်ပြီး၍ ခန္ဓာကိုယ်စတာ၌ ၃၂-ပါးသော လက္ခဏာ(ကြီး ၈ဝ)သော လက္ခဏာတော် ငယ်တွေ၊ အသံတော် ရှစ်ပါးတွေ၊ ရေဖွားတော်၌(၁၈၈)

ကွက် စက်လက္ခဏာတော်ခေါ်တွေ့ပါရှိ၏။ ယခုပြတဲ့ ပထမစု ဒုတိယစုဌ် ပါရမီပြည့်စေ မဲ့ ခါတ်ကိုမရှုရသေးလို့ ဘုရားဉာဏ်မျှားကိုမရသေးပါ။ [တတိယအစုရောက်မှာဲ ခါတ်ကို ရှုရာ (၂)ရုပ်နှင့်မ် ၂-ပါး။ ၃)လက္ခဏာခရေး ၃-ပါး။ (၃) စရိုက်ခ ၃-ပါး။ (၄)သစ္စာ ၄-ပါး။ (၅)စိသုဒ္ဓိ ၅-ပါး။ (၃၂)ဒေဝခိစက္ခိယ ၃၂ ပါး။ ၁၆)ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါး။(၄) မဂ်လေးပါး။ (၄)ဖိုလ်လေး၊ ပါး။ (နိ နိဗ္ဗာန်အထိ ရသွားသည်။ ဤ၌လည်း ခါတ်ရှုမှုအရိယာဖြစ်ထပါတဲ့။ ခါတ်ကား ဤမျှလောက် တန်ခိုးကြီးမားလှ၏။ အရိယာဘဝကို ချက်မျှင်းပေးတော့၏။

(၃၄) ဒါနထဲ့-ခ၊ ရှီ-ခ၊ ရှာရ-ခ၊ တွေ့-ခ၊ ရှုရ-ခ၊ ဆောင်ပို့-ခ၊ ရောက်ရာခါတ်အားလုံးခါတ်ပါတဲ့။ဒါနပြု၍ ခန္ဓာကိုယ်ဌ်ထဲ့တာ ခါတ်ပါတဲ့။ ခန္ဓာဌ်ရှိတာလဲ ခါတ်ပါတဲ့။ ရှိရမည့်တရားလဲ ခါတ်ပါတဲ့။ ရှာရမည့် တရားလဲ ခါတ်ပါတဲ့။ တွေ့ရမည့် တရားလဲခါတ်ပါတဲ့၊ရှုပ္ပါးရမှုလဲ ခါတ်ပါတဲ့။ ဆောင်ပို့မှုကလဲ ခါတ်ပါတဲ့၊ရောက်ရမည့် ဌာနကလဲ(အသခ်ံတခါတ်ပါတဲ့) သာသနာမှာခါတ်သာ အခြေခံစ၊ မူလပါ၊ ခါတ်ရှုပါလေ။

(၃၅) ဒုကဒုဂ်ုတ္တရပါဠိခတ်ဌ် ခဟာထားသည်ကား [သခ်ံတခါတုစ အသခ်ံတခါတုစ]ဟူ၏ သခ်ံတခုတ် အရမှာ စိတ် ၁၂၁-ပါး၊ ခဏတသိန်း ၅၂-ပါး။ ရုပ် ၂၈-စေ်ပါတဲ့။X အသခ်ံတခါတ်အရမှ မူကား အသခ်ံတခု တ်မြတ်

လှသော နိဗ္ဗာန်ပါဘဲ။ (သခ်ၢတခၢတ်ကိုရှုမှ အသခ်ၢဘခါတ် နိဗ္ဗာန်ကိုရမည်ဟူ၏။)

(၃၆) ဓမ္မသင်္ကိပါဠိတော် ဒုကခၢတိကာမှာ [သခ်ၢ်တာခမှာ အသခ်ၢ်တာခမှာ]ပါဘဲ။ သခ်ၢ်တာခမှာအရ စိတ်ၢ၂၁-ပါး၊ စေတသိက် ၅၂-ပါး၊ ရူပ် ၂၈-ပါးပါဘဲ၊ × အသခ်ၢ်တာခမှာအရမှာ အသခ်ၢ်တခါတ်မြတ်လှသော နိဗ္ဗာန်ပါဘဲ။ (ဆိုလိုတာမှာ သခ်ၢ်တာခမှာကိုရှုမှ အသခ်ၢ်တာခမှာကိုရမည်တဲ့ဗျ။)

(၃၇) [ဖထဝိခါတုသုညာ အတ္တေနဝါ အတ္တနိယေနဝါ။]ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာ မဟာဝေဒလ္လသုတ်တော်မှ။ ။ပထဝီခါတ်ကိုရှုလို့ အတ္တဒိဋ္ဌိ ၂၅၆-ပါး ဖျောပနပြောကျသွားရ၏။ အတ္တနိယတဏှာ အပြား(၁၀၈)ပါး ဖျောပနပြောကျ၏။ (အင်္ဂါ တဏှာ မူလ ၂-ပါး ခါတ်ကြောင့်သေ၏။)

(၃၈) ပါဠိတပုဒ်ထဲနဲ့ အားလုံးရနိုင် သိနိုင် နားလည်နိုင် နမူနာယူနိုင်ပုံမှာ.....(ပထဝီခါတုံ့ခါ ရာဟုလ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဇာနတော ပဿတော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝဇဟတိ ဝိစိကိစ္ဆံ ပဇဟတိ အဝိဇ္ဇာပဟီယတိ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပဇ္ဇတိ။]ရာဟုလာသုတ်တော်။ (၁) ပထဝီခၢတ်ရှုလို့ ■ထဝီခါတ်ထဲမှာ ၉-မျိုးပြသည်၊ (၂)ခါတ်ထဲက အနိစ္စ။ (၃)ခါတ်ထဲကဒုက္ခ။ (၄)ခ ်တ်ထဲကအနတ္တ။ (၅) ခါတ်ကြောင့်ဇာန်၊(၆)ခၢတ်ကြောင့် ပဿ၊ (၇)ခၢတ်ကပယ်လို့

သက္ကာယဒိဋ္ဌိကွာ။ (၇)ခါတ်ကပယ်လို့ ဝိစိကိစ္ဆာကွာတာ။ (၉) ခါတ်ကစပါယ်လို့ အဝိဇ္ဇာကွာတာ။ (၁၀) ခါတ်ရှုလို့ ဝိဇ္ဇာရတာ။

ပထဝီခါတု	စွဲကွာ၊တွား၊ဇာန၊ပဿ
ဒုက္ခသစ္စာ	မဂ္ဂသစ္စာ

ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ အဝိဇ္ဇာကွာ	ဝိဇ္ဇာဥပဇ္ဇတိ
သမุဒယသစ္စာ	နိရောဓသစ္စာ

ပထဝီခါတုံးခါက ဒုက္ခသစ္စာပြု၏။ အနိစ္စတာ ဒုက္ခတောက အနတ္တတော ဇာနတော ပဿတောဖြင့် မဂ္ဂသစ္စာပြု၏။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပဇဟတိ ဝိစိကိစ္ဆ ပဇဟတိ အဝိဇ္ဇာပဇဟိ ယတိဖြင့် သမุဒယသစ္စာကိုပြု၏။ ဝိဇ္ဇာဥပဇ္ဇတိဖြင့် နိရောဓသစ္စာ ပြု၏။ ဓါဇီတပုဒ်ထဲနဲ့ ၁၀-ဌာန၊ သစ္စာ ၄-ပါးပါ ပြု၏။

(၃၉) ပထဝီခါတုံးခါဖြင့် လက္ခဏ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန် ၄-ပါးကိုလဲ ပြပါသေး၏။

ပထဝီဓါတုံ	စွ ကွ တွား၊ဇာန ပဿ
လက္ခဏပြ	ပဒဋ္ဌာန်ပြ၏

ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ အဝိဇ္ဇာကွာ	ဝိဇ္ဇာဥပဇ္ဇတိ
ရသပြ၏	ပစ္စုပဋ္ဌာန်ပြ၏

ပထဝီခါတုံးခါဖြင့်လက္ခဏ ပြ၏ အနိစ္စတောဒုက္ခ တာ အနတ္တတော ဇာနတော ပဿတောဖြင့် ပဒဋ္ဌာန်ပြ၏။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပဇဟတိ ဒိစိကိစ္ဆာ ပဇဟတိ အဝိဇ္ဇာပဟီယတိ ဖြင့် ရသကိုပြ၏။ ဒုဋ္ဌာ ဥပဓိတ် ဖြင့်၊ ပစ္စုဗဟွာန်ကိုပြ၏။ ပါဠိတော်ပုဒ်ထဲနှဲ့ လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ဗဒဋ္ဌာန်ကိုပြသည်။

(၄၀) ပထဝီခါတ်ကြောင့် တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ ဆိုဘဲ ဂ္ဂါဟ ၃-ပါး၊ ပဘဏ္ဍ ၃-ပါး၊ မညနာ ၃-ပါး ပယ်သတ်၍ (သမ္မာညာ**လဲ**ရစေသည်။ ယထာဘူတဉာဏ်**လဲ**ရစေသည်။) (**သာ**ဓကမှာ) (**ဖ**ထဝီခါတုယေ**ဝေ**ဿ **နေ**တံ**မ**မ **နေ**သော ဟမသ္မိ **နေ**သောမေ **အ**တ္တာတိ ယ**သာ**ဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ **ဒ**ဋ္ဌပ္ပံ။)**စ**တုက **အ**ဂ်ိတ္တာ**ရ**ပါ**ဋ**ိ**တော**်။

ဖထဝီ**ကဖ**ယ်ပုံ	**ပ**ထဝီ**ကဖ**ယ်ပုံ	**ပ**ထဝီ**ကပ**ယ်ပုံ
နေတံ**မ**မ....	**နေ**သော**ဟ**မသ္မိ....	**နေ**သော**မေ**အ**တ္တ**ါ
ငါ့ဘ**ဝ**မ**ရှိ**....	ငါ**မ**င်း**သ**ား**မ**ဟုတ်	**နိ**စ္စ သုခ **အ**တ္တ **မ**ရှိ။
တဏှာ**ပ**ယ်ပုံ....	**မ**ာ**နပ**ယ်ပုံ....	**ဒ**ိဋ္ဌ**ပ**ယ်ပုံ
တဏှာ**ဂ**ါ**ဟ**ပ**ယ်**ပ**ုံ	**မ**ာ**နဂ**ါ**ဟ**ပ**ယ်**ပ**ုံ....	**ဒ**ိဋ္ဌ**ဂ**ါ**ဟ**ပ**ယ်**ပ**ုံ။
တဏှာ**ပ**ဘဏ္ဍ**ပ**ယ်ပုံ	**မ**ာ**နပ**ဘဏ္ဍ**ပ**ယ်ပုံ....	**ဒ**ိဋ္ဌ**ပ**ဘဏ္ဍ**ပ**ယ်ပုံ၊
တဏှာ**မ**ညနာ**ပ**ယ်	**မ**ာ**နမ**ညနာ**ပ**ယ်ပုံ....	**ဒ**ိဋ္ဌ**မ**ညနာ **ပ**ယ်ပုံ။
ယ**ထ**ာ**ဘ**ူ**တ**ဉာ**ဏ**်....	**ရ**င်း....	**ရ**င်း။
သမ္မ**ပ**ညာ**ဉ**ာ**ဏ**်....	**ရ**င်း....	**ရ**င်း။

ပြပြီးပိုဒ်ရေ(၇)(၉)(၁၁) ပါဋ္ဌ ၂-ပုဒ်သည်။**အ**စ၊ **အ**လယ် **အ**ဆုံး၊ **သ**ွား**နိ**ုင်**သော** **နမူနာ**ပါ**တဲ**။ **စ**ိတ် ၁၂၁-**ဝ**ါး

စေကသိက် ၅၂-ပါး၊ရုပ် ၂၈-စါးဘို့ဦး၊ ၈-၉-၁၀ ကဲ့သို့ယှု ပြုပါ။ နမူနာတခုသဲနဲ့ အာဝေးလုံးသွားနိုင်ပါသည်။ သတိပြု ကြပါ။

(၄၁) [သာဝကာဟိ စတုန္နံ ဓါတူနံ ကေဒေသမေဝ သမ္ဘသိတ္ဘာ နိဗ္ဗာနံ ပါပုဏန္တိ။] မူလဝဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ။ နံပါတ်-၅၄၊ ခြောင်းရေ-၂၆ ဆဋ္ဌမ္ပမ္ပ။ ၊မှန်ကန်ပါ၏။ ပကာသိ သာဝကမျှား၊မဟာသာဝကမျှား အဂ္ဂသာဝကမျှား ဘို့ဟာ ဓါတ်ကြီး ၄-ပါးထဲကဘပါးပါးကို။ ဓါ၊တခုခုကို တစိပ်ဘဒဿကို သာလျှင် ရှုပ္ပါး၍ သုံးသပ်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြပါသည်။ ဒီနမူနာကိုယူ၍ ဓနုဆုတိုင်း သုံးစဲ့ကြ ပါခလ။

ဒေသ၊	သက၊	အနု၊	ဆု၊	ပရိ	ပ	မ	အ	ပစ္ဆ	ဘုရား
ဓ	ဓ	ဓ	ဓ	ဓ	ဓ	ဓ	ဓ	ဓ	ဓ
ပု	ပု	ပု	ပု	ပု	ပု	ပု	ပု	ပု	ပု

ဤ ၂-ပုံစံ၌ ပုထုဇဉ်ဟာ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ဓါတ် ကိုရှု၍ ဒေါ၊တာပန် အည်ရသည်။ ပုထုဇဉ်ဟာဓါတ်ကြောင့် သကဒါဂါမ်ဘည်ရသည်။ ပုထုဇဉ်ဟာဓါတ်ကြောင့် အနာ ဂါမ်ဘည်ရသည်။ ပုထုဇဉ်ဟာဓါတ်ကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်ရ သည်' ပုထုဇဉ်ဟာဓါတ်ကြောင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရသည်။ ဆဲဒါ ပထမပုံစံ၏ရှင်းပြပုံပါဘဲ။ (မဇ္ဈိမ) ပဋ္ဌိပဒါကပ္ပေးပုံ။

ဒုတိယပုံစံ၌ ပုထုဇဉ်ဟာ ခါတ်ရှည်လို့ ပကတိ သာဝက ရဟန္တာဖြစ်ရသည်။ပုထုဇဉ်ဟာခါတ်ကိုရှည်လို့ မဟာသာဝက ရဟန္တာဖြစ်ရသည်။ ပုထုဇဉ်ဟာခါတ်ကိုရှည်လို့ အဂ္ဂသာဝက ရဟန္တာဖြစ်ရသည်။ ပုထုဇဉ်ဟာ ခါတ်ကိုရှည်လို့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုရားငယ်ဖြစ်ရသည်၊ ပုထုဇဉ်ဟာ ခါတ်ကိုရှည်လို့ ဘုရားကြီး ဖြစ်ရသည် ပုံစံ ၃-တန်းတွင် အလည်က ဇဋ္ဌိမပဋ္ဌိဝဒါခါတ် ကြောင့် ပုံစံအတိုင်း ပထမ(၅)မျိုး၊ ဒုတိယ(၅)မျိုး ဖြစ်ရသည်။ ခါတ်က အရိယာ(၁၀)မျိုးအထိမြင့်၍ တင်ခဲပးပုံ ပါဠိခရာ ဇယားပုံစံခရာ ကြည့်ကြပါလေ။

(၄၂)

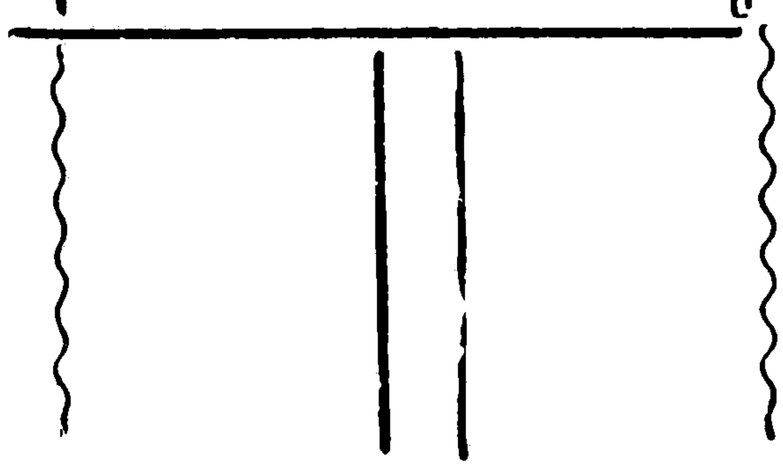

နာမ် တိ ရုပ် ဆည်တံခါးပိတ် ဥပမာ၊ ချောင်းမှာ ရေတွေ စီးနေ သည်။ ချောင်း ၂-ဘက်က လယ် မြေ စိုက်ခင်းခတွေမှာ ရေမရ၍ မစည်ကား၊မပွင့်မသီးကြပါ။ သို့ကြောင့် ချောင်း၏ လက်ခဲ-လက်ျာ ၌။လယ်မြေထဲသို့ ရေလွှဲထည့်ရန်အလို့ ငှါ၊ ရေ သွင်းမျောင်းတူးသားရသည်။ တာဝေမဲ့ ရေမင်း၍ ချောင်း၌ ဆည်ပိတ်ပြီး ရေတံခါးထပ်သားရသည်။ ချောင်း ကို ရေတံခါးနဲ့ပိတ်လျှင် ရေတွေဟာ ချောင်းထဲသို့ မစီး မဝင်ရဘဲ။လက်ခဲ-လက်ျာဖြင်သော ရေသွင်းမျောင်းထဲသို့ ရေခတွေရောက်လာ၍ လယ်များနှင့် ရေရကြသည်။ ဤပမာ၊ အကုသိုလ် ကိခလသာချောင်းဆဲ၌ သတိဆိုတဲ့ ဆည်တံခါး

ပိတ်လျှင် ရုပ်နာမ်ဆိုတဲ့ မျောင်းထဲသို့ ရေတွေ့ ရောက်၍ သတိစဉ္ဇာန်၊ သမ္မပဓာန်၊ ဣဒ္ဓိပါဒိ၊ ဣ ခြောက်ပါး ဗိုလ်စသော ပရမတ္ထတရားများ၌ မဂ်ရေတွေ့စီးဝင်ကြမည်။ ဤ၌ သတိကား ဆည်တံခါးပါဘဲ၊ လက်ဝဲ လက္ခဏာ ၂-မျောင်းကား ရုပ်နာမ်ပါဘဲ။ ရေတွေ့ ဝင်လာသည်ကား ပါရမိတည်း။ စည်းကားသော လယ်ကွက်တွေကား သတိပဋ္ဌာန်၊သမ္မပဓာန် ဣဒ္ဓိပါဒ်၊ ဣခြောက် ဗိုလ်ငါးပါး စသော တရားတွေပါဘဲ။ သီးပင် စားဝင်တွေ ပြည့်စုံခြင်းကား မဂ်ဖိုလ်ရခြင်းတည်း။ (အကုသိုလ်မျောင်းကြီးကို သတိတံခါးဖြင့် ပိတ်ပေးပါ။ တစ-တစတိုးပွားလာမည်။)

(၄၃) ရှေအိုးကြီးထားလုံးရ တာဝ။ ခါတ်ရှေအိုးကြီးတွေ့ရမှု တသံသရာလုံး လောကီ-လောကုတ္တရာ ၂-သွယ်ရမည်။

မြေထဲ၌မြှုတ်နေ	ပေါ်နေ ရှေအိုးကြီးလေးလုံး
၂၄၀၀၀၀	တဂါဝုတ် သခ်ရှေအိုးကြီး....ပထဝီခါတ်
၎င်း	၂-ဂါဝုတ် ဇသရှေအိုးကြီး....အာပေါ
၎င်း	၃-ဂါဝုတ် ဥပ္ပလရှေအိုးကြီး တေဇော
၎င်း	၄-ဂါဝုတ် ပုဏ္ဍရိကရှေအိုးကြီး ဝါယော

သခ်ရှေအိုးကြီးဟာ မြေထဲ၌ ယူဇနာ(၂၄၀၀၀၀)မြှုတ်နေဆည်။ တဂါဝုတ်ပေါ်နေသည်။ ပထဝီခါတ်နှင့် ယှဉ်ပြ

ပါ၊ ဇသရွှေအိုးကြီးဟာ မြေထဲ၌ (နှစ်သိန်းလေးသောင်း) ယူဇနာလောက်မြုတ်နေသည်။ ၂-ဂါဝုတ် ပေါ်နေသည်။ အာဒေါဝါခါတ်နဲ့ယှဉ်ပြုပါ၊ ဥပ္ပလရွှေအိုးကြီးဟာ မြကြီးထဲ၌ ယူဇနာပေါင်း(နှစ်သိန်းလေးသောင်း မြုတ်နေသည်။ ၃ ဂါဝုတ် ပေါ်နေသည်။ တေဇောခါတ်နဲ့ ယှဉ်ပြုပါ။ ပဒုမ္မာရိကရွှေအိုးကြီးဟာ မြေထဲ၌ ယူဇနာပေါင်း(နှစ်သိန်းလေးသောင်း) မြုတ်နေသည်။ ၄-ဂါဝုတ် ပေါ်နေသည်။ ဝါယောခါတ်နဲ့ယှဉ်ပြုပါ။ ရွှေအိုးကြီးလေးလုံးကို ရရှိပေ မဲ့ တဘဝမျှသာ ချမ်းသာမည် ခါတဲ့ရွှေအိုး လေးလုံးကုန်ရလျှင် တသံသရာလုံး ချမ်းသာရမည်။ ကဲ့ပြားပုံပါတဲ့။

(၄၄) ခါတ်ကို ရှုသဖြင့် လောကုတ္တရာတွင် မကာဲ့ လောကီဘက်ကပါ အမြင့်ဆုံးရသွားပုံမှာ မြန်မာဂါထာ ကြည့်ပါ။

မြေနဲ့အကွာနိုင်ဖို့ ဖိတ်ဖိတ်ရွှေစင်	မြေပြင်မှဟိုကောင်း
ရတနာခုနှစ်ပါး ရင်ကြားအမြင်း	ကင်ကအကွာနိုင်ပြဟွ
တဘဝဇာတ် မမြတ်ပါပင်	ဘုံ ထိ အောင် ဌဋ္ဌက
ခါတ်ရှုမှ မုချနိုဗ္ဗာန်စင်	တပုံ၊ ဌာဏကတပုံ ပုလဲ

ဏတပုံ၊ ကျောက်မျက်ရွှဲဘပုံ၊ သန္ဓာတပုံ၊ ဝဇီရာစိန်ကတပုံ ပတ္တမြားကတပုံ အားလုံး ၇-ပုံ ပုံပြီးရတယ်ဆိုပါတော့၊ တဘဝထဲ ချမ်းသာတာဖြင့်၍ မမြတ်သေးပါ။ ခါတ်ရှုခြင်း

ကား အဲဒါတွေလဲရှု၏။ မဂ်ဖိုလ်လဲ၏၊ နိုဗ္ဗာန်လဲရှု၏။ မုချ ကိန်းသေမို့ ခါတ်ရှုရခြင်းက ပိုဒ်၂၂၅ အမြတ်ကြီး မြတ်လှပါ ပေသည်။

(၄၅)	ပိန္ဓိဒေ၊ ပါရမီ ဟေတု	မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး ခါတ် ၄-ပါး ပစ္စယော	ပိန္ဓိဒေ၊ ကို အိုးထဲပုလင်း ထဲဆား မပေါက်ပါ။ အ ညောက် ပေါက် အောင်

မြေ၃ ရေလောင်း နေပူ လေလာဆိုတဲ့ ခါတ်ကြီး လေးပါးက ကူညီဖေးမ ထောက်ပံ့ ပေးမှု အညောက် ပေါက်ရသည်ကျိုနည်းတူပါပဲ။ ပါရမီ ၁၀-ပါး၊ ၂၀-ပါး၊ အပြား ၃၀-တို့ဟာ သူ့ချည်း မဂ်ဖိုလ်နိုဗ္ဗာန်မရကြပါ။ ခါတ် ၄-စီးကို ရှုပ်ပါးမှ ကူညီဖေးမှ ပေးမ ထောက်ပံ့ ပေးမှ မဂ်ဖိုလ်နိုဗ္ဗာန်ပင်မျှား ပေါက်ကြရ ပါသည်။ (၁) ပိန္ဓိဒေ ကား ဟေတုပါ။ ခါတ်ဆယ်ပါးကား ပစ္စယောပါ။ (၂) ပါရမီ ကား ဟေတုစေ။ ခါတ် ၄ ပါးကား ပစ္စယောပါ။ ခါတ် မပါ ဘယ်ဟာမှ ကိစ္စမပြီးစီးပါဘူး။ ခါတ်ပါ၀ါ၀ေ၀ေ

(၄၆) 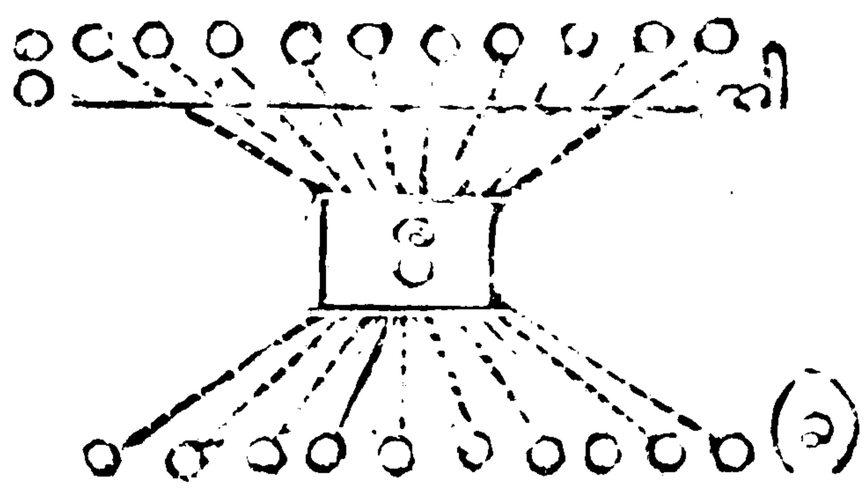

ကျိပုံစံ၌ တဘဝက ဆယ်ဘဝက၊ ၀ကမ္ဘာက ဆယ်ကမ္ဘာ ကကမ္ဘာ ၀ရောက် ကမ္ဘာ၀ထေါင် က၊ ကမ္ဘာ၀သောင်းက ကမ္ဘာ၀သိန်းက၊ ကမ္ဘာ၀သန်းက ကမ္ဘာ၀ကုဋေက၊ ကမ္ဘာ၀အသ ခ်ီက၊ သံသရာ၃ဝစက ပြုမိ

လုပ်မိခဲ့သော စကုသိုလ်တွေ ကိုယ်လသာတို့သည် မိမိနောက်သို့ အစဉ်အစိုက်လိုက်နေကြကုန်၏။ ဒါကြောင့် ကြီးကြီးကြီး မဟာဒုက္ခ ရောက်ကြကုန်၏။ အကုသိုလ်ကံတွေ ကိုယ်လသာတွေမလိုက်အောင် ဒိဋ္ဌိလမ်း၊ ဒိဋ္ဌိကြီးကို ပထဝီခါတ်နဲ့ဖြစ်စေ၊ အာ ပေါခါတ်နဲ့ဖြစ်စေ၊ တေဇောခါတ်နဲ့ဖြစ်စေ ဝါယောခါတ်နဲ့ဖြစ်စေ၊ ခါတ် ၂-ပါး၊ခါတ် ၄-ပါး ခါတ် ၆-ပါး၊ ခါတ် ၈-ပါး၊ ခါတ် ၁၈-ပါးနဲ့ဖြစ်စေ တခုခုကို ၄ ပွါးဖြတ်လျှင် အကုသိုလ်တွေ ကိုယ်လသာတွေဟာ မလိုက်နိုင်ကြတော့ပါ။ သံသရာ ပြတ်သွားပါပြီ။ အရိယာတို့သောတာပန်တို့ လောကုတ္တရာတို့ မဂ်ဉာဏ်ဘို့ရကြပါသည်။

(၄၇) [ဝ၀၊ ဝ၀ဝ၀၀၀ဝ၀၀] တကမ္ဘာကစ၍ သံသရာအထိ ပြုမိ၊ စုမိ ဆောင်မိခဲ့သော ကုသိုလ်ကံတွေ၊ ပါရမီတွေဟာ ခေတ်ကိုရှုပွါး၍ ဒိဋ္ဌိပြတ်သွားလျှင် ရင်းပြခဲ့ပြီးသော ကုသိုလ်ကံတွေဟာ ပါရမီကံတွေဟာ အစုလိုက်အပြုံလိုက် ဒေါက်ရှောက်လိုက်လိုက်လာကြသည်။ တဘဝအား၊ ဆယ်ဘဝအား၊ တကမ္ဘာအား၊ ဆယ်ကမ္ဘာအား၊ ကမ္ဘာတရာအား၊ ကမ္ဘာတထောင်အား၊ ကမ္ဘာတသောင်းအား ကမ္ဘာတသိန်းအား ကမ္ဘာတသန်းအား၊ ကမ္ဘာတကုဋေအား၊ ကမ္ဘာအသင်္ချေအား သံသရာအားနှင့် အကျိုးပေး၍ ၂၄-သင်္ချေ ကုဋေ-၆၀၊ ဗိုလ်ခြေတသိန်း အကျွတ်ရကြသည်။ ဝမ်းသာစရာပါဘဲ။

(၄၁) ဤပုံစံကိုကြည့်ပါ။ သီတင်းကျွတ်ပွဲ၌ မီးပုံး ပျံလွှာ ကြသည်။ အတိတ် နိမိတ် မြပြနေ တာပါ။ စက္ကူကို ကော်နဲ့ကပ်၍ပြုသော မီး ပုံးပျံဟာ ၂-မျိုးရှိသည်။ မှိုင်းဝေတ်မင်း၍ ပိန်ချပ်ပြီး ကောင်းကင်သို့ မပျံနိုင်သော မီးပုံးပျံက ၀ တမျိုး။ ပုထုဇဉ် သဘောပါ။ xx မှိုင်းဝတ်များ အဆင့်ဆင့် ဝင်၍ ဖေါင်း၊တင်း ရုံးကန်၊ ၀ကိ်ပျော်ကိ်သွားသော မီးပုံးပျံက ၀ တမျိုးပါ။ ။မှိုင်းဝတ်မဝင်၍ ပိန်ချပ်သော မီးပုံးပျံ မှာ ကောင်းကင်သို့မတက်နိုင်ဘဲ ထားရာအရပ်၌ပြားပြား ဝပ်၍ (မီးယပ်နှာသယ်ကဲ့သို့) နေရသည်။ မှိုင်းဝင်သော မီးပုံးပျံမှာ (၁)တဆင့် မှိုင်းဝင်သဖြင့် ဖေါင်းပြသည်။ (သောတာပန်သဘောပါ။) (၂)နှစ်ဆင့်မှိုင်းဝင်တော့ တင်းပြသည်။ (သကဒါဂါမ်သဘောပါ။) (၃)သုံးဆင့် မှိုင်းဝင်ခဲ့ရာ ရုံးကန်ပြသည်။ အနာဂါမ် သဘောပါ။ (၄)လေးဆင့် မှိုင်းဝင်တော့တက်ပြသည်။ရဟန္တာသဘော ပါ။ (၅)ငါးဆင့် မှိုင်းဝင်တော့ ပျောက်ပြသည်။ ဗရီ နီဗွာန်သဘောပါ။ ဥပမာနဲ့ ဥပမေယျတွဲပြသည်။

(၄၉) ၁,၂,၃,၄, ,၆,၇,၈,၉ ကား၊ ပုထုဇဉ် ဂဏန်း ဖြစ်ပါ။ xx ၀၀၀၀၀-ကား အရိယာဂဏန်းခြောပါ။ အရိယာဂဏန်းက ပုထုဇဉ်ဂဏန်းများကို မိမိတို့နှင့်တွဲ မိနေအောင် ခက ခက နှိုးဆော်တော့ အားနာသဖြင့် တွဲ ကြည့်သည်။

ပုထုဇဉ်	၁	( ) အမြတ်မရှိပါ။
သောတာပန်	၁၀	၉-မြတ်
သကဒါဂါမ်	၁၀၀	၉၉-မြတ်
အနာဂ ပ်	၁၀၀၀	၉၉၉-မြတ်
ရဟန္တာ	၁၀၀၀၀	၉၉၉၉-မြတ်
ဖလသမာပတ်	၁၀၀၀၀၀	၉၉၉၉၉ မြတ်
နိုးရောဓသမာပတ်	၁၀၀၀၀၀၀	၉၉၉၉၉၉-မြတ်
ပရိနိဗ္ဗာန်	၁၀၀၀၀၀၀၀	၉၉၉၉၉၉၉-မြတ်

တကျပ်ရင်း တကျပ်ဘဲရတာ ပုထုဇဉ်ပါ။ × ဒကျပ်ရင်း တဆယ်ဖြစ်၊ (၉ ကျပ်မြတ်ထာ သောတာပန်ပါ၊ × တကျပ်ရင်း တရာဖြစ် (၉၉)ကျပ်မြတ်ထာ သကဒါဂါမ်ပါ။ တကျပ်ရင်း အခေထောင်ဖြစ် (၉၉၉) ကျပ်မြတ်ထာ အနာဂါမ်ပါ။ တကျပ်ရင်း ဘသောင်းဖြစ် ၉၉၉၉)ကျပ်မြတ်ထာ ရဟန္တာပါ။ တကျပ်ရင်း တသိန်း ဖြစ်၊ (၉၉၉၉၉ မြတ်ထာ ဖလသမာပတ်ပါ။ × ဒကျပ်ရင်း သန်း ဖြစ် (၉၉၉၉၉၉)ကျပ် မြတ်ထာ နိုရောဓသမာပတ်ပါ၊ × တကျပ်ရင်း တကုဋေ ဖြစ်၍ (၉၉၉၉၉၉၉) ကျပ်မြတ်ထာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပါဘဲ။ အဲဒါ ရိုးရိုး ဂဏန်းသည် သုညနဲ့တွဲလို့ အဆင့်ဆင့် တိုးပွါးပုံပြသည်။ ဥပဒေယျမှာ ပုထုဇဉ်သည် အရိယာနဲ့ပေါင်းလို့ အရိယာ (ခြောက်သောင်း)ရလာပုံ မြင့်တက်လာပုံကို သိစေသည်။

(ခါတ်)

(၅၁)

ပုဏ္ဏ	သော	သက	အနာ	ဆန္ဒာ
ဒိဋ္ဌိ	ကာမ	ကာမ	အကု	ဖလ
ဝိစိ	ဗျာပါ	ဗျာပါ	ကိသ	နိရောဓ
သော	သက	အနာ	ရဟန္တာ	ပရိနိဗ္ဗာ
နိဗ္ဗာန်	နိဗ္ဗာန်	နိဗ္ဗာန်	နိဗ္ဗာန်	

ယခုပြသောပုံစံကား ခါတ်ကိုရှုပွါးသဖြင့် ပုထုဇဉ်မှ သောတာပန် သကဒါဂါမ်၊အနာဂါမ် ရဟန္တာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် အထိမြင့်တက်လာပုံ ရရလာပုံကိုပြသည်။ပုထုဇဉ်ဟာ ခါတ်ကိုရှုပွါးတော့ ၎င်းခါတ်က ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာကို ပယ်သည်။ သောတာပန် ဖြစ်စေသည်။ နိဗ္ဗာန်ကိုရသည်။ ခါတ်ကား ဒုက္ခသစ္စာပါ၊ ဒိဋ္ဌိဝိစိဖယ်တာ သမုဒယသစ္စာဖေါ်။ သောတာပတ္တိမဂ်ကား မဂ္ဂသစ္စာပါ၊ နိဗ္ဗာန်ကား နိရောဓသစ္စာပါဘဲ။ (၂) သောတာပန်ဟာ ခါတ်ကိုရှုပွါးတော့ ကာမ,ရာဂ,ဗျာပါဒကို အကျန်းစားမျှပယ်သည်။ သကဒါဂါမ်တည်သွားသည်။ နိဗ္ဗာန်ကိုရသည်။ ဤခ်ိန် ခါတ်ကား ဒုက္ခသစ္စာဘဲ။ ကာမရာဂဗျာပါဒအကျန်းကိုပယ်တာကား သမုဒယသစ္စာဘဲ။ သကဒါဂါမိမဂ်က မဂ္ဂသစ္စာဘဲ။ နိဗ္ဗာန်ကား နိရောဓသစ္စာဘဲ။ (၃) သကဒုါဂါမ်သည်၊ ခါတ်ကို ရှုပွါးတော့

ထုဂ-ဒေါသ အနုစားကိုပယ်သည်။ အနာဂါမ်တည်သူ၏ သည်။ နိဗ္ဗာန်ကိုရသည်။ ဤ၌ ဓါတ်ကား ဒုက္ခသစ္စာတည်း။ ထုဂ,ဒေါသ အနုစားကိုပယ်ခြင်းကား သမုဒယသစ္စာပါ။ အနာဂါမိမဂ်ကား မဂ္ဂသစ္စာပါ၊ နိဗ္ဗာန်ကား နိရောဓသစ္စာပါ။(၄)အနာဂါမ်သည်။ ဓါတ်ကိုရှုပွါးတော့ ကျင်းကျန်သော အကုသိုလ်နှင့်ကိလေသာကိုပယ်သည်။ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသည်။ ဝါ၊ ရဟန္တာဖြစ်သွားသည်။ နိဗ္ဗာန်ကိုရသည်။ ဤ၌ ဓါတ်ကား ဒုက္ခသစ္စာပါ၏။ ကျင်းသော အကုသိုလ်နှင့်ကိလေသာကိုပယ်ခြင်းကား သမုဒယသစ္စာပါ၏။ အရဟတ္တမဂ်ကား မဂ္ဂသစ္စာဖစ်၏။ နိဗ္ဗာန်ကား နိရောဓသစ္စာပါ၏။ (၅)ရဟန္တာသည် ဓါတ်ကိုရှုပြီး၊ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားသည်။ရဟန္တာသည် ဓါတ်ကိုရှုပြီး နိရောဓသမာဓတ်ကို ဝင်စားနေသည်၊ ရဟန္တာသည် ဓါတ်ကိုရှုပြီး မဟာဝရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွားသည် ဤ၌ အထူးသိကြရန်မှာ မဂ်လေးပါး အခိုက်၌ အာရုံကား နိဗ္ဗာန်တည်း၊ × ရဟန္တာဖြစ်ပြီး၍ ဖလသမာပတ်အခါ။ နိရောဓသမာပတ်အခါ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါက အာရုံကား မဟာဝရိနိဗ္ဗာန် ရကြပုံ ခွဲပြပါသည်။

(၅၁) ဓါတ်လေးပါးကား လေးသခွေ့ အားရှိပုံကို သူရဲကောင်း ၄-ယောက်ကား လူလေးသောင်းအားနဲ့ယှဉ်ပြမည်။ အောက်မြန်မာပြည် (ဥဿာ ပဲခူး ပြည်၌ မွန်မင်းတပါးစိုးစံ၍နေသည်။ ဘာမှုမဆိုင်သော ရွှန်းပြည်၊ (ဝါ)

ယိုးဒယားပြည်က စစ်သည်တွေနဲ့ တမန်ရောက်လာသည်။ အမိန့်ပြန်ပုံမှာ ဥဿာပဲခူးမင်း သိရှိရန်မှာ ယိုးဒယားမင်းကို။ယခုနှစ် သမီးကညာရဏာနာဆက်သရမည်။ ယခုနှစ်ကစ၍ နောက်နှာင်နှစ်များ၌လဲ ဆင်းမြင်းရတနာ ဆက်သရမည်။ (အမိန့်တော်ကို တော်လုန်ဖီဆန်၍နေသော ဂျန်းစစ်အားနဲ့ဖြင့် တပြည်လုံးကို သိမ်းယူမည်။ မင်းကိုလဲယခုလို မထားဘဲ အဆုံးစီရင်မည်)ဟု။ အမိန့်တော်နှင့် လာသည်။ ဥဿာ-ပဲခူးမင်းက ပရိယာယ်နှင့် ဆက်သမလိုလို ရက်သဆဲ့၍ ပုဂံပြည်က အနော်ရထာမင်းထံသို့ စစ်ကူတောင်းခဲ့သည်။ ပုဂံပြည် အနော်ရထားမင်းကလဲ စစ်သည်တော် (လေးသောင်း)မျှ ပို့လိုက်မည်ဟု စာပြန်ပြီး ၄-ဦးထဲပေးပို့သည်။ ၄-ဦးကား (၁)ကျန်စစ်သား။ (၂)ငဆွေရှိုး။ (၃)ငလုံးလက်ဖယ်။ (၄) ညောင်ဦးဖီး ဆိုတဲ့ ၄ ဦးတည်း။ ၄-ဦးရောက်ရှိလာကော့ ဥဿာ-ပဲခူးမင်းသည် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ရသည်။ ပြောတော့စစ်သား (၄၁၀၀၀)လောက်ပို့၍ပေးမတဲ့ ယခုခေးခေးတော့ ၄-ဦးထဲပါ။ ဒီ လေးယောက်နဲ့ ဘယ်မှာ ကိစ္စပြီးမှာလဲ ငါ့မှာ ရင်းတို့စားဘို့ သောက်ဘို့ စုံးဆောင်းရှာဖွေလိုက်တာ အချိုးအနှီးဘဲဟု ပြီးတွားသည် ကျန်စစ်သားတို့က ကြားသဖြင့် ပဲခူးနယ်ထဲက ၄-မျက်နှာရှိ လယ်ယာခြံမြေတို့ကို ဓာဠီးစီ တနားရိုနဲ့ပျက်အောင် ဖျက်ဆီး၍ သတ္တိအစုမ်းကိုပြသကြသည်။ ၄-ဦး၏ အစုမ်းသတ္တိ ဗျတ္တိကိုမြင်မှ အားတက်၍ ယိုးဒယားနဲ့ စစ်ထိုးကြသည်။

ယိုးဒယား ဗိုလ်ထုကို ၄-မျက်နှာပေါက်အောင် ထိုးပေါ်ကြီး ယိုးဒယား အိမ်ရှေ့မင်းသားရော စစ်ဗိုလ်မှူး ၄-ဦးရော အရှင်ဖမ်းခဲ့၍ ဥဿာ-ပဲခူးမင်းဘား ဆက်သသည်။ ဥဿာ-ပဲခူးမင်းကလဲ အုံ့ဩ၍ ၄-ဦးထဲနဲ့ ၄၀၀၀)အား ကို ဖြိုဖျက်နိုင်ပါပေသည်ဟု။ ဝမ်းမြောက်၍ ၎င်း၄ ဦးကို ထိုက်သိုက်-တန်တန် ပေးကမ်း ချီးမြှောက် တော့သည်။ နော်ရထားမင်း အတွက်လဲ သီးခတော်(စနွှာဝတီ)နဲ့ အခြား အရံမျှားစွာ ဆင်မြင်းရ ကနှာပါ ဆက်သ,သည်။ယိုးဒယား မင်းလဲ အိမ်ရှေ့မင်းရော စစ်သူကြီး ၄-ဦးရော မိထားခံရ သော စစ်သားဘက်ကိုရော ငွေမျှားစွာပေး၍ ရွှေးယူရ သည်။ဥဿာ-ပဲခူးမင်းမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာတိုးဘက်လာသည်။ သူ့ရဲ့ဘကာင်း ၄-ဦးက လူပေါ်ပေါ်သောင်းအားကိုဆောင်ရွက် နိုင်တာလို ခါတ်၄ ပါးက လူတွေ ၂၄-သခြေ်ကုဋေ-၆၀ ဗိုလ်ခြေကသိန် တို့ကို လေးကီရော-လောကုတ္တရာရော ပေး၍ နိဗ္ဗာန်သို့ပို့နိုင်သည်။

(၅၂) နတ်မြင်း လေးကောင်ကို သူ့ရဲ့ဘကာင်း ၄-ဦး က ဖမ်းစီးသလို ခါတ် လေးပါးက မဂ်လေးပါး-ဖိုလ်လေး ပါးကိုရစေသည်။ (ပုံကား) ပုဂံပြည် ရှင်မထီး တောထဲ၌ နတ်မြင်း ၄ စီးပေါ်လာသည်ဟု ပြည်သားတွက နော်ရ ထာမင်းအား သံတော်ဦးဘင်ကြတယ်။ မင်းကလဲ ပြည် သားမျှားဖမ်းကြပေး ရလျှင် ဆုလာဘ်ကြီး ပေးမည်ဟု

ခြေကြွားထားသည်။ ပြည်ရှိသူပြည်သားတွေ ဖမ်းလဲမရဖါ။ သို့ကြောင့် ကျွန်စစ်သား ၄ ဦးထားရှိ၊ ငလုံးလက်ဖယ်၊ ညောင်ဦးဖီးဆိုတဲ့ သူရဲကောင်း ၄ ဦးအား ဖမ်းခေါ်သည်မရဖါ။ မရသဖြင့် ဘုရင်က သင်တို့သူရဲကောင်းတွေ ဖြစ်လျှက်နှင့် ၄-စီးကိုရအောင် မဖမ်းခေါ်နိုင်သော် တလပြည့်က အဆုံးစီရင်မည်ဟု အမိန့်ပေးပြန်သည်။ ၊ သို့ကြောင့် ရင်းလေးဦးဟာ သစ်ဖင်အောက်၌ ရုံးစုရှိကြံစီကြသည်။ နေ၀င်ကစ၍ ကြံစီရာ မရခဲသားဘဲ နံနက်အာရုံကက်မှ ဥဏှဲ့အမြင်ပေါ်လာခဲတာ့သည်။ ဥဏှဲ့အမြင် ပေါ်လာသည့် အတိုင်း မြင်းမျှားနေသော ရှင်မထီးတောမှ ရောဝတီမြစ်ထဲ အရောက် ဝါးခြုံကာ လှောင်းကြီးပြုသည် ဝါ၊ကျုံးသဖွယ် ပြုသည်။ ရင်းခေလှောင်းထဲသို့ နှတ်မြင်းတွေကို ခြောက်လှန့်၍သွင်းမည် နောက်ဘည်ရာသံပေး၍ ခြောက်,ခြောက်လိုက်စေမည် နှတ်မြင်း ၄-ဦးဟာ လှောင်းထဲပြေးဝင်ပြီး ရောဝတီမြစ်ထဲသို့ ဆင်းကြမည် မြင်းတွေဟာ ရေထဲရောက်လျှင် ကူးရသဖြင့် အားပျော့ကြမည်။ ဤအခါကြမှ တက်စီးမည်ဟု စိမ်ကြသည့်အတိုင်း နှတ်မြင်း ၄-စီးခေလှောင်းထဲသို့ ပြေးဝင်ပြီး ရောဝတီမြစ်ထဲသို့ကျ၍ ကူးကြသည် ဤအခါ၀ယ် ဧောင့်ခနကြသော ကျွန်စစ်သားကတစီး၊ ငထွေးရှိုးကဘစီး၊ ငလုံးလက်ဖယ်ကတစီး ညောင်ဦ ဖီးကတစီး။ နှတ်မြင်းလေးဦးကို(အားပေါခါတ်) ရေထဲချ၍ အနိုင်ဖမ်းကြ စီးနင်းကြသည်။ တပြည်လုံး အုပ်အုပ် ကျက်ကျက် ဝ.ခဲနက်ညြောဘာ

ပေးကြ၏။ နတ်မြင်းတစီးစီးကို ပိတ်ဖြူရစ်၍ တောထဲ၌ ပြေးစေရာ အဖြူ နန်းကြီးထင်ရသည်။ ဤမျှ လျှင်မြန်လျှင် နော်ရထာလဲ ဝမ်းသာအားရရှိ၍ မြင်းလဲယူခဲတော့ ဆုလဲယူးကာဟု ချီးမျှ ကမ်မြင့်တင်သည် ဤ၌ နတ်မြင်း ၄-စီးကိုပင် ရေချမ်းလျှင် အောင်ပွဲကြီးရရှိသလို ဓါတ်တရားကို လဲ ၎ဂီဘရားဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားကိုလဲ(အာဝေါဓါတ်ထဲချ၍ ဖမ်းလျှင် ရ၍ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြတော့မည်ဟူလို၊

(၅၃) (သိကြားမင်းက သါးအား ဣစ္ဆာသယရှေအိုးကြီးပေးဘော့ အရာရာ ဘုံင်းရ၍ တဘဝလုံးချမ်းသာပုံကဲ့သို့ ဘုရားမင်းက သားခတော်, သို့မဟုတ်ကြားသား (ဓါတ်ဣစ္ဆာသယခရှေအိုးကြီးကိုပေးနေသည်။) ရရှိတဲ့ သားတော်, သို့မဟုတ်ကျားဟာ လူဖြစ်စေ နတ်ဖြစ်စေ၊ ဗြဟ္မာဖြစ်စေ လောကီ ဘားလုံးခရာ လောကုတ္တရာအားလုံးရော ရရသ့ားကြသဖြင့် ဈာသ်သရာလုံး နိဗ္ဗာန်အထိပင် ၃၁-ဘုံထက်မြင့်သော ချမ်းသာသုခ ၅-မျိုး (အ) ၁၂-မျိုး၊ ၃၅-မျိုး၊ ၆၇-မျိုး (၁၀၀၀ မျိုး၊ ၁၉ မျိုး ၁၄-မျိုး၊ ၉-မျိုး၊ (ပထမ) ၃-မျိုး၊(ဒုတိယ)၃ မျိုး။ တတိယ)၃-မျိုး၊ ၄-မျိုး၊ ၆-မျိုး (စတုတ္ထ) ၇-မျိုး။ (ဒုတိယ) ၇-မျိုး။ (တတိယ) ၇-မျိုး။ (စတုတ္ထ)၇-မျိုးစသည်တို့ကိုရရှိ၍ လူ့ထိပ်က၊ နတ်ထိပ်ထ ဗြဟ္မာထိပ်က (၃၁) ဘုံထိပ်က ဘီဆာ်ကမ္ဘာ ခံကြရမည်။

ပုံတိုမှာ။ ။ရှေးခရှေးက ဗါရာဏသီပြည်မှာ ကုဋေ (၈၀) ကြွယ်ဝသော သူဌေးလင်မုယား ရှိသည်။ သူဌေး

ကတော်ကအရင်ကံကုန်သည်။ နောက်သူဌေးပါ ကံကုန်ပြန်သည်၊ သားငယ်တဦးထဲ အမွေခံ၍ကျန်ရစ်ခဲ့သည် သူ့ဌေးကား ဒါနကိုအပြုမျှား၍ ကံကုန်သွားတော့ သိကြားမင်းကြီးဖြစ်ရသည်။သိကြားမင်းဟာပြန်၍စဉ်းစားကြည့်တော့ ဒါနပြုလို့ သိကြားမင်းကြီးဖြစ်လာပုံ ဟိုတုန်းကသူဌေးဖြစ်နေပုံ၊ လူ့ပြည်မှာ သားငယ်တဦးထဲကျန်ရစ်ခဲ့ပုံမျှားကိုသိသိနေသည်။ (အသက်တမ်း ရှေ့လျှားသောအခါမို့) အနှစ်ပေါင်း (၇၀၀) ရှိမှသတိရသည်။ သားလဲအနှစ် ခုနှစ်ရာလုံးပြုံးပြစ်ရာ ယခုအခါမှာ ခွက်လက်စွဲ၍သူတောင်းစားဘဝသို့ရောက်၍နေတော့သည်။(လူနဲ့သိကြားဟာ)ဘဝက ခြားပေမဲ့ သားကိုယနားလှ၍ မြန်စွာဆင်းလာပြီး ချစ်သားသင်သည်။ ငါလူဖြစ်တုန်းက သ ားဘည်း။ ငါကား အဖတည်း။ လူဖြစ်တုန်းက ငါဟာ ဒါနမှုကို အလေးပြုသောကြောင့် ယခုငါဟာ သိကြားမင်းဖြစ်လာသည်။ ငါထားခဲ့သော ကုဋေ(ရှစ်ဆယ်) ဆေးမှုကို သင်ဟာ မထိမ်းတတ် မသိမ်းတတ် ပ ါးအောင်မပြုတဘဝသားကြောင့် ယခုသင်ချစ်သားဟာ သူ့ဌေးသားဘဝမှ ယခုသူတောင်းစား ဘဝသို့ကူးလာခဲ့သည်။အရင်ကလိုမမှိုက်နဲ့တော့ ငါသည် သင်သားအား (လိုရာ၃) (လိုရာ၃ ဖြစ်စေနိုင်သော ဣဒ္ဓိဘာသယ လိုတိုင်းရတဲ့ ရွှေအိုးကြီးကိုပေးခဲ့သည်။ ကဘဝလုံး လိမ်လိမ်မာမာနဲ့စားသုံးနေလေ့ဟုပြောပြပေးခဲ့သည်။သိကြားမင်းကွယ်ပျောက်သွားလျှင် (အိုးနဲ့သား) အားလုံး ကျန်ရစ်

ခဲ့၍ အိုးကိုင့်ရှိကြည့်တော့ ဘာတခုမှ မမြင်ရပေ။ သူဌေးသား စိတ်ပျက်ပျက်ဖြစ်လာသည်။ မြင်ရပေမဲ့ လက်နှိုက်၍ စမ်းကြည့်တယ်။ ဘာတခုမှ မတွေ့ရချေ။ [သီကြားပေးသော ဣစ္ဆာသယဇ္ဈေအိုးကြီးနှင့် ဘုရားပေးသော ခါတ်ရွှေအိုးကြီးကား မမြင်ရပုံ စမ်း၍မတွေ့ရပုံမှာ အလွန်တူလှသည်။] မမြင်ရ လက်ဖြင့်မတွေ့ရပေမဲ့ (လိုတရသည်, ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်း မြောက်သည်။ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပါ၊ လိုရာကိုရသည်ဟု မှတ်ကြ သိထားကြပါလေ။

သူဌေးသားသည်၊ မမြင်ရ မတွေ့ရသော် စ်တ်ထားပျက်လေ ပြီး ဟိုသီကြားပြောကလာ၍ ပေးတဲ့အိုးဘဲ၊ ဘာကြောင့် မရသနည်းဟုစဉ်းစားသော် ဉာဏ်ပေါ်လာတော့၏၊ (နာမ်မည်ကိုက ဣစ္ဆာသယဇ္ဈေအိုးတဲ့) အလိုရှိမှ ရတယ်ဆိုပါတကား၊ ဆန္ဒရှိမှုရမယ်တဲ့၊ ကဲကဲ၊ ဆန္ဒရှိ၍ပြုတော့မယ် ကဲကဲ ဣစ္ဆာသယ နတ်ထမင်းဟင်း ပေါ်စေဟုဆိုရာ နတ်ထမင်းဟင်းပေါ်၍ စားသုံးရသည်။ နတ်အင်တော်,နတ်ပုဆိုးပေါ်စေဟုဆိုရာ အဝတ်အစား ပေါ်လာသည်။ သည်တော့မှ သူဌေးသားမှာ ဣစ္ဆာသယ ဇ္ဈေအိုးတလုံးရ၍ စာဘဝလုံးချမ်းချမ်းသာ ဝေ မြမြားနေရသည်၊ အဲဒါ သီကြားပေးတဲ့ ဣစ္ဆာသယဇ္ဈေအိုးရ၍ ချမ်းသာပုံပြသည်။

(၅၄) ဤဥပမာလို မြတ်စွာဘုရားကလဲ လူနတ်ပြဟ္မာသားတော်-သီးတော်တို့အား ခါတ်ရွှေအိုးကြီးကိုပေးလာ

သည်။ ၎င်းခါတ်ရှေအိုးကြီး၌ (ခါတ်သဘောမှ တပါး) ဘာမှမမြင်ကြရပါ။ ဘာကိုမှ စမ်း၍မတွေ့ရပါ။ တာဝေမဲ့ ဘာမှမရှိ၊ ဘာမှမရဟူ၍ကား မထင်ကြပါနဲ့။ (ခါတ်ရှေအိုး ကြီးကဘုရားဘဝ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘဝ၊ အဂ္ဂသာဝကဘဝ၊ မဟာ သာဝကဘဝ၊ ပကတိသာဝကဘဝ၊ ရဟန္တာဘဝ အနာဂါမ် ဘာ၊ သကဒါဂါမ်ဘဝ၊ သောတာပန်ဘဝ အစရှိသော ဘဝနဲ့ စည်းစိမ်ဘို့ကို ၎င်း၊ လောကီဘက်က သူဌေး သူကြွယ် ပဒေသရာဇ် ကေရာ်ဇ် စကြာဝဠာ၊ မန္တာတ်၊ သိကြားမင်း မဟာ ဗြဟ္မာမင်းဘဝ အစရှိသည်ကို ပေးနိုင်ပါသည်။ ၂၄-သခေါ်ကုဒဋ္ဌ ၆၀) ဗိုလ်ခြေတသိန်းအစရှိသော ဘဝတွေဟာ ခါတ်ရှေအိုးကြီးက ပေးပေးနေတာတွေပါဘဲဟု သိကြပါ လေ၊ သိကြားမင်းပေးတဲ့ ရှေအိုးကား တဘဝသာခန့်မ်းသာ သည်။ ဘုရားဖေးသော ခါတ်ရှေအိုးကြီးမှကား တသံသရာ လုံး ယနေ့ကစ၍ နိဗ္ဗာန်အထိ စည်းစိမ်တွေကို ပေးပေးနေ သည်။

(၅၅) [ကြွတေ၊ လှမ်းဝါ၊ ချခါအာပေါ၊ ထိသော ပထဝီ ဤလေးလီ သွားသည် ခါတ်လေးဖြာ။] (ဥဏှစာဂီ လက်ဘပါဘဲ။)

(လက် ရှည်ကား) ခရီးရှေတို့ သွားလိုသောခါ ပင့် ကြွခြေကို တေဇောဆို၏၊ လှမ်းလိုသောခါ ဝါယောသာ တည်း။ ချခါအာပေါ ရပ်သောပထဝီ လောကီခါတ်အား သီကုန်းထားသည်။ မှတ်သားနှလုံး သက်ဆုံးတည်း။

(ထိန်ဒတာမြို့ သီဒ္ဓိကာရုံ ဆရာတော်ဦးဝိဓူရ၏ ဂ္ဂ်ာ်ဘ တည်း။) ကြွတာ တေဇောခါတ် လှုမ်းတာ ဓါ ယာ ခါတ်၊ ချုကာ အာဝေါခါတ်၊ ရပ်သီတာ ပဏဝီခါတ်။ (ခါတူနုံဂမနုံ ခါတူနုံဋ္ဌာနုံ ခါတူနုံနိသီဒနုံ ခါတူနုံ သယနုံ) ဟု ဖွင့်ကြသောသံယုတ်ဒီကာကြီးများ အဂုံဘွဲ့ရဒီကာကြီး များနှင့်ညီလှ၏။

(၅၆) လျှာသည် တကိုယ်လုံးမှာ လိုနေသောခါတ်ကို ပြသည်။ ဥပမာ၊ ဟင်းတွေများစွာရှိ၍ မြီးဇမ်းစားခ်ကြည့် သောအခါ ပဲဟင်းကိုမှ အရသာရှိ၍ မြိန်အုံ့။ပထဝီခါတဲ့လို ၍ဆေးတောင်းတာပါဘဲ၊ ကြက်ဟင်းခါးသီးဟင်းကိုစားမှ မြိန် လျှင် ဝါဒယာခါတ်တောင်းသည်။ အချိုစားမှ မြိန်လျှင် အပူကြီး၍ ဇေစလိုသည်။ အငံစားမှ မြိန်လျှင် အဋ္ဌတ္ထ ပထဝီခိုင်မာ၍ ဖြိုစေလိုသည်။ အချင်းစားမှမြိန်လျှင် ဗဟိဒ္ဓ ပထဝီလုံးနှ၍ ပျက်ရန်ခါတ်တောင်းသည်၊ လျှာက တကိုယ် လုံးနှ်ိ လိုခနေသော ခါတ်ကို တောင်းသည်။ ခါတ်အိုးကြီး တည်း။

(၅၇) [ဆားမပါဘယ်အာဟာရမှ အရသာမရှိဝါ] (ခါတ်မပါ ဘယ်ခင်းမှ တရားမစစ်ပါ။) ဆားမင်းသား စတ္ထု။ ။ ဘိုးရှေ့ ရှေးတုန်းက ဗါရာဏသီမင်းသည်၊ မှူး, မတ်ရေးဆရာတို့၏ အလယ်မှာ သားတော် ၃-ဦးအားမေး

သည်။ သားခေတ်ကြီးရယ်။ ယခုဘဝ၌ စားစားလာခဲ့တာ ကြာလှပြီ။ဘယ်အစာဟာ အရသာအရှိဆုံး ဖြစ်ပါသနည်း တဲ့။သားခေတ်ကြီးက ငက်သားဟာ အရသာ အရှိဆုံးပါ ဘဲဟုဖြေဘယ်။(ခမည်းတော်ကလဲ ဝက်သားကိုမှ ကြိုက်နှစ်သက်ဘာမို့ အကြိုက်ခြင်း ညီညွတ်၍) ဗါရာဏသီမင်းက ဒါ့ကြောင့် မောင်ဟာ သားခေတ်ကြီး ဖြစ်လာတာဘဲဟု သိပဲပြီးချီ'မျှောက်သည်။

သားခေတ် အလပ်ကိုမေးတော့ ဆိတ်သားဟာ အကောင်းဆုံးဘဲဟုဖြေသည်။ (သားနဲ့အဖ)မညီညွတ်၍ ဒါကြောင့် မောင်ဟာ သားလတ်ဖြစ်၍သားကြီးမဖြစ်နိုင်တာဟု ကဲ့ရဲ့သည်။

သားထွေးအငယ်ဆုံးကို မေးတော့။ သားထွေးအငယ်ဆုံးက ငါ၏ခမည်းတော်ဟာ သဘာဝကိုမလိုက် အလွန်အမြောက်ကြိုက်သည်။ ငါကသတိပေးမှာဲ ထီးသက် နန်းသက်ခရှ ရှုနရမည် ကဲကဲ ကျေးဇူးဆပ်တဲ့သဘောနဲ့ သတိပေးပြောပြမည်ဟု ကြံစီ၍ ကျွန်တော်မျိုး ကြိုက်ထောကား (ဆားအရသာ)ဘဲဟု ပြောပြသည်။ ။ဘုရင်ကြီးအရှက်ရ၍ ဆားဟာင်ံနေတာဘဲ။ ဘယ်ကလာလိုအရသာရှိမှာလဲ သားတော်က ငယ်ရွယ်သေးတာဖြစ်၍ မသိလို့ လျှောက်ထာဖြစ်မယ်ဟု စဉ်းစားပြီးပြန်၍ (သံတော်ဦး တင်စါဦး

ဟု)အခွင့်ပြုသည်။ အခွင့်ပြုတိုင်း ပြုတိုင်းပင် (ဆေးအရ သာ)ဟာ အကောင်းဆုံးပါဘဲဟု ဖြစ်နေသဖြင့် ဘရင်ကြီး အရက်ချပြီး ရင်းဟာ အငယ်ဆုံးလဲဖြစ်သည် အကြီးတွေကို အနှုတ်နေသည်။ ငါ့ကိုလဲ အရက်ချစေသည်။ သို့ကြောင့် ဒါဏ်ခတ်မှုတာဝ်မည်ဟုစဉ်းစားပြီး ကဲကဲ၊မောင်မင်းဟာ အကို ကြီးတွေကိုလဲ အနှုတ်နေသည်။ ငါ့ကိုလဲ အရက်ချစေသည်။ ငါ့ဘိုင်း-ငါ့ပြည်ထဲ၌မနေရ သွားပေတော့ လွတ်ရာ-ကွတ်ရာ ဌာနဒ္ဒေနပေတော့ဟု အာဏာပြု၍ ဒါဏ်ခပ်လိုက်သည် မိဖုရားကြီးရော မှူးကြီး, မတ်ကြီးတွေကရော အကြောင်းပြ ဖျောင်းဖျ၍ (ဒါလောက်နှင့်ပြည်နှင်ဒါဏ်ပေးနေ်မသင့် ဝါဟု)ဝိုဒီးဝန်းတောင်းပန်ကြပေမဲ့မရပါ။ ဘုရင့်အလိုကား (သီပေါ်ဆင်းရဲလျှင် ဝက်သားဟာ အရသာအနှီဆုံးပါဟုလာ ပြောလိမ့်.ည် အထင်ရှိ၍ ခပ်ဂ.မ် ကြမ်း ဒါဏ်ခတ်လိုက် သည်။) ၊မင်းသားငယ်လည်း ကံကိုဒ ထူး ယုံကြည်နေ သူဖြစ်၍ ခမည်းတော်-မယ်တော်ကို ရှိခိုး၍ ပြည်မှ ထွက် သွားလေသည်။

[ဥပမာ မိမှ, ယောကျ်ား, လူ, နတ်,ဗြဟ္မာ,မရှိ ဝါတ် သာရှိ ရုပ်နာမ်သာရှိတယ်ဟု ယူဆမိသူများကို ၃၁-ဘုံက လက်မခံ သံသရာကလက်မခံဘဲ။ ပြည်နှင်ဒါဏ် ခတ်ခံပဲ့ နှင်းထုတ်ခံပမဲ့ (မဂ်ပြည်, ဖိုလ်ပြည်,နိဗ္ဗာန်ပြည်က လက်ခံ ပြုစုသည်။ ယခုလဲမင်းသားငယ်မှာ ဤဥပမာလို ဖြစ်၍နေ တော့သည်။

ထွက်လာခဲ့ရာ သာဂရပြည်သို့ရောက်၍ သူဌေးအားလုံး သူကြွယ်အားလုံးနှင့်တွေ့၍ ဝိုင်းဝန်းပြုစု၍ ထားကြသဖြင့် ပြည့်ဝချမ်းသာသည်။ နှစ်အတန်မျှ ကြာညောင်း၍လာခဲ့ရာ သာဂရပြည်က ဘုရင်ကံတော်ကုန်သဖြင့် ထီးဧမ္ပာ နန်းမေ့ကိုခံမည့် သားတော် တူတော်မရှိသဖြင့် ထီးနန်းနှင့်တန်သူကိုရရှိရန်ဟု ဖုဿရထားလွှတ်ရာ ဆားမင်းသား)ထံ ဆိုက်သဖြင့်(ဆားမင်းသား)မှာ ဘုရင်ဖြစ်သွားသည်။ [ဥပမာ ဆားသာအရသာရှိသည်။ ဝက်သားစသည် အရသာမရှိဟုပြော မိ၍ ပြည်နှင်ခံရတော့။ သာဂရပြည်၌ဘုရင်ဖြစ်ထားလို လောကုတ္တရာမှာလဲ မိမွ-ယောကျ်ားမရှိ လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ, မရှိ ဓါတ်သာရှိ ရူပ်နာမ်သာ ရှိတယ်ဟု ဆုံးဖြတ်မိခဲ့လေ။ လောကုတ္တရာပြည်၌ ဘုရင်ဖြစ်သည်၊ ဆားမင်းသားကလေး ဘုရင်ဖြစ်လျှင်။

အမတ်မျှားအား မှူးကြီး-မတ်ကြီးတို့ ငါနေတဲ့ သာဂရပြည်သို့ အခြားတိုင်းပြည်မှ ကုန်သည်တွေ လာလာပြီး ကုန်ခရောင်းကြသလောဟုမေးသည်၊

မှူးမတ်မျှားက အချိုးတိုင်းမှ ဤပြည်သို့ လာ၍-လာ၍ ကုန်ရောင်းကြပါသည်ဟု သံတော်ဦးတင်ကြသည်၊

(မင်း) ဘယ်ပြည်, ဘယ်ပြည်မျှားမှ လာကြသနည်း။

(မတ်) ပြည်တိုင်းကလာကြပါသည်။

(မင်း) တာဖြင့် ဗါရာဏသီပြည်ကလာရောင်းတဲ့ ကုန်သည်မျှားကို တွေ့လိုပါတယ်ဟုပြောတော့။

မှူးမတ်များဟာ ဗါရာဏသီပြည်ကလာတဲ့ ကုန်သည်တွေကိုခေါ်၍ တွေ့ကြတယ်။ မင်းနဲ့ ကုန်သည်များတွေ့လျှင် အလ္လာပ သလ္လာပ မျိုးစုံပြောပြီး ပြန်သောအခါ ဗါရာဏသီမင်းအတွက် မိဖုရားကြီးအတွက် သားတော်, သမီး, တော်တွေအတွက် နန်းရင်းဝန်ကြီးဆွေတွေက် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများ အားရပါးရ ဆက်သစေသည်။ ။သို့ကြောင့် ဗါရာဏသီမင်းနဲ့သာဂရပြည်မင်းဟာ မဟာမိတ်ကြီးဖြစ်၍ သူတပြန် ငါကပြန် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများစွာကို ပေးပို့ကြသည်။ ။ရင်းသည်ထက်ရင်းချာ ယုံကြည်သည်ထက်ယုံ၍ လာကြသောအခါ။ ဗါရာဏသီမင်းကို သာဂပြည်သို့ စစ်အင်္ဂါ ၄-ပါးချီ၍ ကြွလာစေလိုပါသည်ဟု ဘိတ်စေပို့သည် ဗါရာဏသီမင်းကလဲ အဟုတ်ယုံကြည်နေ၍ ခရီးထက်ဝက်ကသာ ကြိုဆိုပါ၊တဲ့ ဘယ်နေ့၌လာခဲ့မည်ဟုစာပြန်သည်။ ဒီလိုနှင့်ပြုလုပ်စီးကြပ်၍ ထွက်လာခဲ့ရာ ခရီးတဝက်၌ ဆုံကြသည်။ ဝမ်းခြောက်-ဝမ်းသာ ပင့်ခေါ်၍ သာဂရပြည်သို့ရောက်လျှင် ကျုံးကိုပြသည်၊ မြို့ရိုးကိုပြသည်၊ စစ်အင်္ဂါ ၄-ပါးကိုပြသည်၊ ရှိရှိသမျှ ကိုပြသည် ကြည့်ရှု၍ မပြီးသေးခင် ပွဲတော်တည်ရန် အချိန်းချက်၍ ဗါရာဏသီဘုရင်ကို ပွဲတော်တည်စေသည်။ ।ဗါရာဏသီ ဘုရင်လဲ ပွဲတော်ထဲက အာဟာရတွေကို မြီးကြည့်-မြီးကြည့်နဲ့ ပြုတော့ ဆားမပါသဖြင့် အစာမှ အရသာမတွေ့တော့ပါ။ သို့ဖြင့်၍ (အ

ရာဘုဆရာ၊မပါတာမှာ)ဆားသဲ့ရန် မေ့လျှော့၍ထင်ပါရဲ့ဟု စဉ်းစားသည်။

မီဖုရားဝိုင်း မှူးမတ်ဝိုင်းတွေကော(ဆားပါ၍)အာရုပါးရ စုံစုံ-မက်မက် သုံးစား၊ကြသည်။(အင်း-အင်း)သူတို့တတွေမှာတော့ အာရုပါးရနဲ့ စားလိုက်ကြတာ လွန်ပါရောနှင့်၊ ငါဘဦးထဲသာ မစားနိုင် လက်မှိုင်ချရသည်ဟု မသက်မသာ ဖြစ်၍နေတော့မှ (ဆားမင်းသားဘုရင်က) အစာအာဟာရတွေကို သုံးစဲ့ရတာ လျှာမတွေ့ဘူးထင်ပါရဲ့ ဘုရားဟု စပေးသည်။

(ဗါရာဏသီဘုရင်က) မေးပါရစေ။ ညီးတော်၏နိုင်ငံမှာ ဆား၊ချက်သူ ဆား၊ရောင်းသူ ဆား၊စားသူမျိုးမရှိဘူးထင်ပါရဲ့မျှော။

(ဆားဘုရင်) ကျွန်တော်မျိုး၏ နိုင်ငံတော်မှာ ဆား၊ချက်သူတွေ ဆား၊ရောင်းသူတွေ ဆား၊စားသူတွေ မျိုးပါသည်။

(ဗါရာဏသီဘုရင်) ဆား၊ချက်သူ၊ ဆား၊ရောင်းသူ ဆား၊စားသူတွေမျိုးပါလျှက် ယခုပဲ့တော်စာတွေမှာ တခွက်မှ ဆားမပါပါတကား ညီးတော်ရဲ့။

(ဆားဘုရင်) ဒီလိုပါဘုရား ဗါရာဏသီပြည် ရှင်ဘုရင်ကြီးဟာ (ဆား၊ဆိုလျှင်) အလွန်ရှဲ့မုန်းတယ်ဟု တဂ မ္ဘာလုံးခ္ဍ ထင်ပေါ်ကျော်စောနေပါ၍ အစာတိုင်းခ္ဍ ဆား၊မထဲ့ဝံ့လို့ပါဘုရား။

(ဗျါရာဏသီမင်း) ကျွန်ုပ်က ဆားဆိုလျှင် အလွန်အလွန်ရှ မုန်းဘယ်ဆိုတာ မဟုတ်သဘင်းပါဗျား။

(ဆားဘုရင်) သားတော် အဆွေးကလေးက (ဆားဟာ)အနှသာ အရှိဆုံးဘဲဟု ပြောမိ၍ သားတော်ငယ်ကလေးကိုပြည့်မှန်စေထုတ်သာဟာ တကမ္ဘာလုံးက အသိပါဘုရားဟု တဲ့တ့ဲလျှောက်သည်

(ဗျါရာဏဘုရင်) အင်းအင်းဟုတ်ပါပေတယ်။ ကျွတ်အမှားကိုပြုမိဘယ်ဗျား။

(ဆားမင်းသား) ဆားပါဘာကို နှစ်သက်ပါလျှင် ယခုပ္ပဒေးတော်စာတော့ကိုဖယ်၍ [ဆားပါရှိသော အစာအာဟာရတော့ကိုသုံးမှ စုံစုံ မက်မက် နှစ်နှစ်-သက်သက်ကြီး အားရ-ပါးရ ပ္ပဒေးတော်ဘည်နေတော့သည်။

ပ္ပဒေးတော်ဘည်ပြီးမှ ဆားမင်းသား ဘုရင်သည်။ မိမိ၏သားတော်ဖြစ်ကြောင်းသိကြရသဖြင့် အတိုင်းထက်အလွန်အမင်ပမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိကြ၍(မင်းသားဟာ)ငယ်ရွယ်ပေမဲ့ စူးရှသောပညာ ကျယ်ဝန်းသောဉာဏ်နှင့်ကျေးဇူး သိတတ်ပုံ အလုံးစုံတို့ကြောင့် သားတော်ကြီး၊ သားတော်လတ်၂-ပါးမှာ ယခုအထိပင် ထီးနဲ့နန်းနဲ့ မနေကြရသေးပေမဲ့ သားတော်ငယ်မှာပညာဉာဏ်ကြောင့် ကျေးဇူးသိမှုကြောင့် ထီးနဲ့နန်းနဲ့နေရပုံကိုရင်း။ သားငယ်ကြောင့် ယခုအချိန်မှာ

နှစ်တိုင်း-နှစ်ပြည် ကျယ်ဝန်းရှိ သာရပုံကိုရင်း။ ပြေးပြ ချီ-မွမ်း အုံ့ဩကြသည်၊ ၊ယောဂီများလဲ မြင်မြင်သမျှ ကြားကြားသမျှ နံ့နံ့သမျှ စားစားသမျှ သိသိသမျှ ၃၁-ဘုံ အ ၊လုံးဌ် မိမွ-ယောကျ် ၊မရှိ လူ,နတ်,ဗြဟ္မာမရှိ ရှိနေ တာကား ခါတ်တရားနဲ့ ရုပ်နာမ်မျှသာရှိသည်ဟု ဆုံးဖြတ် ယူဆရှိ၊နရာ ၃၁ ဘုံ၊ သံသရာထဲမှ ဒီလူမ၊နှ၊ ထွက်သွား ဟာ,ဟု(အဝိဇ္ဇာ,တဏှာ) ဒုဿမူလဖြစ်၊သာ မင်းနဲ့မိဖုရား တ ယောဂီကို ပြည်နှင်ဒဏ် ခပ်သည်။ နှင်ထုတ်သည်၊ သို့ ကြောင့် ၃၁-ဘုံမှ သံသရာမှ ယောဂီ၊ဘာထွက်လာ၍ လော ကုဋ္ဌာရာပြည်ထဲက မက်ပြည်မှာ ဖိုလ်ပြည်မှာ နိဗ္ဗာန်ပြည်မှာ ၊း-မြမြ၊နေရသည်။ နေရပုံမှာမူကား။ (အာ၊ရစရာဝိပဿ နာစာအုပ်ငယ်၌ ရေ၊သား၊ထား ၊သာ) ၃၁-တုံ့ထဲက သုခ ထက်မွန်မြတ်လှစွာသော သုခကြီး ၃-ပါး၊ ၄-ပါး ၅-ပါး (အ)၁၂-လုံး၊ ၃၅-ခွာန်၊ ၆-ခွာန်၊ ၁၀၅-ခွာန်၊ ၁၀၀၀-ကျော်ခွာန်၊ ၁၉ ခွာန်၊ ၁၄-ခွာန် ၉-ခွာန်၊ ဝထမ ၃-ခွာန်၊ ဒုတိယ ၃-ခွာန် ၄-ခွာန်၊ ၆-ခွာန် (ပ)၇ ခွာန်၊(ဒု)၇-ခွာန် (တ) ၇-ခွာန်၊ စတုတ္ထ ၇-ခွာန်တွေကို၊ကြ၍ နိဗ္ဗာန်အထိ နေနေသွားကြရသည်။ ၊ဆား၊မင်းသား၊နဲ့ ခမည်း၊တော် ဗါရာဏသီ၊ခင်းမှာ ၂-တိုင်းလုံး ၂-ပြည်လုံးကို ရရှိသော စီ၊စီမ်အား၊နဲ့ ဗိုလ်ဆင်မြင်း စ၊သာအား၊နဲ့ ပြည့်တင်းများ ပြား၊ရကား ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း တခွင်တွင် (၁၀၁) ပါး၊သော မင်းများ၊ကပါ ရှိ၊သကြရသည် လေ၊စား၊ကြရသည်၊ အဆုံး

အမ ဩဝါဒကိုခံယူကြရသည် ကသက်လုံး တဘဝလုံးခေါ်ရန် အန္တရာယ် ရန်စွယ်-ရန်ငြောင့် မရှိကြရဘဲ။ မင်းကျင့်တရား ၁၀-ပါး၊ ၁၂-ပါး၊ အပရိဟာနိယတရား ၇-ပါး။ သင်္ဂဟဝတ္ထုးလေးပါး။ ဥပါယ် ၄ ဖေါ်နှင့် ပြည့်ပြည့်-၁၀ ကြိမ်၊ မိဒဲ ရရကြိမ် တိတိ ကြကြကြိမ်၊ စိစိ-ဝှဝှကြိမ်ခန့သွားရသည်။ ကံခတ်ကုန်ခမ်းဘော့လည်း နတ်ဘုံသို့ လားရ၍ တကျပ်မှကျပ်ပေါင်း အသခ်ျရသကဲ့သို့ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိကိုရရှိကြသည်။ ခမည်းခတ်မရှိ၍ နောင်ခတ်မင်း ဖြစ်ခဲ့လ(နောင်ညီ) ၂-ဖေါ်း ထီးပြိုင်-နန်းပြိုင် ပြုကြရပါသတည်း။

(ဆားမင်းသားဘဏ္ဍုအကျဉ်းပြီး၏။)

(၅၇) | မကောင်းမြစ်တားမှာ....(ဒီဋ္ဌိ) | ရဟန်းခတ်
| ကောင်းရာလှစ်မှာ.... (ခါတဲ) | မျှားက တ

ဇည့်ဒကာ-ဒကာမတို့အား ဆုမူဩဝါဒ ပေးရမည်ကား။ (မကောင်းမြစ်တား ခကောင်းရာကိုလှစ် အသစ်ဟောကြား။ နာဘူးဆပ်မံ နတ်ထံဘင်ရာ မေတ္တာလည်းပြု ရဟန်းမှ ခြောက်ခုလွန်သေချေ)ဟူသောဥပဒေနဲ့အညီရဟန်းတော်မျှားက တဇည့်ဒကာ-ဒကာမမျှားကို အခရုးအကြီးဆုံးဖြစ်သော။(မကောင်းမြစ်ဘား)တဲ့၊ မကောင်းတာမှန်သမျှ အနန္တကို မပြုစေရန် တားမြစ်ထားရ၊ည်၊ အဲဒီအဏ်ကမကောင်းဆုံးဟာ (ဒီဋ္ဌိ)ပါဘဲ။ (ကောင်းရာလှစ်)ဆိုတာ ကောင်းတာတွေမှန်သမျှ အနန္တကို လှစ်မြှက်၍ပြသရမည်။

ရင်းအထဲက အကောင်းဆုံးကား ခါတ်တရားတခုထဲပါဘဲ အချုပ်ကား ဒီဌိုကိုခါတ်နဲ့သတ်)ဟူ၍ပြပေးရမည်။ (ဒီဌိုကို ခါတ်ဖြင့်သတ်ရပုံမှာ (ခါတ်တူနံတူ ဆေးဖက်ယူ နံတူသတ်က အသေရ။)ဟူသော ပရိဘာသာအတိုင်း ဒီဌိုစနေနံဘဲ ခါတ် စနေနံဘဲ၊ နံတူသတ်က သေ-ည်၊ ဒီဌို ၇-ကဏန်းဘဲ။ ခါတ် ၇ ကဏန်းဘဲ။ ခါတ်တူသတ်က အသေရမည်၊ သို့ကြောင့် ဒီဌိုကိုခါတ်နဲ့သတ်ရမည်၊ပါဠိပေါင်းပထမဋ္ဌ ၂၉-ပုဒ်အပြည့်၊ပါဠိဒုတိယဋ္ဌ ၂၃-ပုဒ်။ဟိပဿာ ကမ်းစာ၌ အစုံပါရှိသည်။ဒီဌိုသေလျှင် သံသရာမှ ရေ-မြမြတက်ရောက်ရသည်။

(၅၉) | တေဇောခါတ်မီးဖျက် ၁၄-ဘုံပျက်သည် | အာပေါဓာတုဖျက် ၁၇-ဘုံဖျက်သည် |

| ဝါယောဓာတုဖျက် ဘုံ ၂၀-ပျက်ရသည် | ယခုပြုနေသော ပုံစံ၌ စါထေယျ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ၊ဇီနာလင်္ကာရ ဋီကာစသောကျမ်းဂန်တို့ မျှားစွာ၌ ကမ္ဘာကြီးကိုဖျက်ပြစ်ထား လက်သယ်ဟာ တေဇော ခါတ်၊ အာပေါခါတ် ဝါယောခါတ် ၃-မျိုးပါဘဲ။ (၁) ကမ္ဘာကို မီးတတေဇောခါတ်က ဖျက်တော့ အပါယ် ၄-ဘုံ၊ လူ့ဘုံ နတ်ပြည် ၆-ထပ်၊ပထမစျာန် ပြဟ္မာ ၃ ဘုံအားဖြင့် (၁၄)ဘုံပျက်ရသည်၊ XXခန္ဓာထဲက တေဇောခါတ်ကိုရှုပွါး

တော့ ရင်းနှီးတဏှာခါတ်က (အကုသိုလ်စေတသိုက်)ဌ-
ဖေါ်းကို အပါယ်မကျရအောင် ဖျက်ပြစ်သည် ပျက်ရသည်။

(၆၀) (၂) ကမ္ဘာကြီးကို ရေအာပေါခါတ်က ဖျက်
တော့ အဝါယ်က ၄ ဘုံ၊ လူကတဘုံ၊ နတ်ပြည်က ၆-ဘုံ၊
ပထမစျာန် ပြဟ္မာ ၃-ဘုံ၊ ဒုတိယစျာန် ပြဟ္မာက ၃ ဘုံ
စုစုပေါင်း(၁၇)ဘုံ ပျက်သွားသည်၊ ဤဥပမာလို ခန္ဓာထဲမှာ
အာပေါခါတ်ပေါ်၍ ရှုပ်ပွားတော့ စိတ္တုပ္ပဋ္ဌာန်လေသတရား
(၁၆) ပါး၊ ၁၇-ပါး ပြာကျ၍သွားရတော့သည်။

(၆၁) (၃) ကမ္ဘာကြီးကို လေ-ဝါဃောခါတ်ကဖျက်
ဆီးတော့ အပါယ်က ၄-ဘုံ၊ လူက တဘုံ၊ နတ်က ၆-ပြည်၊
ပြဟ္မာမှာကား ပထမစျာန် ၃-ဘုံ ဒုတိယစျာန် ၃-ဘုံ စုစု
အား၊ဖြင့်(ဘုံ ၂၀) ဖျက်ရသည်။ ဤဥပမာလိုပင် ခန္ဓာမှာ
ဝါယောခါတ်ပေါ်၍ရှုပ်ပွားတော့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ၂၀၊ (ဝါ)
အတ္တဒိဋ္ဌိ-၂၀ (စါ) အတ္တစဒိုဝါဒါန်-၂၀၊ (ဝါ) အတ္တ
နုဝါဒဒိဋ္ဌိ-၂၀ သောကိလေသာတော့ဟာ စျာပန ပြာကျရ
သည်။ အဲဒါ၊ ခါတ်တရား ၃-ပါး၏တန်ခိုးတေဇော် အာနု
ဘော်သတ္တိ ဗျတ္တိအစွမ်းပြပုံတည်။

(၆၂) စာဝင်, သိက္ခာပုဒ်ဝင်, ခါတ်ဝင်, သင်္ဂီ ဗျူဟာလေးကြည့်ကြပါ

၁-နံပါတ် စာအကွာရာဝင် ဘုရားကဆူဂန်ဘိုး ပရိယတ္တိသာသနာ အန္တရကပ်	၂-နံပါတ် သိက္ခာပုဒ်ဝင် ဘုရားကသောင်တန်ဘိုး ပဋိပတ္တိသာသနာ ရင်း(၂၃၂၉၆)ကပ်
၃-နံပါတ် ခါတ်တလုံးဝင် ဘုရားအသခ်္ခေတန်ဘိုး ပဋိဝေဓသာသနာ ရင်း(၇၉၃၆၀၀၀)ကပ်	တစ်နံပါတ် စာအကွာရာ တလုံးဝင်တော့ဘုရားတ ဆူတန်ဘိုးရ၊ ပရိယတ္တိသာသနာရ၊ အန္တရကပ် တကပ်မျှ

နတ်ဖြင့်၍နေရသည်။ (၂)နံပါတ် (ပါဠိတောတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယামি) သိက္ခာပုဒ်တလုံး ဝင်တော့ ဘုရားဆူပေါင်း တသောင်တန်ဘိုးရ၏။ ပဋိပတ္တိသာသနာ ရ၏။ အန္တရာကပ်ပေါင်း(၂၃၂၉၆)ကပ်လောက် နတ်ပြည်၌ နေရသည်။(၃)နံပါတ် ခန္ဓာထဲ၌ ခါတ်တလုံးဝင်၍ပေါ်ရှိ တော့ ဘုရားပေါင်း အသခ်္ခေ တန်ဘိုးသည်။ ပဋိဝေဓ သာသနာရသည်။ အန္တရကပ်တော့ (၇၉၃၆၀၀၀) လောက် နတ်ပြည်နေကြရသည် ထူးခြားပုံပါသည်။

(၆၃) သား, သီးက ရှစ်ပဲတန်ဖြင့် မိဘ ၂-ပါးကိုကျွေး တော့ ကျေးမွေးတဲ့ သား, သီးမျှားရှိ(မှာ (မဘတာပိတု ဂုဏောအနန္တောမို့) အကျိုးကား မဟာပထဝီးမြေကြီးမှ ရ

ခြင်း။ သမုဒ္ဒရာကြီးလောက်ခြင်း။ မြင့်မိုရ် တောင်ကြီး လောက် ရခြင်း။ စကြာဝဠာ ကြီးလောက်ရခြင်း။ အဇဋာ အာကာသကောင်းကင်ကြီးလောက် ရခြင်းတွေမို့ အုံ့စရာ သြစရာ အကျိုးမျှားစွာနဲ့ ကမ္ဘာတိုင်း နေနေသွားကြရ သည်။ အရယူကြပါလေ။

ဂင်းမိဘဆိုတာ ဝဒါတရုံမျှသာ ကံဆုံ၍ တော်စင်ရ တာပါဘဲ။ နိစ္စဝါဒစည် မိဘဆိုတာ ဓါတ်လေးပါးဘဲ။ အသက်ရှိနေတဲ့ သတ္တဝါတိုင်း ဓါတ်ကြီး ၄-ပါးကို အား ကိုးရှိသာ ရှေ့ကြရသည်။ အသက်မရှိတဲ့ သစ်ပင် တော တောင် ရေ မြေ သီတာ သမုဒ္ဒရာစသော ဝတ္ထုမျှားနဲ့လဲ ဓါတ်ကြီး ၄-ပါး မိဘ အမြဲ-မ်း ရှိနေကြသည်။ ဂင်းနိစ္စ ထာဝရ ဓူဝဖြစ်သော ဓါတ် ၄-ပါးမိဘကို(သတိနဲ့သမာဓိ နဲ့ပညာနဲ့ထမင်းကျွေး)သော် မဟာဗုဒ္ဓ ဖြေကြီးပေါင်း အသခ်ေ့အနန္တရမည်။ သမုဒ္ဒရာပေါင်း အသခ်ေ့အနန္တမျှရ မည်၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးပေါင်း အသခ်ေ့ အနန္တမျှရမည်။ စကြာဝဠာပေါင်း အသခ်ေ့ အနန္တမျှရမည်။ အဇဋာ အာ ကာသ ကောင်းကင်ကြီးပေါင်း အသခ်ေ့ အနန္တမျှရမည်။ (အနိစ္စ၊ အဓိုဝ၊ မိဘကိုရော နိစ္စ ဓိုဝ ထာဝရ မိဘကိုရော ကျွေးခဲ့ကြပါလေ။)

(၆၄) ဘေးရန် အန္တရာယ် ရန်စွယ်လာသမျှကို မျှား တစင်းထဲနဲ့ မလာမထိရအောင် ကာကွယ်ပုံမှာ....

ငါတို့၏ အလောင်းတော်ကြီး သိဒ္ဓတ္ထုကုမ္ဘာ မင်းသား

သည်။ ၁၆-နှစ်ဆရွယ်သို့ ရောက်လာလျှင် ခန္ဓာကိုယ်တော်သုဒ္ဓါဒေဝီ မင်းကြီးက သားတော်အား လက်ထပ်မက်လာရော၊ နန်းအပ် မက်လာရော၊ ဘိသိက်မက်လာရော ပြုလိုသဖြင့် မှူးကြီး မတ်ကြီးများနှင့် တိုင်ပင်၍ သားကိုမင်းမျိုးများနေကြသော ကပ္ပိလ ဒေဝဒဟ ကောလိယ ၃-ပြည်ကို သွားကာ ရတနာတောင်းရန် လွှတ်လိုက်တော့သည်။

ဒေဝဒဟတိုင်းပြည်က(ယခုသာဝတ္ထု)၏ ခန္ဓာကိုယ်သုပ္ပဗုဒ္ဓါဘုရင်က အမတ်များကို ပြောပြကား အမတ်တို့ မောင်မင်းတို့၏ မင်းသားဟာ ဘုရားဖြစ်မည့်သူဖြစ်ကြောင်း ရမည့်သူဖြစ်ဟု ဝါကြားပြီး တဆဲ့ရှစ်ရပ်သော မင်းသားတို့ဘတ်အပ်သော သိပ္ပပညာကို တခုမှမသင်ကြားစေဘယ် ပညာမှ မတတ်သေးပါ။ အကယ်၍ ၄ မုက်နှ မှ ရန်သူတော်လာခဲ့သော် အဘယ်ပညာသိပ္ပနဲ့ တားဖြစ်မည်နည်း။ ဘယ်ဝေဒပညာ ဘယ်အတတ်မှ မတတ်ပဲ၍ သက်သက် အသေခံရမည့် မင်းသားကလေးဖြစ်နေသည်။ ဒီလိုဘာမတတ် ဘာမှ သိတဲ့ မင်းသားကို။ ငါတို့၏ သွေးနဲ့ လက်ထပ်မိ၊ သော် ထီးနန်းစည်းစိမ် စိုးစံရကာလဲ ကြာရှည်-ညည်မဟုတ်၊ ငါ့တို့ သွေးလဲ ငယ်ငယ်-ရှယ်ရှယ်နဲ့ မုဆိုးမ ကဒုလပ် ဖြစ်ချေတော့မည်။ သို့ကြောင့် သွေးမပေးနိုင်ဟု ပြောလိုက်သည်။ ကျန် ၂-ပြည်က မင်းများကလဲ ဒီပုံပင်ပြောပြကြသည် ၊ အမတ်များလဲ သွေးမရတဲ့ ပြန်လာခဲ့ကြရသည်။ (ယခုလဲ ဓါ၀.ရှုခြင်း

မဘတ်သော် မဂ်သို့, ဖိုလ်သို့, နိဗ္ဗာန်သို့ကို မဝေးနိုင်ဟု သဘောရောက်နေသည်။)

သုခဒုက္ခနှင်းအား ပြောပြတော့ မင်းဘုရားကြီးက ဘုရားအလောင်း သားတော်ကိုခေါ်၍ အခြားမင်းများ ကပြောပြကြပုံကို ပြောပြ၍ ပညာသင်ကြားရန် နှိုးဆော်သည်၊ ဘုရားအလောင်းမင်းသားက ခမည်းတော်ဘုရားတဲ့ သားတော်ဟာ ဘုရားအလောင်းရော- ကြာမင်း၏ အလောင်းရော ဖြစ်၍နေကြပြီ. အတတ်ကို သင်ကြားနေဘို့ ကိစ္စမရှိတော့ပါ။ (သိဒ္ဓတ္ထ) ဆိုသည့်အတိုင်း မင်းသားတို့ တတ်အပ်သော(၁၈)ရပ်သော အဘတ်များဟာ မွေးကတဲ့ က တတ်ပြီးပါလာကြပါသည်တဲ့။

မယုံခဲသောခမည်းတော်က သားခေါ်ရယ် မသင်ဘဲနဲ့ များ ပညာတတ်ထောရှိနိုင်ပမလား။

သားကော် (ပစ္ဆိုမဘဝက အခလောင်းခတော်များဟာ မသင်ရ မကြားရဘဲနဲ့ တတ်ပြီးသား ဖြစ်ကြရပါတယ်။

ခမည်းတော်။ ။တတ်တယ်ဆိုလူများအလယ်၌ဖတ်ညာ ကိုပြသနိုင်မှ တတ်ရာရောက်တယ် သားတော်ရဲ့။

သားတော် ၃-ပြည်ခေတ်ရှိ လူများအလယ်၌ အဌာရ သိပ္ပ ၀ါ၊ ၁၈-ပါးခသာ အတတ်ကိုပြသပါမည်။

ခမည်းတော်။ ။ဘယ်အခါ၌ ပြသမည်နည်း။

သားတော်။ ။ယနေ့မှ နောက် ၇-ရက်နေ့၌ ပြသပါမည် လူတွေ့သာစုပါ။

ခမည်းတော်။ ။ဟုတ်မှုလုပ်ပါ သားတော်ရယ်၊ အကောင်ကြာ လူများအလယ်၌ အရှက်တော်ကြီးကဲ့၍ နေပါဦးမည်

သားတော်။ ။မစိုးမရိမ်နဲ့ ခမည်းတော် မိဘများ ကြက် သရေမင်းလာသာ တိုးပါစေမည်ဟုဆုံးခဲ့တော့။

ယခုနှစ် ၇ ရက် မြောက်သောနေ့၌ အလောင်း မင်းသားသည်(၁၇)ရပ်သောအတတ်ကိုပြသမည် ကြည့်ရှုလိုကလာ၍ရှုစားကြတော့ဟု ကြေညာသည်။

(က) ၇-ရက်အတွင်း သစောင်းပြန်နှံ့၍ မသင်ကြားဘဲနဲ့ ၁၇)ရပ်သောအတတ်ကိုပြသမည်ကဲ့ဟု မယုံဘချို့ ယုံတချို့နဲ့လာကြသည်၊ ကျေးကာမကျန် မြို့ရွာမကျန် ကုဋေကုဋာမကသော လူစုလူဝေးကြီး ဖြစ်၍နေတော့သည်။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးလဲ ပြုပ်ခ္ခ်ရှိ၍နေသည်၊ ပြသရန်အခါကြ၍ စည်မောင်းတီးလျင် မင်းသားသည်။ ရှေတင်းတိမ်ကန့်လာထဲမှ လေးသွားပုံဟန်ဖန်တီး၍ထွက်လာသည်၊ လူပုံအလယ်သို့ရောက်လျင် လေးသမား ၆-သောင်းထဲမှ ရွေးချယ်ထားသော လေးသမား ၄-ဦးကို လေးမျက်နှာမှာ နေ့စဉ် မိမိမူကား အလယ်တတိယဟိုရ်ရပ်ပြီးလျင် (စါလဝေမိ၊ သရဝေမိ၊ သဒ္ဒဝေမိ၊ စက္ကဝေမိ) ဟူကုန်သော လေးသမားဘုရင် အကျော်အမော်တို့ကို မိန့်တော်မူသည်မှာ အသင် ဆရာကြီးတို့သည်။ ၄-မျက်နှာမှာ မိမိနေရာက နေ၍ အကျွန်ုပ်အား(သဘော်ရှိ)ပြစ်ကြပါ။လာသမျှသော မျှား

တို့ကို ကျွန်ုပ်က တစင်းထည်းသာ မျှားနဲ့ မထိအောင် မခိုက်အောင် တားမြစ် နှင်ထုတ်ဝါမည်ဟု ပြောပြသည်။

ဆရားကြီး ၄-ဦးက အသင်မင်းသား ကျွန်တော်မျိုးကား နှယ်နှယ်မဟုတ်ကြပါ။ (သရဝေဓိ၊ ဝါလဝေဓိ သဒ္ဒဝေဓိ၊စက္ကဝေဓိ။)လေးသမားအကျော်မျှား ဖြင်ကြပါသည် ၄-ဦးဖြစ်ခြင်းကိုမဆိုထား၊ ဘီ တဦးထဲပြစ်ထားကိုဝင် သင်မင်းသားမခံနိုင်ပါ။ ကေန်သေသွားလိမ့်မည်ဟု ပြော ကြသည်။

မင်းသားက မှန်မှါဝေသည်။ ဆရာကြီးများ တတ်ကြောင်းကို အဏ္ဏကပင်သိရှိကြပါသည် တာပေမဲ့ လာဘ မျှသော မျှားတွေကို တားပြစ်နိုင်သော ပညာရှိ၍သာ အပြစ်ခိုင်းပါသည်။ဤပဲ့ဟာ ကျွန်ုပ်၏ပဲ့တော်ကြီးဖြစ်၍ ဂုဏ်ယူပါမည်။ကျွန်ုပ်ကိုမေစိုးရိမ်ကြပါနဲ့၊ ပြစ်ဘို့ခါတာဂ်ုပြစ်ကြပါဘာ့ဟု ဝန်ခံသည်။ ၊ပညာမသင်ရဘဲနှင့် ဤသို့သောဝန်ခံရဲတာကို ကြားကြလျှင် ပရိသတ်ကြီးဟာ အလွန်ဘဲ အံ့သြကြသည်။

မင်းသားသည်၊**လေးသမား**ဆရာ**ကြီ**၊ ၄ ဦ**းအား**မျှား **ဆစင်းပေါင်း**(၃-**သောင်း**)မျှအပ်၍ စည်မောင်းတီးက) ပြစ်ကြ**လာ**ဟု အမိန့်ပေးသည်။ (စည်မောင်းတီး)သဖြင့် ပြစ်ကြသည်။ မျှား ၃-**သောင်း**ကုန်အောင် ပြင်ခပ်**နေ**ကြသည် မျှားတစင်းမျှ **မင်းသား**ကိုမထိပါ။ လာလာသမျှကို မျှားတခုထဲနဲ့ခတ်ခတ်လွှတ်သည် မျှား**တွေ**ဟာ**ဘ**ုတ်တိုင်းကြီး

ကဲ့သို့ စည်းဂမ်းသေသေ-ဝပ်ဝပ် ကြကြသည်။ မျှားမျှား ချည်းအုပ်စီသကဲ့သို့ ညီညီ-ညွတ်ညွတ် ကြတေးသည်။

မျှားတွေကုန်၍ ဆရာကြီးမျှား ရပ်နားလျှင် ဘုရားအလောင်းသည်။ (ဂ)ပေမျှမြင့်သော မျှားတံတိုင်းထဲမှ နတ်သားကလေးကဲ့သို့ ခုန်ထွက်လာပြီး ခမည်းတော်၏ ရှေ့၌ ခစားရှိနေသည်။

ပရိသတ်ကြီးတခုလုံးကား လက်ခုပ်-လက်ဝါး တီးခပ်၍ သြဘာပေးကြသည်။ ပရိသတ်ကြီးက သြဘာပေးပြီးလျှင် ခမည်းတော်ဟာ အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းသာအားရ၊ တော်မူ၍ သားတော်မောင်ရယ် ဤမျှဆရာကြီးမျှားက မိမိဘိုဘတ်ထားသော အတတ်သိပ္ပဖြင့် ပြစ်ခတ်သမျှကိုမထိအောင် မခိုက်အောင် တားနိုင် ဆီးနိုင်တာကို ဘယ်အတတ်မျိုးဟုခေါ်ပါသလဲကွဲ့။

(သား၊တော် လာသမျှသောမျှားတွေကိုတားနိုင် ပြစ်နိုင်သော အတတ်ဖြစ်၍ (သရပဋ္ဌိဗာဟနသိပ္ပ)ဟု ခေါ်ပါသည်။(မျှားလာသမျှကိုတားနိုင်သောသိပ္ပ)ဟု ခေါ်သတဲ့။ [သရပဋ္ဌိဗာဟနသိပ္ပ] ကိုပြပြီးလျှင် တနည်းပြသရန် စီမံသည်။

ဝိပဿနာခေတ်၌ ယခုယောဂီမျှားဟာလဲ မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်ထဲ၌ လာလာပြသ ပေါ်ပြနေသော သဘောမျှား ခါတ်မျှားကို (သဘောတရား၊ ခါတ်မျှာ၊ သစ္စာတွေ၊ ပရမတ်တွေ၊ ကလာပ်တွေ)ဟု လာလာသမျှကိုဉာဏ်နဲ့

ခပ်ခပ်နေသည် (သတိ,သမာဓိ,ပညာ)နဲ့ လာလာဘမ္ဘ ကို နှင်ထုတ်နေသည် ဈယာဂိ၏ဝိတ်ဆို ဒိဋ္ဌိများတွေ ဝိစိကိစ္ဆာ မျ ားတွေ အဝိဇ္ဇာများဘွားကာ မစူးမဝင်စေ၊ ။ လာဘ သမ္ဘကို (သဘောတွေတဲ့ ဓါတ်တွေတဲ့၊ ကလာပ်တွေတဲ့၊ ပရမတ်တွေ ကဲ့သစ္စာတွေတဲ့ဟူ၍ (သတိ,သမာဓိ,ပညာ)နဲ့ ခတ်ခတ်ပြစ်လိုက်ခဲ့ အကိုင်ခဲ့ကဉ္ဇ ပါ၊မိုက်ဇော်ဟာ ပါရမီတံဘိုင်းကြီး ကံတံတိုင်းကြီးအနေနဲ့ ဝိုင်းဝန်း ရံပတ် လျှက် ခြုံ၊ခြုံ၍ စည်းရိုးကြီ ဖြစ်လာသည်။ တစက္ကန့်အချိန်မှာ အဆပ်ခပါင်း (၅၁၀၇×၃၅၅၂၉၆၁)ပဏ ၊ အဆပ်ပေါင်း ဖြင့် ဝန်းရံ၊နေ၏။ (၁ဝ၀ဝ၀ဝ၀ဝ၀၊ဝ၀ဝ၀ဝ၀ ကုဋေ တသိန်း၊ ဒုကိယ အဆပ်ခပါင်းဖြင့် ဝန်းရံ နေပြန်သည်။ (၉၁ဝ၀×၅ဝ၃ဝ၀ခ)တတိယ အဆပ်ပေါင်းဖြင့် ဝန်းရံ၍ နေပြန်သည် စတုတ္ထဝန်းရံသည်မှာ(အသင်္ခေ်ပေါင်း တကုဋေ ဖြင့် ဝန်ခုံခြုံ ကာသက့ဲသို့နေပြန်သည်၊)ယောဂီမှာ ပထမ ဒုဘိယ၊ ဟတိယ၊ စတုတ္ထ ၊ အဆပ်ကြီးပေါင်း အုံ့သြဂရာဖြင့် ကာကွယ်နိုင်ပါသတည်း။

(ခ) (သရံစက္ကသိမ္ဘပြဲ့မှာ) ဘုရားအလောင်းသည်။ လေး ဟယ်ကျော်ဆ ဥကြီး ၄ ဦးဘို့ကို လေးမျက်နှာ၌ နေ စေပြီး မိခင်ကား အလယ်တည့်တည့်ကနေ၍ မျှားတစင်းထဲ ဖြင့် ဆရာကြီး ၄ ယောက်အား ပြင်ပြသမည်ဟု မိန့်ရာ ဆရာကြီး ၄-ဦးတို့က ကျွန်ကော်မျိုးတို့ မျှားပြစ်ထောကိုမခံ ရဲကြပါဟု ရှောင်စကားပြောကြသည်။(တဦးထဲက ၄ ဦး

အား မျှားတစင်းထဲဖြင့် ပြစ်ဆာကိုတော့ မခံရဲကြဘူးတဲ့။ မိမိတို့ ၄-ယောက်ကတော့ တဦးထဲကို ဦးဆန်းရှု မျှား (၃)သောင်းစီဖြင့်ပြစ်ကြဘယ်၊ အုံ့သြဖွယ်ရာပါဘဲ။ ။ဆရာ ကြီး ၄-ဦးတို့က မျှား၊ပြစ်ထဆာကို မခံရဲကြလျှင် ၄-မျက်နှာ၌ ဌက်ပျောပင် ၄-ပင်စိုက်၍ ပြစ်သူက အလယ်ဗဟိုရှိကနေပြီး ကြိုးဖြူ၊ဘယ်၌ပြစ်သည်၊ကြိုးနီဘယ်၌ပြစ်သည်၊ ကြိုးပြာတယ် ၌ပြစ်သည်၊ ကြိုးဝါဘယ်၌ပြစ်သည်။ မျှား ၄ စင်းသည်။ စက်ကဲ့သို့လယ်၌ ဌက်ပျော ၄ စင်ကို ဆွဲးဖေါက်၍ ကြိုးဖြူ၊ ကြိုးနီ၊ ကြိုးပြာ၊ ကြိုးဝါ တယ်ပြီးသား ၄-သောင့် ကြိုးခလေးစင်း ခြုံရုံ၍နေပါသည့် မျှားသည် အလယ်ဗဟိုရှိ မှ ပြစ်လွှင့်သော်လည်း စက်ဝန်းကဲ့သို့ လှည့်လည်၍ ၄-ဒေါင့်က ဌက်ပျောပင်တွေ့ကိုးဖေါက်၍ ကြို့ သိ၍ မျှားဟာ အလောင်းခတ်၏ လက်ထဲသို့ ပြန်လည်ရောက်လာသည်။ (က)မျှားကိုတားစီးခြင်း၊ (ခ)မျှားကို ဇက်လှည့်စေခြင်း ပြစ်သကဲ့သို့ ဓါတ်တရားလည်း ဤပုံသတ္တိရှိသည်။

(ဂ) ၎င်းနောက် မျှားပြစ်နည်း ၁၂-ပါးကိုဆင်း။ မျှားဖြင့်ဖေါက်ထွင်းခြင်း ၇ ပ ားကိုဆင်း။ ဆင်ဇီးခြင်းစီး လှန်ထိုးခုတ်စခသာ သိပ္ပမ္ဘာဝေမျှားကိုဆင်း။ ရိုသာတ် အားလုံးအားပြသရာ တခဲနက်ခသာ အုပ်အုပ်ကျက်ကျက် နှင့် သြဘာသံခပ ကြသည်။ ဂ ကမ္ဘာ လုံး ကျော်ကြားရှိ နေ တော့သည်။ ၎င်းကိစ္စ ပြီးပြီးစီးသွားရာ အဝိုင်းတိုင်း အာ

ပြည်ပြည်မှ သီးကညာရတနာများ ဆက်သကြသည်၊ ရင်းတို့အထဲကမှ(ဒေဝဒဟပြည်သူ သုပ္ပဗုဒ္ဓါဘုရင်၏ သီးတော်ယသော်ဓရာကို ၃-သောင်းကျော်သော မိဖုရားတို့၏ (အမှုးအခုပ် တောင်ညာ စံဒေဝီမဟေသီ တင်မြောက်လက်ထပ်မင်္ဂလာရော၊ ထီးသင်္ဘီး နန်းစံ မင်္ဂလာရော ဘိသေက်ခံ မင်္ဂလာရေ ပြုကြသည်။

ယခုလဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက အဝိဇ္ဇာကို ဖြိုခဲ့ ထိုးဖေါက်၍ (ခါတ်သဘော) ကိုရှုနိုင်သဖြင့် [တဘဝက ဆယ်ဘဝက၊ တကမ္ဘာက၊ ဆယ်ကမ္ဘာက၊ ကမ္ဘာတရာက၊ ကမ္ဘာဘဏေသာင်းက၊ ကမ္ဘာတသောင်းက ကမ္ဘာတသိန်းက ကမ္ဘာတသန်းက ကမ္ဘာတကုဋေဌက ကမ္ဘာအသင်္ချေက၊ ဟိုသံ်သရာ အစကဆည်းပူးခဲ့သော ကုသိုလ်ကံတို့ ပါရမီတို့၊ သမီးကညာတို့ လိုက်လာပို့သ,သဖြင့် ယေးဂီအဓလောင်းဟာ [စိတ်နဲ့စရမတ်တို့ လက်ထပ်ခြင်း သောဘာဇနီစသော။ထီးနန်းကို သိမ်းရခြင်း။ အရိယာဘိသေက် သွန်းခြင်းကို ခံစားရခြင်းစသော လောကုတ္တရာ မင်္ဂလာအထွေးထွေးကို မသေမျိုပင် ရရှိကြသည်၊ ရခြင်း၏အကျိုးမှာ (၃၁)ဘုံထဲက သုခထက်မြင့်မြတ်လှသော ဝိပဿနာသုခ ၄-မျိုးကိုရခြင်း။ (အ) ၁၂ မျိုး ကိုရခြင်း။ ၃၅-ဌာန၊ ၆၇-ဌာန၊ ၁၀၅-ဌာန။ တထောင်ကျော်ဌာန ၁၉ ဌာန၊ ၁၄ ဌာန၊ပထမ ၃-ဌာန ဒုတိယ ၃-ဌာန၊ ၄-ဌာန၊ ၆ ဌာန။ ပထမ ၇-ဌာန၊ ဒုတိယ ၇-ဌာန တတိယ ၇ ဌာန။ စတုတ္ထ ၇-ဌာနစသည်တို့ ကိုရ

လျှက်။ ၎င်းပြင်(၁၅၀၀)သော ဗုဒ္ဓ၏ဗျ ဒီတ်ခတာ်ကြီးမျှား ကိုရှု၍ (၃၁) ဘုံသားတော်ထက် မြင့်မြတ်ကြီးကြယ်၍ တုမရ ယှဉ်မရ၊ ပြိုင်မရသော ပရမတ်ချမ်းသာ ၈ လောပ်ချမ်းသာ ဝါတ်ချမ်းသာတွေ စုံစုံ လင်လင် ရှင်ရှင်,ပြပြ ဘဝင်ကြကြ ပီတိသောမနဿ သဘောကြဖြင့် တလေးကတွင် အဟော ဝတဖြစ်အောင် စိုးမိုးနိုင်၍ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ကျတ်လွှတ် ထွက်မြောက် သွားရပါလိမ့်မည် အဲဒါတွေဟာ ဝါတ်၏ သတ္တိပါတဲ့။

(တဆဲ့ရှစ်ရပ်သော သိပ္ပကို ပြသခမ်းကားပြီးပါ၏)

တေဇောမီးဝါတ်ကြောင့် သူဌေးဖြစ်ရပုံ

(၆၅) မဂ္ဂာဝရလောပ အကျော်အမော် တောင်တွင်း ဆရာတော် ခင်ကြီးပျော်၏ မီးတေဇောကြောင့် တဦးမှာ သူဌေးဖြစ်ရပုံ၊သက္ကရင်(၁၁၁၁)ခုနှစ်လေးက်ကအလောင်း မင်းတရားကြီး၏ ပထမသားတော်ကြီး ( )၏ လက်ထက်တော်တုန်းက ခင်ကြီးပျော်ဆရာတော်သည်။ ရဟန်း ငယ်ဘဝမှာ တောင်တွင်းကြီ မြို့၌ ပညာတတ်မြောက်၍ စားကြည့်၍နေသည်။ လူတဦးသည်။ တောထဲသို့ သွားရင်း ကျောက်ဖျာတခု၌ (၄,ဗ,ဓ,စ) လိုလို အက္ခရာ တလုံးထဲက (၄)မျိုးပြနေသည်။ ၄-မျက်နှာက ကြည့် (ဗေဓစ, ဟု သိ မြင်ရသည်။ ၎င်းသူဟာ ငါသည် ဤအက္ခရာ ကြောင့် ခွမ်း

သာရေမည်ဟု ထင်ခြင်၍ ပညာရှိသူဟု အသင်ရှိက ရင်း ပညာရှိကို ကျေးဇူးမှီ၍ပြသည်။ ရင်းပညာရှိ မျိုးကလည်း ဘာဘဲ-ညာဘဲဟု အနဲနဲပြောသွားကြသည်။ ဇွဲကောင်းလှ ပေသော ရင်းလူသည်။ နာမည်ကြီးလှပေသော ခင်ကြီးပျော်ကို ဆွမ်းစားပင့်လေသည်။ ခင်ကြီးပျော်က ဆွမ်းစားမလိုက် နိုင်ပါ။ စာအကြည့်ပျက်လှသည်ပုံမြစ်ဂ ည်း ပါးနင်းသော ရင်းလူက (အရှင်ဘုရား) ဒါယကာတို့၏ စေတနာကိုဖျက် ကောင်းပါသလားဘုရား။ သဒ္ဓါဒေးယျဒုက္ခဋ္ဌ အာပတ် မဖြစ်ဘူးလားဟု သတိပေးမှ လိုက်လာသည်။ တောထဲက ကျောက်ကိုပြ၍ (စာအကွာရာ) မေးသည်။ ခင်ကြီးပျော်က အင်းခကျောက်ဖျာအောက်မှာ(ရတနာတွေ့မျှားဖွာရှိတယ်) ဟု ပြောပြသည်။ ဆွမ်းစားပြီးစာကြည့်နေပြန်ကြ၍သွား၏ ထိုလူကား ယောကျ်ားခန ရာ တူသားညီခနာင် မျှားကိုခရာ ခေါ်စု၍တူကြီး၊တူငယ်အသွယ်သွယ်နဲ့ကျောက်ဖျားကိုထုကြ သည်မရပါ၊ ဆွမ်ကျီးကေတဟာစိတ်ပျက်၍ပြန်သွားကြသည်။ ထိုလူကား စိတ်မပျက်ပါ။ ခင်ကြီးပျော်သံသွား၍ကျောက် ဖျားကို ထုနှက်မရကြောင်း ပြော၍ ကျောက်ဖျာကဲ့ဘို့နည်း လမ်းကိုမေးသည်။

ခင်ကြီးပျော်က ဟာစိနည်းနဲ့ပြီးနေသည်မပြောနိုင်ပါ။ တာပေမဲ့ သွယ်ဝိုက်၍နည်းပြမယ် ပညာနဲ့သိပါဟု သတိ ပေးပြီး ဒကာ ကွမ်းစားတဲ့ထုံးဟာ ဘာကဖြစ်လာသနည်း

(ကျောက်ကဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။)
ဒီကျောက်ကိုဘာနဲ့ပြု၍ ထုံးဖြစ်သနည်း။
(မီးပုံ၌သဖြင့် ထုံးဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။)

ဩော်....နားလည်လည်,ပါးပါး,နပ်နပ် အရှိသားကဘဲ ဟု နည်းပေးသည်။

ထိုလူလဲ နည်းနာနိဿယကိုရ၍ တူသား နောင်ညီများ ကိုခေါ်၍ ကျောက်ဖျာပေါ်၌ ထင်းခြောက်တွေ့ပုံ ထင်းစိုများထည့်၍ မီးရှို့ သည်။ မီး၏ဒဏ်ကြောင့် ကျောက်ဖျာကြီ·ကွဲရသည်။ မီးငြိမ်းရှိမှ ကျောက်စကျောက်နများကို ဖယ်လိုက်ရာ ရတနာများစွာကိုရ၍ ထိုလူကား သူဌေးဖြစ်ရသည်။ တူသား ညီနောင်တွေလဲ ခွဲဝေပေးသည်။ အဲဒါ (တေဇောမီးခါတ်ကြောင့် ကျော-ကျ-ကြီးစိပ်စိပ်-မ္ဘာမ္ဘာ ကွဲ၍ ရတနာတွေရပြီး ဌေးရတာ ဃောဂီများလဲ တေဇော ခါတ်ရှု၍ ဒီဌိကွာပြီး ဝိဝဿနာသုခနဲ့ သူဌေးဖြစ်ရသည်။

(၆၆) ပထဝီခါတ်ကြောင့်တဦးလဲ သူဌေးဖြစ်ရသည်။ မင်းဘူးမြို့မှ မန်းစက်ခတော်ရာသို့ ၃၄-မိုင်ခရီး၌ တဝက်နီးပါးတွင် သရက်အုပ်ကြီးရှိသည်။သရက်တပင်မှာ တက်ပုံလဲ ထူးဆန်းလှသည်။ အပင်လုံးမှာလဲ(အသုခ)ဟူ အကွာရာထင်နေရသည်။ ဒုတိယလူတဦးဟာ ငါသည်၊ ဤသရက်ပင်ကြောင့် ချမ်းသာမည်တကားဟုထင်၍ ပညာရှိခရီးသွားတို့ကိုခေါ်ခေါ်ပြသသည်၊ခရီးသွားတို့က(အသုခ)မှချမ်းသာ

ဘူးဟုပြောသွားကြသည် ဒုတိယလူဟာ ဇွဲနမဲကြီးလှ ဖြင့် မဆုတ်မနစ်ဘဲ ခေါ်ပြ ခေါ်ပြနဲ့ပြုနေသည်။

တခါ၌ ခင်ကြီးပျော်သည် စာထုပ်ကိုထမ်း၍ မန်းစက် တော်ရာသို့ ဘုရားဖူးရန်သွားသည်။ ။သက်နိုးကညိုညို သမာဓိကပိုပိုနဲ့ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ် သွားနေတာကိုမြင်တော့ ထိုလူက ပင့်၍အာကွမ်ရာကိုကြည့်သွားဘို့ပြောသည်။ ခင်ကြီးပျော်က မကြည့်အားဘူး စခမ်းအမှိ လှမ်းရမည်ဟု ပြောတော့ (အရှင်ဘုရားဆွမ်းလှူချင်လို့ပါဟု လျှောက်သည်။) မ ဘုန်းပေးလိုဘူးဟုပြောသည်။ (အရှင်ဘုရား ဒကာမျ ားမ၏သဒ္ဓါ တရားကိုဖျက်လိုပါသလား၊ဘုရားဟု ဝိနည်းသံပါနဲ့ လျှောက် တော့ လိုက်လာပြီး မြန်မြန်ဆွမ်းကပ်ဟု ပြောပြသည်။

ဒကာက။ ။ဆွမ်းမြန်မြန် ကပ်ပါမည်။ သရက်ပင်၌ ဒီစာကိုဖတ်ပါဦးဟုလျှောက်တော့(အသုခ)တဲ့။ ဤသရက် ပင်ရင်း မြေထဲမှာ ရှေအိုးရှိတယ်ဟုပြောသည်။ ဒကာက (အရှင်ဘုရား)(အသုခ)မို့ မချမ်းသာဘူးဟုဆိုသည်မဟုတ် ပါလား၊ဘုရားဟု လျှောက်တော့။ ဒကာ တယ်ဖျ ်းတာကို (အ)တပုဒ် (သု)တပုဒ် (ခ)တပုဒ် ခွဲကြည့်၍ (အမှုမှုလေ) သရက်ပင်ရင်း၌(သု)သုဝဏ္ဏကုမ္ဘ ်ရှေအိုးကြီးကို(ခ) ခနုတ် တူးယူပါလေဟု၏ ပါဠိကို အဋ္ဌကထာသဘောနဲ့ ဖွင့်ပြီး ဆွမ်းစား၍ ကြွသွားခဲ့သည်။ ထိုလူဟာ သရက်ပင်ကို

ပေါက်ဆိန်, လှဘုရားဝိနဲ့ပြုတ်ရသည်။ ပြေပဿဝီကိုတူးသည်။ ရှေအိုးကြီ ကို ၍ ရွေးသွားသည်။ အဲဒါ၊ ဝတ္ထုကြောင့် သူ့ရွေးဖြစ်သွားပုံ ယောဂီများလဲ ဝတ္ထုရှိ သိပ်ချမ်းသာ ကြမည်တည်း။

(၆၇) တေဇောခါတ်ကြောင့် သူ့ရွေး ဖြစ်ရပုံတွေ့။ ခင်ကြီးပျော်သည် တောင်တွင်းကြီးမြို့မှ အင်းမြို့သို့ရောက် သွားလျှင် အသက် ၆၀)ကျော်ရှိသော မုဆိုးမတဦးသည်။ သားကဲ့သို့ခင်မင်၍ရင်း။ ကြည်ညိုရင်း။ ခင်ကြီးပျော်ကို နေ့စဉ်ပင် ဆွမ်းကပ်၍နေသည်။ (ဘုရင့်ဆွမ်းမှူးမတ်များ၏ ဆွမ်းကို) သံယောတော်အား လှူဒါန်းသည်။ ဒီပုံအတိုင်း ကိုးကွယ်၍လာခဲ့ရာ နှစ်များလဲ (၁၅)နှစ်ခန့် ကြာ မြင့်လာ သည်။တနေ့မှာ ဆွမ်းအမသည်။ ကျောင်းသို့လာ၍ မောင် ပဉ္ဇင်းမယ်တော်၏အိမ်ဟာ ကြာမြင့်ပြီဖြစ်၍ တိုင်ခြေများ ဆွေးလှပြီ၊ အိမ်ကိုဖျက်၍ဆောက်ပါမည်။ အိမ်ဆောက်ရန် နေ့ကောင်းရက်သါကိုရွေးပေးပါဟုလျှောက်သည်။ခင်ကြီး ပျော်ကလည်း တွက်ချက်၍ပေးသည်။ နမူနာအတိုင်း အိမ် ဆောက်ရန် အတန်တန်မှာသည်။ ဆွမ်းအမလဲ စာကိုယူ၍ ကျောင်းမှဆင်းလာခဲ့သည်။ မြေပြင်သို့ရောက်သော် ပုံရော ဟိတ်ပုဏ္ဏားကြီးနှင့်တွေ့၍ ဘာစားလဲပြစမ်းပါဟု တောင်း ယူ၍ဖတ်ကြည့်သည်၊ ပုံရောဟိတ်ကဆင်းအတိုင်းအိမ်ဆောက် မည်လော။ (ဒီအတိုင်း အိမ်ဆောက်မှာဖစ်ဘဲ။) ဒီအတိုင်း အိမ်ဆောက်လျှင် အိမ်ပြီး၍ ၇-ရက်စေ့လျှင် ဆင်းအိမ်ကို

မီးလောင်မှာဘဲ။ (ဆွမ်းအမက လောင်ချင်လောင်ပါစေ) ဆောက်မှာပါဘဲ။ (ခင်ဗျားမှာ နောက်တဖန် အိမ်ဆောက်ဘို့ဌာနစ ရှေစ္စိုသလား)မရှိဘူးဗျာ (မရှိလျှင် ဒီအတိုင်း အိမ်မဆောက်ပါနဲ့ ၇-ရက်စေ့လျှင် အိမ်ကို မီးလောင်သွားမည်။ သနားလို့ပြောတာဗျ။) အို....သနားမနေပါနဲ့ တော့ ဒီအတိုင်းဘဲ အိမ်ဆောက်မည်။ (ပုဏ္ဏားကဒီအတိုင်း အိမ်ဆောက်လို့မှ ဒီအိမ်ကို မီးမလောင်ဘူးဆိုလျှင် အိမ်တာန်ဘိုးလျှော်မည်။)ဟု လမ်ခွဲ၍သွားကြသည်။ ဆွမ်းအမသည်၊ ခင်ကြီးပျော် ပြသနည်းပေးသည်အတိုင်းဘဲ။ အိမ်ကို ဆောက်သည်၊ တက်၍နေလေသည်၊ ၇ ရက်စေ့လျှင်အိမ်ကို မီးလောင်၍ ဘယ်ပစ္စည်းကိုမှ မယူနိုင်ဘဲ ရှိနေသဖြင့် ကြောက်ပုဏ္ဏားကြီး ပုရောဟိတ်က အပြောသားကဘဲ။ ငါဟာ ငါ့သားမောင်ပဉ္စင်းဏိပညားကိုယုံကြည်သဖြင့် အိမ်ဆောက်မိသည်။ ပုရောဟိတ်က ပြောပြသည့်အတိုင်း မီးလောင်ခံရသည် ကျွန်ကိုယုံတော့ ဇဝက်သာကဏ်းရသည်၊ သားကိုယုံတော့ ၂-ဖက်စုံလုံး ဂဏ်းရသည်ဟု ဟစ်အော်ငိုယိုကြီး တတွတ်တွတ်နဲ့မြည်တမ်း၍ ခင်ကြီးပျော်ထံသို့ ရောက်လာသည်။ ခင်ကြီးပျော်ကို၊ အလွန်အလွန် ရန်တွေ့၍ နေတော့သည်။

ခင်ကြီးပျော်ကမူ ပြုံးပြုံးနဲ့သာနားထောင်၍နေသည်။ ဆွမ်းအမသည်။ အားနာအောင် ငိုပြီး၍ ဆိပ်ကြွမ်ဖွားနေ နေသောအခါ။ ခင်းကြီးပျော်က မယ်တော်ကြီး သင်၏

ပုရောဟိတ်ဟာ ဒီပုံ အိမ်ဆောက်လျှင် ဒီပုံမီးလောင်မည် လောက်သာသိနိုင်သောပညာရှိ၏။

ငါမှုကား ဒီလိုအိမ်ဆောက်လျှင် ဒီလိုမီးလောင်မည် မီးလောင်မှ သူဌေးဖြစ်မည်ဟု ပိုမှုရှိသိသည် ထင်ကဲ့ပို့ရှိ မနေဝါနဲ့တော့ အိမ်ကိုပြန်ပါ။ မီးလောင်တဲ့တိုင်များတွင် ၄-ဒေါင့်၌ ဝါးတိုင်ကလေး ၄-ဒေါင့်ခ်ိုက်၍ ကြိုးချည်၍ ရစ်ပတ်၍ ထားနှင့်ပါကော့ ငါ့ကား ဘုရင့်ထံသွား၍ လူတောင်းခဲ့မည်။ ဘုရင်ထံက လူများနှင့် မြေကိုတူးမည်။ သူဌေးဖြစ်ရောဗျာ ရှင်လန်းကားပြောပြသည်။

ခင်ကြီးပျော်သည်းဘုရင့်ထံမှ လူတွေကိုရလျှင် ခေါ်ခဲ့၍ ဘယ်နေ့သားက ဘယ်ဒေါင့်ကတူးပါ၀ေသည်ဖြင့် ခိုင်းမှ တူးဆရာ မီးလောင်သော အိမ်နဲ့အမျှဘဲ ရှေ့ဆိုးတွေ့ရ၍ ဆွမ်းအမသူဌေးဖြစ်သွားသည်၊ ရင်းကိစ္စအတွက်ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားနား၏ ပညာထက်ပင် ဘေးင်ဘင်း ဆရာဝေ၁ ခင်ကြီးပျော်က ပိုမိုသည် ပညာကြီးသည်ဟု တနိုင်ငံလုံး ကျော်စောထင်ပေါ်၍သွားသတည်း။ ။ခင်ကြီးပျော်က ကူညီဖေးမသဖြင့် သူဌေးဖြစ်သွားတာ၃-ကို ဟုကျော်ကြား လေသည်။ ခင်ကြီးပျော်ဖေ.တွက် ရှမ်းသားသူများ ခံမည် မဟုတ်ပါ။ တာပေမဲ့ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် အသိအမှတ် ပြု လောက်သောကိုသာ မှတ်သားထားရုံရမည်။ ဓါတ်၃ ပါး ကြောင့် ဌေးကြယ်ဝပုံ၏ [ဓါတ်အားကြောင်းကို ပါဠိ

သုံးရာကျော်နှင့် စုံစုံ-လင်လင်ပါ၊ ခြေ၊လျှင်၊ ပေါ်ဟာခေါ်တဲ့ ဂဏ္ဍီနီဒါန်း စာအုပ်ကို အမြဲဆောင်၍ထားကြပါ။

ခြေတ်တလုံးကို အသုံးချနည်း နမူနာများ

(ဦးတိုး၏ရာမရကန်မှ) အုံးတလုံး အသုံးချပုံမှာ-တော့ [အုန်းတလုံးကို လူသုံးသားရှ. ယှဉ်နှုံးစေ.အောင် နေးက်ရှ.ဝေဘန် အသုံးကိုပြန်လုံ့ကမည့် အပေါ်ရံ အုန်းခွန်ကို ဒွန်သမာသ်ပုဒ်ဆင့် ဖွင့်သာမှဖွင့်လတံ.'ယှ ်နှင့်စေဦး မကူးမယှက် မှုတ်မျက်နှာ၁ဝ ဂုံ:မအရုပ် ဆေးခွက်လုပ် ခြေ.ပ်ရက်ကန်: တပ်မရှင် သူ.အသုံး၀င်ရော့ အုန်း၀င်ပေါက် ဆန်ချီထွ: လုံ:လုံ:ကလေ:မှကောင်: ထောင့်ကျိ:ခလ: စိတ်တတ်၊ ကြာကလာပ် ပန်:ရုပ် သင်ပုတ်ပဲ့ အခမ်:ခမ်:၊ ဆွမ်:ပုံ.ပုံ.အလယ် ကြယ်ခြောင်လိုတင်ထား အနာ:မှာ လည်: ဆယ်ကိုးမြောင် စလင်:ထောင်စီရုံ အကျန်ကိုယ်ကြီ. တမျှောင့်ကိုသလံပဲ့ မကျော်ဘဲလည်:ဝ ချို.၊ ယားဂုဘို့ သုံ:လေ:စိပ် ဆေ:ကျိပ်ဘို့အကျင်: အုန်:ထမင်:ချက် ကျန်ဆီ လိမ်:ရန် ဆီနယ်မငယ်စေနှင့် မုန့်ထုင်မှာ တမျှောင့်မြှုတ် ဖက်ထုပ်တင်ဖြူနီ အုန်:ဆီပုဝ မှာ ခြေပူခါသုတ်ဧရာ ကွမ်: ယာနှင့်တချို.စား ဂ-တိုးခွါဘို့ တချို.ထား ဆိုစရာမျှား သေ: အသား:သုံ:ရန် သည်နှင့်တန်စေ အရေကိုသေ:ကလေ: ဆိုရေမှုတ်ဟာ ကဲ့ပြန်:သာအခါ ပဋ္ဌိသခ်ါ သေနာသန် ပိုဏ္ဍပါတ် စီ၀ရံ ဂိလာနပစ္စယ တေရသမ္ဘတင်တို့ ရှင်

ပန်ဘုန်းကြီးမှာ စိပ်ပုတီးလုပ်ကျင်း မြင်းပုတီးပွတ်လက်ဧပ်ပူးခါးဖီလာဆံဆိုး သွားဆိုးရံမီးဖုတ် နောက်ဆုံးအုပ်မီးဇသွေး ဆေးရေးဘိုမှင်ခံ ယခင်ကအုန်းခွန်ကို ကောင်းမွန်သန့်ကြည် ရေစိမ်သည့်အရည်ကို ချည်ထည်း ဆွတ်ခရလျှင် လက်ကျပ်ဝတ်အင်္ကျီကို ဖျင်နီဘိုမသာဘူး ပွါးတားတားအုန်းဆံ ဓာချို.မှာ ခလုခထားရန် တချို.မှ မီးစာခံသည်။ အားလုံးအကျန် သခင်.သားဂုဏ်ကန် ကျစ်ဆံနီကျောက်ဆူးကြိုးအဘိုးနှာ အာဂေါ ဆယ်လံတပိဿာ အုန်းတလုံးကို အသုံးတွေ့စုံလိုက်သည်။ သူ.ညာကို (ဦးဘိုး၏ ရာမရကန်မှယူပြသည်။)

(စလေဦးပုညခေး နွားဘကောင်းလုံး အသုံးချနည်း။)

[ဇေယတုသောင်းခွင်းဒီပေ ဤလူ.ခမြတ်ခင် အခြေလေးခုရှိစုတီရစ္ဆာန် လူသုံးကိုအတန်သာရကြသည်။ ဥဿာဘ နွားများမှာ သုံးစာရန် အဖြာဖြာ ပဒေသာဥာဏ် နွားတကောင်လုံး အသုံးကို စာကုန်းရန်ပြန်လိုက်မည် ထွန်ခန်တိုက်ရန် အတန်တန်ပင် အမြန်အနှေး အဝေးအနီး ခရီးတို ရှည် စီးသည်တသွယ် စပါးနယ် ပြောင်းနယ် နှမ်းနယ် ဆီပွတ်၊ သစ်စွပ်၊ ဝန်ဘင်၊ နွ ားနို.ကင်နှင့် ဒိန်ချဉ်၊ ဒိန်ခဲ၊ တနဲခထားပတ် စပ်ခြမ်းလိုင် သုံးနိုင်တိုင်း အနည်.နည်း နောက်ခချားကိုဖုတ် အိုးလုပ်သည့်အခါ ခနောက်ခချားပြာကို လယ်မှာဂ-ည်းချ အုန်းခေါင်ထားည် ကမ္ဘာခွပ် ချုပ်သည် ထွေးဆွ ထိုနွားခသလျှင် အရေကိုသားအုန်း၊ မသုံးပါ

သေး အသေးအသား ခြားနားအောင်ကင် ကျွပ်တင် ကျော်ချက် သရက်ရွက်ဆောင်းထပ် ကျောက်ကပ် နှလုံး စားသုံးဘို့ရာ အူနုမှာလည်း သမ္ဘာရာရည်နှင့် ဆထပ်ကော်ယ် သင့်လို့ အူရှင့်မှာအနေချောက်လှမ်း တန်းတင်တင် ကင်ကင် ဖုတ်ဖုတ် ပြုတ်ပြုတ် ကျော်ကျော် လှော်နိုင်မျှ ကင်ပေါင်း သေးခချောင်းခသာ ခြေထောက်မှာ ဓလျှောက်ပတ်စွာ တထွေ အိမ်ပုံးသည်နှင့် ပြေပြစ်မှုကောင်းသည်၊ ခေါင်းမှာ ချင်တယ် တသွယ်အချို့ လျှာကိုမီးကင် စားရလျှင် နတ်ဩဇာ ချိုနှာတွင်ခံ နားပန်ကြီးအုပ် လုပ်ကရောစုပ်ခွက် နားရွက်အဘွင်း မေ့မှာ ဆေးခရေးရန်စုပ်ဘန်၊ ကျွန်သည့် အရိုးဟာကို ပြာဖြစ်ခအ င်မီးဖုတ် လုပ်ကခရာ့ အုပ် ဒေါင်းလန် ဆန်းလှသည့် ကြာကလပ် သစ်စေးနှင့် ကပ်ရ လျှင် လျှောက်ပတ်စွာ သရိုးကိုင် နင့်လှအောင် ခိုင်တော် သည်၊ ဆိုင်ရာကိုသုံးရလျှင် အပေါ်ဆုံးသားရေကို ခွဲလို ခွဲ လိပ်လိုလိပ်၊ အိပ်လိုအိပ်၊ ခင်းလိုခင်း အုပ်လုပ်ရင်းလှ တို့၊ ခိုင်းနိုင်မျှဆောက်အိပ် ဗိန်းပိတ်ဗိန်း အိုးစည်မြိုနိုင်မျှ ဗုံ သာ ဆိုင်းဆရာမှာ ပူနယ်ဘပုံတေး ပတ်ကလေးတွေ သားခရမြိုဘန် ကျွန်ပတ်မကြီး တီးလိုက်လျှင် ထိုဗေ.သုံးရ် မယုတ် တုတ်ပလုပ်ဘုတ် ဗျုံးဗျောမှာလည်း သုံးရသည်။ ပခုံ မှာလွယ် သားရေနွယ်တို့ တင့်တယ်လှစွာ သံယောဇော် စာချ၊ သည်ကပို လှည်းဦးစွပ် စွပ်ဧရ သားရေလွန် ထွန် ရသည့်ကွင်း ခြေနင်းလွှာဘိနပ် သဲကြိုးလည်းတပ်ရသည်။

ဗိန်းဘိနပ် ကောက်ခံ မြင်းရိုက်ရန်ကြိမ်လုံး၊ သုံးစရာတန်အမြီးသာ ကျန်ခဲ့သည်။ မြီးဆန်မှာကျောင်းသား၊ ဌက်ခါး ချိုးခါ ထောင်စရာ ပဒေပ်၊ နွားမြီးကွင်းကိုးတွင်းဝမှာတပ်၊ ဖျက်ကနဲမိုးပြား၊ နွားကျောင်းသားတို့ စားရလျှင် အပြီးပြေ ကျန်လေသည့်အမြီးမှာ မီးတွင်းမိမှ နို့မရ၍ သားကဘစာစာ မသာကြုံလို့ နို့ရည်မလုံက် ရှိသည့် ခိုက်ဘွင် ပြောလိုက်မယ်အပြီး သည်နွားမြီးကို မီးဖုတ်ချက်ချင်း တောက်တောက်စင်း၍ ဟင်းခါးလည်းချက် ကြောင်ပန်းရှက်နှင့် နို့ပျက်မိမှ သောက်လိုက်ရလျှင် နို့လုံးရှင်သည်။ သူလင်စို့တော့ မကုန်ဝည်း။) စလေးဦးပူညရေး နွားတခေါင်လုံးကို အသုံးချနည်း လက်ဝှေ့ရှည်ကြီးပြီး၏။

ယခုပြတဲ့လက်ဝ ၂-ပုဒ်၌ ဦးတိုးက(ထုမ)ရကန် ကဗျာတွင် အုန်းတလုံးကို သုံးစွဲနည်း အဖြာဖြာဖြင့်ပြသ၍ သွားသကဲ့သို့ရင်း။ စခလေဦးပုညကလည်း နွားတကောင်လုံးကို သုံးနည်း-စွဲနည်းအဝေဖြင့်ပြသ၍သွားသကဲ့သို့ရင်း။ ဘုရားရော၊ သံဃာခရော၊ ဝိပဿနာဆရာခရော၊ အားလုံးကလည်း ပရမတ် ခါတ်တလုံးကို အသချေ့မကဘဲ။ အနန္တမကဘဲ။ သုံးနည်း-စွဲနည်းကို ပြပြနေကြပါသည်။ ယခုဤကဗျာ စာဂီကလဲ ခါတ်တလုံးကို သာခကပါဠိပေါင်း(၃၀၀)ကျော်နှင့်ကျမ်းစာရေးပြီး ပေးပေး-မမ ကျေးဇူးဥပကာရပြု၍ နေပါသတည်း။ (ခါတ်တလုံးသုံးမကုန်။)

(၁) အရှေ့ဘုံ၌ ဘဝဂ် ပြဟ္မာများဟာ ကမ္ဘာပေါင်း (၇၄၀၀၀)မျှ ကြာကြာကြီး နေကြရပါတယ်။ ရုပ်တရား ဆိုက ဘာမျှမရှိကြပါ။ နာမ်သက်သက်နဲ့ နေကြရပါတယ်။ ဘာ့ကြောင့်တုန်းဟုမေးလျှင် (ဓိ ရှုပံ ဓိ ရှုပံ) ဟု ရှုသောကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်။ (ဓိ ရှုပံ) ရုပ်ကိုသည် စက်ဆုတ်ဘွယ်ရှိစွဲတကားဟုရှုခဲသော်ကြောင့် ရုပ်မရှိဘဲနေကြရပါသည်၊ ဝါတ်မပါလို့ (အရှေ့ ၄-ဘုံ ရုပ်ပြစ် ၇-ပါးနယ်ထဲ၌နေကြ၏)အမှားရှိကြီးပါဘဲ။

(၂) အသည်တ်ဘုံ၌ ပြဟ္မာကြီးများကား ကမ္ဘာကြီးပေါင်း (၅၀၀)မျှ ကြာကြာကြီးနေကြရသည်၊ နာမ်တရားဆိုဘာ တခုမျှမရှိကြပါ။ ရုပ်သက်သက်နဲ့ ဖြစ်ဖြစ်နေကြရသည်။ ဘာ့ကြောင့်နည်းဘုမှုကား (ဓိ နာမံ ဓိ နာမံ) ဟု ရှုခဲသောကြောင့်ဖြစ်၏ပါတယ်။ (ဓိ နာမံ)နာမ်ဘရားသည်။ စက်ဆုတ်ဖွယ်တည်းဟု ရှုခဲသောကြောင့် နာမ်မရှိဘဲ ရုပ်သက်သက်နဲ့ အသည်းတ်ဘုံ ရုပ်ပြစ် ၇-ပါးထဲကဖါဝင်နေကြရသည်။ဝါတ်မပါလို့ နစ်နာကြရတာပါဘဲ။(သို့ကြောင့် ဝါတ်ကို အရာရာ၌ပါပါ၏။)

(၃)

ပကတိသာဝတ....	ဝါတ်	ဝါတ်ကို ရှုတော့
မဟာသာဝက		ပါရမီ ဗီဇအတိုင်း
အဂ္ဂသာဝက.....		အချို့ ကို ပကတိ
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ		သာဝကပို့သည် အ
ဘုရားမျိုး		ချို့ကို မဟာသါ၀

ပို့သည်။အချို့ကို အဂ္ဂသာဝကပို့သည်။အချို့ကိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ပို့ပသည်။ အချို့ကို သမ္မာသမ္ဗောဓိ ဘုရား အဖြစ်သို့ပို့သည်။ ခါတ်တရား၏ သတ္တိပြခဲနုပုံ။

(၄)

....ကလကတ္တား	ခါတ်ပို့တာဆင်
....စစ်တေ	ရှား အောင် ဥ ပ
....ဟသ်ာတ	မာ ပြ ရ ဝါ မှု။
....ပြည်	ရန်ကုန်မြို့မှ က လ
....မန္တလေး	ကတ္တား သို့ ၎င်း။
....မော်လမြိုင်	စစ်တေ သို့ ၎င်း။

ရန်ကုန်မှ

ဟသ်ာတသို့၎င်း။ ပြည်မြို့သို့၎င်း။ မန္တလေးသို့၎င်း။ မော်လမြိုင်သို့၎င်း။ လေယာဉ်ပျံက ပို့တာလို ခါတ်တရားက အသီးသီးပို့သည်။ ရန်သူများကို လက်နက်ဖြင့် ပြစ်ရာ၌ ဒါနကရိုင်ဖယ် သေနတ်ပမာ၊× သီလက စက်သေနတ်ပမာ။× သမထက မော်တာဗမာ စသော၊× လက်နက်တို့ဖြင့် ရန်သူကို ပြစ်ခပ်၍သာ နေကြပါသော်လည်း။ ခါတ်ဆိုတဲ့ ကျီဆန်မပါ သောကြောင့် ဆကုသိုလ် ကိုးလသာ, ဝိပါက်, ဝဋ္ဋ ၃-ပါး ရန်သူများ မသေကြဝါ။ အရိယာတို့သာ ဒါန, သီလ, သမထနဲ့ ပြစ်သော်လည်း ခါတ်ပါ၍ မဂ်ဖိုလ်ရကြသည်။

(၆) ဒါန, သီလ, သမထစသောစရိုက်တရား(၁၅)ပါး စရိုက်တရား (၃၅)ပါးတို့ကား ခါတ်မပါ၍ သင်္ကြန် အ

မြောက်နဲ့တူကြသည်။ ၊ဒါန၊ သီလ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ ၄-မျိုးတို့ကား ခါတ်ပါ၍ စစ်အမြောက်နဲ့ ဝှူကြသည်။ မဂ်ဖိုလ်ကိုရနေကြသည်။

(၇) ဘယ်ဗုံ:ဘဲချချခါတ်ယမ်:ဘီလူ:မပါလျှင် ဘယ် အာရုဌာနမှမပျက်စီ:ပါ။ ဘယ်ဗုံ:ဘဲချချခါတ်ယမ်၊ဘီလူ: ပါလျှင် အရုရုပျက်စီ:ရတော့သည်။

(၈) ဌေ၍မှ ပြေသိသည်။ ဌေမရှိက ပြေမသိရပါ။ ကမ္မဋ္ဌာန်:မှာလဲ ခါတ်ဒုံမှ ပရမတ်ကိုမိမည်၊ ခါတ်မရှိလျှင် ပရမတ်ကိုမမိ၍ မဂ်ဖိုလ်ကိုမရကြပါ။

(၉) လူတို့ဘုံ၌ လူလာ၍ဖြစ်ကြရပေမဲ့ ဌေ၍မှ ပြေက သိသည် ဌေမရှိလျှင် ရသင့်ရထိုက်သော ဂုဏ်တော့ဂက်ခတ် သေကျေသွား:ရသည်။

(၁၀) သာသနာတော်ထဲ၌ မြတ်စွာဘုရား၏ သား: တော်-သမီ:တော် ဖြစ်ကြရပေမဲ့ ခါတ်ကိုရမှသာလျှင် မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို ရကြသည်။ ။ခါတ်ကို ရမကား:ပါလျှင် ဘုရား၏ သား:တော်,သို့:တော် ဖြစ်ကြပေမဲ့ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ကိုမရကြနိုင်ပါ။

(၁၁) ခါတ်ကြောင့်ရရှိ:နေကြသည်ကား အ(၁၂) လုံ:ချမ်:သာ၊ မဟာသုခ ၄-မျိုး။ ၃၅-ဌာန၊ ၆၇-ဌာန၊ ၁၀၅-ဌာန၊ (တ:ထောင်ကျော်ဌာန)၁၉-ဌာန၊ ၁၄-ဌာန

၉ ဌာန၊ ၃-ဌာန၊ ၃-ဌာန ၄-ဌာန၊ ၂-ဌာန၊ ၂-ဌာန၊ ၂ ဌာန၊ ၂-ဌာနမျှသာကိုရရနေပြီး နိဗ္ဗာန်သို့ မြင့်ဘက်သွားမည်။

(၁၂) (ခါးရတီတိခါတု) ခါတ်ဆိုတာ သူ့မှာရှိတဲ့သဘာဝကို ဖေါ်၍ ပြသနေခြင်း။ သူ့ကပါးကိုလဲ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်ပို့နေခြင်း။ သတ္တိကိုပြပြနေပါသည်။

(၁၃) (ပမာဒေါ မစ္စုနောပဒံ။) မေ့လျော့ခြင်းသည်။ သေခြင်း၏အားကြောင်းပါတဲ့။ (အပမာဒေါ အမတံ ပဒံ။)မမေ့မလျော့ခြင်းသည်။ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင့်တဲ့။

(၁၄) ပိန္ဓိဒေ့ | မြေ,ရေ,လေ,မီး ခါတ် ၄-ပါး
ဟေတု | ဟစ္စယော
ပါရမီဗီဇ | ခါတ်လေးပါးရှုကြပါမှ

ဤပုံစံ၌ ပိန္ဓိဒေ့ဆိုတာ ဗီဇမျိုးစေ့ပါတဲ့။ အပင်ထွက်ရမည်။တာဝေမဲ့ အညောက်တောင်မှမထွက်ရသေးတာဟာ မြေ,ရေ,လေ,မီး ဆိုတဲ့ခါတ်ကြီး ၄ ပါးက ကူညီဖေးမ၍ မဆပးသေးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ပိန္ဓိဒေ့ဗဇ်ကား (ဟေတု)ပါတဲ့။ မြေရေလေမီးတို့ကား (ပစ္စယော)ပါတဲ့။ ယခုပြတဲ့ ပိန္ဓိဒေ့(ဟေတု)ကို (မြေရေလေမီး) ခါတ်ကြီး ၄-ပါးတို့က ကူညီပါလျှင် အညောက်ကလေ၍ ဆိုင်ရာတွေ့ကုန်ဌကုဋ္ဌာမကပြပြနေပါသည်။ဤဥပမာလိုပင် တသံသရာ

လုံးဆည်းပူးခဲ့သော ပါရမိတေ (ဟေတု) ကို ခါတ်ကြီး ၄-ပါး (ဝစ္စယော) ကူညီ၍ ပေးပါမူ။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အထိ အမျိုးမျိုး ထွက်ပြ-ထွက်ပြနေမည်။

(၁၅) ရုပ်ကအကျဉ်းပါ။....ခါတ်ကဲအကျယ်ပါ။ ဥပမာ ဦးဘိုးစိန်ကြီး၏အသံဟာ ရုပ်သက်သက်မို့ တဖါလုံ မျှ ဟာကြားကြရမည်။ ၎င်းသဒ္ဒရုပ်ကို ခါတ်အားဖြင့် လွှင့်ခဲ့ပါလျှင် ကမ္ဘာကပင် လူတိုင်းကြားကြရမည်။

(၁၆) ရုပ်မကြာပါ။....ခါတ်ကြာကြာခံမည်။ ဥပမာ ဦးဘိုးစိန်ကြီး၏ သဒ္ဒရုပ် စိန်အောင်မင်း ရွှေမန်းတင်မောင်တို့၏ သဒ္ဒရုပ်အသံဟာ ခုပြော ခုဘဲ သေပျောက်နေသည်။ ကြာကြာမခံပါ။ ၎င်းသဒ္ဒရုပ်အသံကို ရီကော်တာ ခါတ်အားဖြင့်ဖမ်း၍ အသံကိုကြားချင်သောအခါ၌ ရီကော်တာကိုဖွင့်၍ နားထောင်လျှင် အသံဟာပေါ်လာပြန်၏ ကြားရ၏။

(၁၇) ဘောဆင်ပုံးကြီးကိုလက်ဖြင့်ဆုတ်ပါလျှင် (ဘုံး) ဟူ၍ သဒ္ဒရုပ်အသံတခု ပေါ်ထွက်လာသည်။ ၎င်းသဒ္ဒရုပ်အသံကို အနီးရှိသူတရာ တထောင်က နားဖြင့်ကြားရ၏။ (ရှင်းကတခုထဲဖြစ်။ ကြားစိတ် ကြားနာမ်ကား တရာပါ။ တခုထောင်ပါ။) ၎င်းသဒ္ဒရုပ်အသံတခုထဲကို အသံခွဲစက်ခါတ်အားဖြင့်ခွဲလျှင် ရှစ်မိုင်အတွင်းရှိလူများနားဦးကြားရသည် ၎င်းသဒ္ဒရုပ် အသံတခုထဲကို အသံလွှင့်ခါတ်အားဖြင့် လွှင့်

သော် တိုက်ကြီး ၆-တိုက်ရှိသူများနှင့်ပြုံ ကြားရ၏ နတ်ပြည် ၆-ထပ်က(ဒီဗွေသောတ)နတ်၏နှားပြုံအကုန်ကြားရ၏။ (ပြဟ္မာ ၁၅-ပြည်က) ပြဟ္မာများလဲ (ပြဟ္မသောတ) ပြဟ္မာ့နှားပြင့် ကြားရသည်။ အဲဒါသဒ္ဒရုပ်ဘခုထဲက နှာမ်ပေါင်းအသံခန်းကနဒ္ဓာဖြစ်နိုင်ပုံသဘာဝယုတ္တိ ပြသပုံပါဘဲ။

(၁၈) ဗမာပြည်နှင့် အာမေရိကန်ပြည်သည်။ မိုင်းပေါင်း (ရှစ်ထောင်မျှကွာဝေးသည်။) အာမရိကန်ပြည်မှ ဗမာပြည်သို့ လေယာဉ်ပျံအထယ်၊ ရက်ကြီးကိုစီး၍ လာလျှင် စက္ကန့်ပေါင်း ရှစ်သန်းကြာမှ ဗမာပြည်သို့ရောက်လာသည်။ အာမေရိကန်ပြည်မှ ဗမာပြည်သို့ ခါတ်အားဖြင့် အသံလှင့်သော်။ ၎င်းအသံရုပ်ဟာ ခါတ်ကြောင့် ၂-စက္ကန့်နှင့်ရောက်လာသည်။ ရုပ်အား၊ ထက် ခါတ်အား၊ကလျှင်မြန်ပုံ (ပညတ်ရုပ်နဲ့ ပရမတ်ရုပ်ခွဲ) ပြပုံပါဘဲ။

(၁၉) ကိုယ်လုံးပေါ် မှက်ကြီးဟာ ရှိ၍နေသည်။ ဦးကေတုသည်၊ ထိုမှက်ကြီး၏ ရှေ့တဲ့ဘ၌ ရပ်၍နေဟော့ ထိုမှက်ကြီးထဲ၌ ဦးကေတု၏အရိပ်ကြီး ပေါ်၍နေသည်။ ခါတ်ကူးပုံတည်း။ အဲဒါကိုစဉ်းစား၍ ကြည့်ကြဦးကား (၁) ရပ်နေတဲ့ ဦးကေတုရယ်။ (၂) မှက်ထဲက ဦးကေတုရယ်။ ၂-ဦးဖြစ်၍ နေ သည် ခွဲခြား၍ကြည့်ခဲတာ့ ဦးကေတု၌ ကံ,စိတ်, ဥတု,အာဟာရ ၄-ဝါးရှိ၏။ အရိပ်၌ဥတုသာရှိ၏။ ထူးခြားပုံ၊ ×ဦးကေတု၌ ကံရှိ၏၊ အရိပ်၌ကံမရှိ ထူးခြားပုံတည်း။

ဦးကေတုဋ္ဌ ရောဂါရှိ၏ အရိပ်ဋ္ဌရောဂါမရှိ ထူးခြားပုံတည်း ဦးကေတုဋ္ဌ ဆားလောင်၏ အရိပ်ဋ္ဌဆားလောင်ခြင်း မရှိ ထူးခြား၏၊ ဦးကေတုဋ္ဌ စိတ်စေတသိက်ရှိ၏။ အရိပ်ဋ္ဌ စိတ်စေတသိက်မရှိ ထူးပုံ။ ဦးကေတုမှာ အိပ်ချင်၏။ အရိပ်မှာ အိပ်ချင်ခြင်းမရှိ၊ ဦးကေတုမှာ အသံရှိ၏။ အရိပ်မှာအသံမရှိ ထူးပုံ၊ ဦးကေတုကိုသတ်လျှင် သတ်သူ၌ အပြစ်ကြီး၏အရိပ်ကိုသတ်ကအပြစ်မရှိ ထူးပုံ၊ ဦးကေတုမှာ စာပည့်ရော ဒကာရောပေါမျှား၏ အရိပ်မှာ ဒါတွေ့မရှိ။ ဦးကေတုမှာ ကျင်ကြီး-ကျင်ငယ် နှုပ်တံထွေး စသည်ရှိ၏။ အရိပ်မှာ ဒါတွေ့ဘာမှမရှိ ပါဘူး ထူးပုံ။ ယခုပြတဲ့ နမူနာမျှကိုကြည့်ပြီး ဉာဏ်ရှိစွာနှင့်ခွဲခွဲပြီး ဥပါဒါန်ကိုခွါကြပါလေ။

ဓါတ်ကသင်ပုံးချေပေးပုံ

[ဤကိုယ်ကာယ တလန်မျှ၌ နှစ်ဝနာမ်ရုပ် ဖြစ်၍ချုပ်၏။ နာမ်ရုပ် ၂-ပါး အလွတ်ထား၍ ဤကားလိပ်ပြာ ဤကားငါတည်း။ ဤမှာဧပ ဤအတွက်ဟု ညွှန်ပြစရာ မရှိ ပါသည် နှစ်ဖြာနာမ်ရုပ်မျှသာတည်း။] (ဆရာမသိပါ)

[နာမ်ရုပ် ၂-ပါး ဤစရားလည်း ရှည်လျား ကာလမဘည်ကြဘဲ ခဏဖြစ်လျက် ခဏပျက်၍ နှိပ်စက်ခြင်းရာ မလိုပါဘူး။ သဘာဝအား ဤ ၃-ပါးကြောင့် ဖြစ်ပွါးသမျှ အနိစ္စသည်၊ ဒုက္ခ,အနတ္တ, သဘောတည်း။ (ရေးသူ အမည်မသိပါ။)

[နာမ်ရုပ် ၂-ဖါး ဤတရားလည်း ရှည်လျားကာလ မကြာမီ ခဏဖြစ်လျက် ခဏပျက်၍ နှိပ်စက်ခြင်းရှိ မလိုပါဘူး။ သဘာဝအား ဤ ၃-ပါးကြောင့် ဖြစ်ပွါးသမျှ အနိစ္စသည်၊ ဒုက္ခ အနတ္တ၊ သဘောတည်း။ (ရေးသူအမည် မသိပါ။)

(၂၀) ပုဂ္ဂိုလ်တဦးသည် ဤလက်ဝ ၂ ပုဒ်ကိုနှုတ်ဝ ကပ်ဆောင်၍ စဉ်းစား ဝိပဿနာနဲ့ စဉ်းစား။ရုပ်နာမ်နဲ့အချိန်ကုန်ခံနေသည် ၎င်းအတွက် အခြင်မှန် အသိမှန် အလုပ်မှန် အောင် ပြောပြခဲပးပုံကား။ တစည့်တို့ဆရာက နည်းပြစေးမည်။ ယခုပြတဲ့ဝတ္ထုနှင့်အသွားအလာ သဘာဝကိုထုတ်ယူကြပါလေ၊ ပြောလိုတာကဒီလိုပါ။ အရှင်ဒေဝဒတ်ကြီးဟာ (၁)ဖခေါ်ကဗုဒ္ဓါအလောင်းကြီး စစ်စစ်ဖြစ်နေခြင်း။ (၂) ကမ္ဘာပေါင်းလဲ ၂-သန်း ကျင့်ခဲ့ပြီးသား ဖြစ်ခြင်း။ (၃) ကမ္ဘာရှစ်သောင်းလဲ ကျင့်ခဲ့ပြီးဖြစ်ခြင်း။ (၄)ပိဋ္ဌကတ် ၃-သွယ် နိကာယ်ငါးဖြာ၊ အင်္ဂါကိုးတန်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာ(၈၄၀၀၀) လဲကျင့်ခဲ့ပြီးသားဖြစ်ခြင်း။ (၅)ဈာန်လဲရခြင်း။ (၆)အဘိညာဉ်လဲရခြင်း။(၇)သမာပတ်လဲခြင်း။(၈)ဈာန် ၄-ပါးလဲရခြင်း။(၉)မြေလျှိုး၊ မိုးပျံပြုနိုင်ခြင်း။ (၁၀)အမျိုးမျိုးကိုဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း ဤမျှလောက် ဒုထယ် ကျောထောက်နောက်ခံကောင်းခြင်းဘဝမျှားကိုရလျက်နေသည်။

တနေ့သဘ္ဓ မြတ်စွာဘုရားက အရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့ကို အဂ္ဂသာဝကရာထူးကြီးကို ပေးရာ

တေဒဂ်ပါပေးဆုပေးယ်[အရှင်ဒေဝဒတ်က ဒီရထူး တူဟာ ငါသာရထိုက်တယ်။ ငါဟာမင်းမျိုး လဲဖြစ်သည်။ ဘုရားနဲ့ ငါလဲအရာရာတိုင်းနှိုင်းတော်စပ်သည်၊ ရခြင်းရ ငါသာလျှင်ရ ထိုက်ဘယ်ဟု အမှတ်ပြု၍ ဒီရထူးကို သူ့အားမပေးလို ရန်ညိုးဖွဲ့ထားသည်။ ဘုရားကို နားဌာဂဒီရိုဆင်နှင့် တိုက်သည်။ (ဘုရားမှာ ဘာမျှမဖြစ်ပါ) လေးသမားငါးရာကိုစေလွှတ်၍ ဘုရားကို ပြစ်သတ်စေသည်။ ၎င်းပြင် ဝေဘာရခေတ်ခေါင်းစောင်းက ကျောက်မောင်းဆင်၍ ပြစ်ချသတ်သည်၊ (ဘုရားမှာဘာမျှမဖြစ်ရပါ။)၎င်းနောက် ဆရှင်ဒေဝဒတ်ဟာ မိမိကိုယ်ကိုဘုရားလုပ်၍ သံဃာကိုအသင်းခွဲ၍နေသည်။ ဆရှင်ဒေဝဒတ်ဟာ (၆-လမှုကြာလျှင် မြေမျိုး၍) အဝီဈင်ရဲကြီးအနွှဲရတကပ်လုံး မီးဟုန်းဟုန်းတောက်၍ ပြင်းပြင်း ထန်ထန် ဒုက္ခရောက်ရရှာသည်။

[စစ်ဆေးကာကြည့်မိတော့ ဒီဝရဲနဲ့ဒီအပြစ်ကို(၁)ပစ္စေက ပါရမီက မကယ်နိုင်ပါ။ (၂) ကမ္ဘာပေါင်း ၂ သောင်း အကျင့်ကမကယ်နိုင်ပါ။ (၃)ကမ္ဘာပေါင်း ရှစ်ထောင်ကျင့်ကြံပြီးကမကယ်နိုင်ပါ။(၄)ပီဋကတ်အသိကမကယ်ဆယ်နိုင်ပါ။(၅)ဝိုဋ္ဌာကမကယ်နိုင်။ (၆)အဘိညာဉ်၆-ပါးကမကယ်နိုင်ဖါ။ (၇)သမာဝပတ်ရှစ်ဖါးက မကယ်နိုင်ပါ။ (၈) စျာန်လေးစျာန်ကမကယ်နိုင်ပါ။ (၉)မြလျှိုးက် မကယ်နိုင်ပါ။ (၁၀)တန်ခိုးစျာန် အမျိုးမျိုးက မကယ်နိုင်ပါ။] ဆရှင်

ဒေဝဒတ်ဟာမူလက ခါတ်ကိုရှုပွါးနေလျှင် ၎င်းခါတ်ကဘဲ သင်းပုန်းခဲ့နိုင်မည်။ခါတ်ကား ယခုဖေါ်ပြနေတဲ့ ၁,၂,၃ ၄,၅,၆,၇,၈,၉,၁၀။ ရာထူးခဲ့တွေထက်မြင့်မြတ်ပါသည်။

(၂၁) ခါတိကသင်ပုန်းချေပုံ

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တုန်းက အဇာတသတ် ဘုရင်ကြီး (၁) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အလောင်းဖြစ်ရခြင်း။ (၂)ကမ္ဘာပေါင်း ၂-သောင်းမျှ ကျင့်ပြီးခဲ့ခြင်း။ (၃) ကမ္ဘာပေါင်းရှစ်သောင်းမျှကျင့်ပြီးခဲ့ခြင်း။ (၄) ဘုရား၏ လက်ထက် ကြုံကြိုက်ခြင်း။ (၅) ဘုရင်၏ သားတော်ဖြစ်ခြင်း။ (အဲဒါလောက်ဒုထယ်ကြီးမားရှိနေပါတယ်။) တရုံရောအခါမှာ ဒေဝဒတ်က အဇာတသတ်ကို အသင်မင်းသား ယခုဘဝကား အသက်ဘိုလှသည်၊ ခမည်းဘော်သေမှ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်မည်ဆိုလျှင် နန်းစံဘိုနှစ်နဲ့ ၊ည်း ဆိုအတွက် ဘုရင်ကိုသတ်၍ ဘုရင်ပြုတော့ ငါလဲဘုရားကိုသတ်၍ ဘုရားပြုမည်ဟု မိန့်၍ သတ်ဖြတ်ရုံကြုံကြ စီကြ အားထုတ်ကြသည်၊ အဇာတသတ်ကလဲ ခမည်းတော်သတ်၍ဘုရင်ပြုပြီးနေတော့သည်။နန်းစံ (၃၂) နှစ်ကြာသည်။ သေတော့ မလာဟကုမ္ဘဲ ငရဲ၌ခံနေရသည်။

အကယ်၍သာ အဇာတသတ်ဟာ မူလက ခါတ်ဝိပဿနာနဲ့ပြုမိလျှင် ဒါမျိုးကိုပြုမည် မဟုတ်ဝါ၊ ဒီအပြစ်တွေကိုလဲ

ဓါတ်ကသင်ပုန်းချေ၍ ပေးနိုင်ပါသည်။ (၁)ပဒေသာကဗုဒ္ဓါ ပါရမီက ဒါကိုမကယ်နိုင်။ (၂) ကမ္ဘာပေါင်း ၂-သန်းမျှ ကျင့်ပြီးကလဲမကယ်နိုင်ပါ။ (၃)ကမ္ဘာပေါင်း (၈၀၀၀၀) အကျင့်ကလဲ မကယ်နိုင်ပါ။ ဒီအပြစ်မျိုးကို ဓါတ်တရားက သာ ကယ်ဆယ်နိုင်ပါသည်။ ဓါတ်သာလျှင် သတ္တိ ဗျတ္တိ ကြီးမားလှသည်။

(၂၂) ဘုရားအလောင်း ၃-ဘဝ ဆက်၍ ကြည့်ကြပါ

(၁) ငါတို့၏ဂေါတမဘုရား အလောင်းတော် ကြီးဟာ ဗါရာဏသီမင်း ဖြင်ခဲ့သည်။ အနှစ်-၂၀၊ ထီးနန်းစံခဲ့သည်။(၂)အနှစ် ၂၀-ထီးနန်းစံစဉ်က နဲနဲပါးပါးချက်ရှင်းမိ၍ ဥဿဒဝရဲ့ အနှစ်(ရှစ်သောင်း)ရှစ်သောင်းရဲ့ခံစားနေရသည်။ (၃)ရဲမှကျွတ်လွတ်လာတော့ ဘုရင်၏သား တေမိမင်းသားဖြစ်လာသည်။ တေမိမင်းသားဘဝ၌ ဇာတိသရဏာဂုတ်ကိုရ၍ ဥဏ်ဖြင့်ပြန်ကာလှန်ကာ ကြည့်မိရာဝယ်၊ ၎င်းသုံးဘဝဖြစ်ရပုံကို သိမြင်သည်။ ဤ၌ အနှစ်-၂၀ နန်းစံလို့ အနှစ်(ရှစ်သောင်း) ဒုက္ခခံရတာ၌ အသေးစိပ် ဝေဘန်၍ ကြည့်ခဲသော(က)တစက္ကန့်မျှ ထီးနန်းစံမိလျှင် စက္ကန့်ပေါင်း လေးထောင် လောက်ခံစားရမည်။ (ခ) တမိနစ်မျှထီးနန်းစံမိလျှင် မိနစ်ပေါင်း လေးထောင်ခန့်လောက် ခံစားရမည်။

(ဂ)တနာရိမ္ပ ထီးနန်းစံမိလျှင် နာရီပေါင်း လေးထောင်လောက်ငရဲခံစားရမည်။ ဃ) တရက်မျှထီးနန်း စံမိလျှင် ရက်၁၀ပေါင်း လေးထောင်လောက်ငရဲခံရမည်။ (င) တလမျှ ထီးနန်းစံမိလျှင် လပေါင်းလေးထောင်လောက် ငရဲခံရမည် (စ) တနှစ်မျှ ထီးနန်းစံမိလျှင် နှစ်ပေါင်း လေးထောင်လောက်ငရဲခံရမည်။ (ဆ) တဘဝမျှ ထီးနန်းစံမိလျှင် ဘဝပေါင်း လေးထောင်မျှငရဲ၌ခံရမည် ဖြစ်ပါသည်၊အဲလောင်းကော်ကြီးဟာ မူလက ဓါတ်ဝိပဿနာကို ကျင့်မိပါလျှင် ထီးနန်းစံလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ၊ ဒီအပြစ်မျိုး ရှိပါလျှင်လည်း ဓါတ်တရားက အပြစ်တွေ ချုပ်ငြိမ်းပျောက်အောင် သင်ပုန်းချေပြစ်တော့မည်အမှန်ဝါဘဲ။ သတိ။

(၂၃) **အနန္တော အနန္တထိုက်သော** ငါးပါး၊ ၆-ပါး ထဲက မိဘကို သား၊သမီးက အလွန်အလွန်ပင် ကျေးမွေးပြုပြင်၍ ကျေးဇူးဆပ်ချင်ကြသည်။ အကယ်၍ သားသမီးက မရှိဆင်းရဲလှသဖြင့် မိဘ ၂-ပါးကို နံနက်၌ တမတ်ဘိုး ညနေ၌တမတ်ဘိုး ပေါင်း ရှစ်ပဲဘို့ မျှဖြင့် ကျေးမွေးကျေးဇူးကိုဆပ်ဦးတော့ **သား**၊သမီ မှာ သံသရာဝယ်ချမ်းသာကြွယ်ဝသူးဘို့၊ (၁)မဟာ ပထဝီ. မြေကြီးမှရမည်။ (၂)သမုဒ္ဒရာကြီးထဲကခရမျှရမည်။(၃ မြင့်မိုရ်ပတာင်ကြီးမျှရမည်။ (၄) စကြာဝဠာအပြည့်မျှရမည် (၅)အဇဋာအာကာသကောင်းကင်ကြီးမျှရမည်။ သားသမီးပေးတော့ ရှင်ပဲမျှ။ မိဘထံမှရတော့ ငါးဌာနပမာဏမျှရမည်၊အဲဒါ ဘခါတရုံ တော်ဝင်

သော မိဘကိုလုပ်ကျေးကျေးဇူးဆပ်လို့ရသွားကြပုံပြသည်။ အနန္တော အနန္တငါးပါး ၆-ပါးကို ကျေးဇူးပြုလျှင် ဒီပုံ ရမှာချည်းဘဲဟုသိကြပါ၏လေ။

(၂၄) ခါတ်တရားမိဘကို သတိ သမာဓိ ဗဟုသုတဖြင့် ကျေးမွေးသော် ၎င်းအနန္တရမည်။ ခါတ်တရား ဆိုတာ ပြဟ္မာ၌လဲခါတ်၊နတ်၌လဲခါတ်၊ လူ၌လဲခါတ်၊ **သတ္တဝါ၌လဲ** ခါတ်၊ သစ်ဝင် ဧတာ တောင် သီဟာ သမုဒ္ဒရာ ရေ မြေ မီးတို့၌လဲ ခါတ်သာရှိ၍ မိဘအမြဲပါဖြစ်သည်။ ဤခါတ် မိဘကို ယောဂီ သားသမီ တို့က ခါတ်အား ကြီးကြီးလာ အောင်ဟု သတိနဲ့ သမာဓိနဲ့ ပညာနဲ့ ကျေးမွေးပြုစုကျေးဇူး ဆပ်နေသော်မူကား ပြုခဲ့ပြီးသော မိဘ ၂-ပါးထက် ပိုမိုရှိ (၁)မဟာပထဝီ ဧမြကြီးပေါင်း အသခ်ေျအနန္တရ။ (၂) မဟာသမုဒ္ဒရာထဲကရေပေါင်းအသခ်ေျအနန္တရ၊ (၃) မြင့်မိုရ် တောင်ကြီးဝပါင်းအသခ်ေျအနန္တရ။ (၄)စကြာဝဠာကြီး ပေါင်းအသခ်ေျအနန္တရ၊ (၅)အဇဋာအာကာသ ကောင်း ကင်ကြီးပေါင်း အသခ်ေျ အနန္တရမည်။ ပွါးကြ၊ ရှုကြ၊ အားထုတ်ကြ စုကြ ကြိုးစားကြ၊ မရပ်မနားပြုကျင့်ကြပါ လေ။

ပြဟ္မာကြီးတို့ဟာ (၁၉)ဗြဟ္မာနကို ထားခဲ့၍ လူ.ပြည် လာပြီး ခါတ်ကိုရှာကြ ရှုကြရပုံကား လူ.ပြည်၌ ခါတ်ကို ရှုပွါးပြီး မင်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုလိုချင်၍ ပြဟ္မာ့ပြည်မှာ့ ဆင်း ဆင်းလာခဲ့ကြသည်မှာ (၁) ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကိုထားခဲ့၍ ခါတ်

ကိုရှာကြသည်။ (၂)အဘိညာဉ် ၆-ပါးကိုသားခဲ့၍ ဓါတ်ရှာကြသည်။ (၃) သမာပတ် ၈-ပါးကိုထားခဲ့၍ ဓါတ်ကို ရှာဖွေကြသည်။ (၄)ဈာန်ကိုးဈာန်ကို ထားခဲ့၍ ဓါတ်ကို ရှာဖွေကြသည်။ (၅)မြေလျှိုးကိုထားခဲ့၍ ဓါတ်ကိုရှာဖွေကြသည်။ (၆)မိုးပျံကိုထားခဲ့၍ ဓါတ်ကို ရှာဖွေကြသည်။ (၇)တန်ခိုးဈာန်ကို ထားခဲ့၍ဓါတ်ကို ရှာဖွေကြသည်။(၈) ဗြဟ္မာ ၂၀-ဘဝထားခဲ့၍ ဓါတ်ကိုရှာဖွေကြရသည်။ (၉) ဘာဝဂ်ကိုထားခဲ့၍ ဓါတ်ကိုရှာဖွေကြသည်။ (၁၀)ရှေးရှေးကမ္ဘာ(၄၀)ကိုမြင်စွမ်းနိုင်သော ပုဗ္ဗနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်တော်ကြီးကိုထားခဲ့၍ဓါတ်ကိုရှာဖွေကြသည် (၁၁)နောက်နောင်ကမ္ဘာ လေးဆယ်ကို မြင်စွမ်းနိုင်သော အနာဂတဉာဏ်တော်ကြီးကို ထားခဲ့၍ဓါတ်ကို ရှာဖွေကြသည်။(၁၂) တမ္ဘာ'ကြီးပေါင်း(၄စ် သောင်းလေးထောင်)ကြာကြာကြီးနေရတာမျှားကိုထားခဲ့၍ ဓါတ်ကိုရှာဖွေကြသည်။ (၁၃) သယံပဘာ အလိုလိုကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတောက်ဖစ္စာသော အလင်းရောင်တို့ကိုထားခဲ့၍ ဓါတ်ကိုရှာဖွေကြသည် (၁၄) အန္တလိက္ခစရာ ကောင်းကင်၌ သွားနိုင်သော တန်ခိုးတော်ဇော်အာနုဘော်ကိုထားခဲ့၍ ဓါတ်ကိုရှာ ဖွေကြသည်။(၁၅) ပိတိဘက္ခာ ပိဘိသာလျှင် အစာအာဟာရ စားသုံးခြင်းတို့ကိုထားခဲ့၍ ဓါတ်ကို ရှာဖွေကြသည်။ (က) ဒိဗ္ဗစက္ခု အန္တရကပ် ၂၃-ကပ်မှီ၍ အသခေ့်ယျကပ် မဟာကပ်နှင့် အသက်ရှည်ခြင်းတို့ကို ထားခဲ့၍ ဓါတ်ကို ရှာ ဖွေကြသည်။

(၁)နဇီဝုမာ မိမ္မလမဟုတ်၊ ယောကျ်ားလဲ မဟုတ်သော အဖြစ်ဘဝတို့ကို ထားခဲ့၍ ဓါတ်ကို ရှာဖွေကြသည်။ (၇) ဝိဏ္ဍမ္ဘနပဟာနိကာ၊ ဝိဏ္ဍမ္ဘနဝဟာန်များကိုထားခဲ့၍ ဓါတ်ကိုရှာဖွေရန်လာခဲ့ကြသည် (ဃ)ပရိယုဋ္ဌာနစရိုင်ဌကာ ပရိယုဋ္ဌာန ကိလေသာကိုသတ်နိုင် ရှောင်ကြဉ်ခွါနိုင်သော ကံအား ဉာဏ်အားတို့ကို ထားခဲ့၍ ဓါတ်ကို ရှာဖွေကြသည်။

ယခုပြခဲ့သော ၁၉ ဌာနအဘိုးတန်ကြီးတို့ကို ထားခဲ့၍ ဓါတ်ကိုရှာဖွေရန် ဆန္ဒအာသာ လိုက္ကစ္ဆာနှင့် လူ့ပြည်သို့ ဆင်းဆင်းလာခဲ့ကြ၏ မဲ့ လူ့ပြည်သို့ ရောက်တော့ ထားခဲ့သော ဆန္ဒ အာသာ လိုက္ကစ္ဆာများကို အဝိဇ္ဇာ မောဟက (ဖုံးX ဝှက်Xပိတ်Xကာ) ထားလိုက်ရာ မူလဆန္ဒအာသာ လိုက္ကစ္ဆာများ ငုတ်လျှိုးသွား၍ (စားXဝတ်Xနေ) ဆိုတဲ့ ဆန္ဒအာသာလိုက္ကစ္ဆာများပေါ်လာပြီး (စားနေဘို့Xဝတ်နေဘို့Xအိမ်နဲ့ တိုက်ဘဝနဲ့ ဘုံးဆောင်နဲ့ နေဘို့သာ အဓိကထားပြီး သားနဲ့ မယားနဲ့ လင်နဲ့ အရှင်နဲ့တွဲဖက်၍ (ကာမဓါတု) နယ်ထဲ၌ ကာမတဏှာ၏ ခြယ်လှယ် အမိန့်ပေးခြင်းကို တဘဝလုံးခံနေကြရသည်။ (ရှုံးလေစ့ တကား။)

(၂၅) အဲဒါတို့ကို သိရ မြင်ရ နားလည်ကြ သဖြင့် မောင်းထောင်ရှာက သံချိုဆရာ ဦးကျော်လှ အစရှိသော ကဝိအမော် နိုင်ငံကျော်တို့က (သတိပေးသံချို) ရေးထားသည်မှာ။ [ကြော် သတိလွတ်လို့သာပေါ့ ဝိဝဏ္ဏာဂ ဗ္ဘာမြေသို့ ဖြဟ္မာတွေ အလယ်လာကြတော့ [နွယ်ပဒါ အာသာ

ပြီးသားကြောင့် ဣတ္ထိလိင် ပုရိသသာရယ်လို့ ရောနှောကာ ပေါင်းဘက်နှင်းကြတော့ ယင်းမူလ ဗြဟ္မာတွေ၊] စသည်ဖြင့် ဖွဲ့ရပါသည်။ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကလာတုန်းက စိတ်တမျိုးဘဲ လူ ပြည်ခရောက်ခဲတော့မနော ဘတခြားဖြစ်ကြသည်။

(၂၆) ဝိဘင်း အဋ္ဌကထာ ယုဇသော ရဟန်းလူထွက်ပုံ မှာ.....ရှေးအခါတုန်းက(ပေတရာ) လမ်းမကြီး၏နံဘေး၌ စာသင် ကျောင်းတိုက်ကြီး တခုရှိသည်။ ၎င်းကျောင်းတိုက်ထဲမှာ သံဃတော်အင်ယော်စား၊ စာသင်သား ၆၀ တို့သည်။ ညနေချမ်းအခါတွင် ကျောင်းတိုက်ထဲမှ ထွက်ခဲ့ကြပြီးကျောင်း၏ နံဘေး၌ရှိသော(ပေတရာ)လမ်းမကြီးပေါ်၌၊ လည်ပင်းခံရင်း အပန်းဖြေရင်း အညောင်းဆန့်ရင်းစုံစုံပြီး ပမ်းရောက်ကြသည်၊ ထိုအတောအတွင်း၌ ယောကျ်ားတယောက်သည်။ တောထဲမှ လှည်းပေါ်၌ မီးလောင်ထိထားသော ထင်းသစ်မျိုးကိုတင်ဆောင်၍ နွားကိုမောင်းလျက် လှည်းဖြင့်လာနေသည်။ ထိုယောကျ်ား၌ အိုးမဲတွေ့ပြာတွေ့ပကျန်နေသဖြင့် ဥပမာ၊ မျောက်ကြီးနှင့်သာတူ၍ နေတော့သည်၊ ၎င်းယောကျ်ား၏ပုံသဏ္ဌာန်ကို ရဟန်းငယ် စာသင်သားများက မြင်ကြရာဝယ်။ တဦးက ရုဟန်းတပါးကိုနာမည် ဖေါ်၍ (ဥာမာ, ဒီလှည်းသွားဟာ ဦးကေတု၏ အဖဘဲဟုစသည်။ ဦးကေတုကလဲ တပည့်တော်၏ အဖကားမဟုတ်ပါ။ ဦးသုမန၏ ယောကျ်ားမကြီးဘဲဟု ပြန်၍စသည်။ အဲဒီလိုနှင့် သူ့အလှည့်ကိုယ်.အလှည့်နှင့် ပြောင်လှောင်နေ

တာကို လှည့်သမားကကြားသွားလျှင် လှည့်ကိုရပ်ထား ပြီးဆင်းလာကာ ရဟန်းငယ်များရှိရာသို့ ကပ်လာပြီးခေတ္တ အရှင်ဘုရားတို့ ခေတ္တတခဏမျှဆိုင်းငံ့ကြပါဦးဟုလျှောက် ပြီး အရှင်ဘုရားတို့ အထဲမှာ (၀ါအကြီး) ဆုံးဟာ ဘယ် ရဟန်း၁ါလဲဟု မေးသည်။ ။ဖြေပုံကား၊ သူက ၇-၀ါ၊ သူက ၆-၀ါ၊စသည်ဖြင့်ဖြေကြတော့။

လှည့်သမားက အရှင်ဘုရားတို့ဟာ ၀ါကိုက ဘယ်ပမာ သေးကြကာဘဲ။ တပည့်တော်ဟာ ရှေးရှေးက ကျောင်း ထိုင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဘဲ ၀ါ(၂၀)မျှရခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက တပည့် တော်ဟာ (သမထနဲ့ဝိဿနာနဲ့အဘိညာဉ်နဲ့သမာပတ်နဲ့ဈာန်နဲ့ နေ၀ါတယ်။)တ၀ည့်တော်ဟာ ထိုအခါက ကောင်းကင်ဌ ရှိနေသော နေကိုရင်း၊ လကိုရင်း၊ လက်၀ါးထဲဌ ထား၍ ဈာန်ကစားခဲ့၀ါတယ်။ တ၀ေ မဲ့(စက္ခု၊ သောတ၊ ဃ နဇိဝှာ၊ ကာယ၊ မနဲ)ဆိုတဲ့ ဣန္ဒြေ ၆-၀ါးကို မထိမ် မိ မသင်မ်း မိ၍အရှင်ဘုရားများ မြင်သည့်အတိုင်း ထင်းလှည့်မောင်း ၍ သားနဲ့မယားနဲ့ဒုက္ခများ၍နေ၀ါတယ်။ ။အရှင်ဘုရား တို့လို ဘယ်ဈာန်၊ဘယ်ဝိဇ္ဇာမှမရှိဘဲ ဤပုံနေသော် ဘယ်လို ဖြစ်ကြမှာနည်း ဘုရား၊ကဲကဲ ယခုဘဲလမ်းပေါ်မှာဘဲ ခန္ဓာ ကိုယ်ဌ သတိစိုက်၍ သမာဓိပိုက်၍ ဝဏ္ဏနဲ့ နှိုက်ကြည့်ဧမ်း ပါဘုရားဟုသတိပေး၏၊ ရဟန်းငယ် ၆ ကျိပ်တို့လည်း ခန္ဓာ ကိုယ်ဌ သတိစိုက် သမာဓိပိုက်၍ ဝဏ္ဏဖြင့်နှိုက်၍ ကြည့်

သောအခါ။ မကြာမီပင် ရဟန်းငယ် ၆- ကျိပ်ဟာ ရဟန္တာ ဖြစ်သွားကြပါသည်။ ''ရဟန္တာ ၆- ကျိပ်ဟာ လှည်း သမားကို တောင်းပန်ကြပြီး ဒကာကြီး-ဒကာကြီး၏ သတိ ပေးမှုကြောင့် ဦးပဉ္စင်းများဟာ ကိစ္စတုန်းတဲ့ဘဝသို့ရောက် ကြပါသည်ဟု ချီးမွမ်း၍ ကျောင်းတိုက်ထဲသို့ ဝင်သွားကြ သည်။ ဤ ''ဆုံ့ခ် မကျင့်မကြံ သေးလို့သာလျှင် ပုထုဇဉ်ဘဝ နဲ့နေရကြတာဘဲ။ တခုအမျှကျင့်ကြံ၍ ကြည့်ပါမှုကား ယခု ပြုနေတဲ့ ရဟန်း ၆-ကျိပ်ကဲ့သို့ အရိယာထဲသို့ လောကုတ္တရာ ထဲသို့ရောက်သွားမည်မှာ လွဲလိမ့်မည်ဟုမထင်ပါ။ (သံဒိဋ္ဌိ ကော ခုပြု ခုမြင်မည်တဲ့။ အာ၊ ၁လိကော၊ ခုပြုခုဘဲရမှာ၀ါ ဘဲတဲ့။ ဟေပဿိကော၊ လာခဲ့၂ါ။ ရှုပါ၊ မင်ဖိုလ်ရမည်ဟု ခေါ်ခေါ်ပေး၍နေပါသည်။ ပါရမီနဲ့မျှား ရင့်မရင့် ပြည့် မပြည့်ကို စဉ်းစားပြီးမနေကြပါနှင့်ဟူ၏။

[သီဇတနာဝပိရုမ္ဘတိ ဥဇ္ဇာနာဝပိရုပ္ပတိ။] ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော် နံပါတ်-၆၂ ဟံမူကိုခဲ့ပြုပုံမှာ.....ဗ၊လပ္ပဟေဝ နသဒ္ဒါ၊ယ်စာကိုယ်မှ ယူပြသည်။

ဣဒ္ဓိ၀ဣဒ္ဓိမန္တာနံ	သဒ္ဒါ၊ယ်အာ၊စာင်-၃၀
ခါတ္ဒ၊ထ္ထာယံ ပကာသိတော	ကျမ်းထဲမှ။ ဣဒ္ဓိမန္တာနံ၊
နာနာအတ္ထေသုစတ္ထန်ဒီ	တန်ခိုး တေဇော် အာနုဘော်ကြီးမားထက်မျက်
အနေထတ္ထာဟိခါတ၊ေ၀ါ။	

လှုံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့၏ ဣဒ္ဓိ၀ါ၊ တန်ခိုးတေဇော်အာနုဘော်ကြီးကဲ့သို့။ အယံခါတွဲတွာ၊ ဤခါတ်၏ အနက်သဘာ၀ကို။ ပကာသိတော၊ ဥပမာ၊ ဆောင်၍ ထင်ရှားအောင်ပြအပ်၏၊ ခါတုယော၊ ခါတ်တို့သည်၊ နာနာအတ္ထသုအထူးထူးသော အနက်သဘောတို့၌။ ၀တ္ထုနှင့် ဖြစ်ကြ ကုန်၏။ (ဟိ)ခါတ်တရား၏ ဘန်ခိုးကြီးမားပုံကား။ ခါတ၀ေါ၊ ခါတ်တို့သည်။ အနေကတ္တာ အခ်ေ၊ သခ်ျာ ရေကာမရ များပြလှုသော အနက်သဘောရှိကြပေကုန်၏။ ၊ ဥပမာ၊ ဗျာန်ရအဘိညာဉ်ရ၊ တန်ခိုးရှိ၍နှင့်သော ဗျာနလာဘီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ တန်ခိုးကို ဘယ်ရွှေ့ ဘယ်မျှကုဋေကုဋာရှိတယ်ဟုမပြောမပြနိုင်သကဲ့သို့ ခါတ်မှာလဲရှိ၍နှင့်သော အနက်သဘောကို ဘယ်ရွှေ့ ဘယ်မျှ ကုဋေကုဋာရှိတယ်။ မပြောနိုင်အောင်အလွန်ဝင်များပြားလျက်ရှိနေသည်။

ခါတ်ကြီးလေးပါး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက

နောက် လိုက် ယေသား မျှားစွာတို့နှင့် ကိုလေသာ(၁၅၁၀)ကိုတိုက်ခိုက်ပြောချနေပုံကဲထား။

သင်္ဂါမေ၀ဟိ အယံကာ၊ ယော မဟာဘူတာ ပြဟာ၀ယော နိစ္စံ ယုဇ္ဈန္တိ သင်္ဂါ၊ မေ တိကွာ၀ုမေ ဟိ၊ တ၀ယော	ဟိ၊ ဤကိုယ်ကြီး၏ ဖြစ်ပုံကို။ ဥဒါဟရဏ် ဖြန့်ခင်း၍ ထင်လင်းစွာ ပြ လိုက်ပါဦးအုံ့၊ အယံကာ

ယောခန္ဓာငါးရပ် ဖေါင်းစပ်ထူးထောင် ဤကိုယ်ကောင်ကြီးသည်။ အယံကာယော၊ ဖေါက်ပြန်ခံစား မှုတ်သားစိမ်သိပြန်တရားငါးပါးအစု ခါတ်နှုတ်ခမ်းဆောင် ဤကိုယ်ကောင်ကြီးသည်၊ သင်္ဂါမော၊ စိန်ဗုံ၊ အခမြောက် ပြစ်ဖေ ကိသွန်ကြဲ အားခဲတိုက်ခိုက်ကြရာ မြို့ရွာ စစ်ဘလင်းကြီးပါပေတည်း။ မဟာဘုတာ၊ မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး ခါတ်ကြီးသမျှတို့ မဟာဘုတ်တို့သည်။ ဗြဟာ၊ ကြောက်ဖွယ်လန့်ဖွယ်ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွမ်းအားသတ္တိ အတူးရှိကြပေကုန်သော။ ဗလာ၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ပါပေတည်း။ သင်္ဂါမော ဤကိုယ်ကောင်တည်းဟူသော စစ်မြေပြင်တလင်းဌ။ တေဗလာ၊ ထိုမြေရေလေမီးစစ်ဗိုလ်ကြီးတို့သည်။ တိကွာဝုဒေဟိ ခက်မာပွဲစေး ပူလှပ်ရှား လေးပါးထက်မျက် လက်နက်စက်ရှိန် ဝေဇိန်လေးမျိုးတို့ဖြင့် နိစ္စ၊ နေ့ဘိုင်း-ညတိုင်း မဆုံးမည်မှာ အမြဲသာလျှင် ယုဇနီ၊ ကြဲသွန်ပြစ်သွင်းမှ စစ်ခင်းကာ တိုက်ခိုက်ကြလေကုန်သတည်း။

စစ်သေနာပတိခါတ်ကြီး ၄-ပါးတို့က ငယ်သားများနှင့်တိုက်ကြပုံမှာ

ပထဝီခါတ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ၂,၃,၃,၄,၂,၂,၃,၂,၄,၄,၄, နိုး
အာပေါခါတ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ၄ခ်ီ... .... နိုး
တေဇောခါတ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ၄ခ်ီ.... — နိုး
ဝါယောခါတ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ၄ခ်ီ..... နိုး

အခ်ိပ္ပါယ်ကား ခါတ်ကြီးလေးပါး။ ရုပ်နာမ် ၂-ပါး။ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး။ ပရိညာ ၃-ပါး။ သစ္စာ ၄-ပါး။ ခန္ဓာငါးပါး။ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး။ ဗောဓိပက္ခိယ ၃၇-ပါး။ ဥာဏ်စဉ် ၁၆-ပါး။ မဂ် ၄ ပါး။ ဖိုလ် ၄-ပါး။ နိဗ္ဗာန်ပါတဲ့။ ဤပုံစံအတိုင်း စစ်သေနာပတိ ခါတ်ကြီး ၄-ပါးဟာ သူ၏ယ်သားတွေနဲ့ စစ်ကြီ ချီသွားရ (၁၅၀၀) ကိလေသာတို့ကို တိုက်ခိုက်၍ အနိုင်ယူနေပါသည်။ (၁)နိဗ္ဗာန်နယ်ကိုတော့ အသခ်ၢတခါတ်နယ်တဲ့ဗျ (၂)၃၁-ဘုံကိုတော့ သခ်ၢတခါတ်နယ်တဲ့။ သခ်ၢတခါတ်ကိုရှုမှ အသခ်ၢတခါတ် မြတ်လှသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်မည်ဟု သိကြတယ်။ သခ်ၢတခါတ်နယ်ကို လည်း(လောကခါတ်)ဟု ခေါ်ပြန်သည်။ (လောက)ဖြစ်ပျက် (ခါတ်)ပို့ဆောင်တာ။ (လောကခါတ်) ဖြစ်ပျက်ကို တွေ့မှ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်နည်တဲ့ သိကြ၏။ ဖြစ်ပျက်ရတာ ခါတ်ကြောင့်ဘဲဟုပြောပါ၊ ×လောကဟာ ခါတ်ကြောင့်ဘဲဟု ပြောထားပါသည်။ ခါတ်ကြောင့် ဖြစ်ပျက်တယ်ဆိုတာ (သီတေနာပိရှပ္ပတိ)ပါဘဲ။ သီတေနာပါ၊တဲ့ခါတ်ကြောင့်လည်း။ရှပ္ပတိ ဖြစ်ပျက်ရ၏၊ ၀ါ ဖေါက်ပြန်ရ၏။(ဥဏှေနာပိ ရှပ္ပဘိ။)ဥဏှေန၊ အပူခါတ်ကြောင့်လည်း။ ရှပ္ပတိ၊ ဖြစ်ပျက်ရ၏။ ၀ါ၊ ဖေါက်ပြန်ရ၏။ (ဝယမမ္မာသခ်ၢရ) ပါဠိနှင့်ညီညွတ်လှ၏။ပူကြောင့် ဖြစ်ပျက်ရတယ်။ ဖေါက်ပြန်ရတယ် ဟုဆိုရာ၌ သာဓကတမျိုးမှာ(ဥတု၊စာတုသမုဋ္ဌာနိကရူ၀ါနဲ့ ဗဟုတ္ထိယာစ ဝိနာသဿစ ပစ္စယောဟောတိ။) ဝိသုဒ္ဓိမဂ်

အင်္ဂါကသာမှ။ ။ဥတုပူးဟူ၊သောဥတုသည်၊ စာတုသမုဋ္ဌာန်ကရူပါနှံ့ကံ၊ကြောင့်၊ စိတ်၊ကြောင့် ဥတုကြောင့် အာဟာရကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော ရူပ်တရား၊တို့၏။ ပဝတ္တိယာစ၊ဖြစ်ခြင်း၏ရင်း၊ ဝိနာသသဿတ၊ပျက်ခြင်း၏ရင်း ပစ္စယော၊ အ၊ထောက်အပံ့သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ယခုပြုခဲ့တာ-တို့ကိုထောက်ဆ ယူ၊ဝင်၍(လောက ခါတို)လောကခါတ် ဖြစ်ပျက်ဟာ ခါတ်ကြောင့်ပါဘဲဟုသိကြပါ။ ဖြစ်ပျက်ဆိုတာ အနိစ္စ ဖြစ်ပျက်ဆိုတာ ဒုက္ခ၊ ဖြစ်ပျက်ဆိုတာ အနတ္တပါဘဲ။ အနိစ္စစကြာ ယာဉ်ကြီး၊ ဒုက္ခစကြာယာဉ်ကြီး အနတ္တစကြာယာဉ်ကြီး၊ဖြင့် နိဗ္ဗာန်သွားကြပါ။ [နိဗ္ဗာနပူရံ ပါ၊ပသီ ယာနတ္တယေန သောဇိ၊နာ။] ဇယမင်္ဂလာပ ဋ္ဌမ်။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၊သခင်သည်။ လူ,နတ်,ဗြဟ္မာ,သတ္တဝါတို့ကို အနိစ္စ၊ကြာဉ်ကြီး၊ဖြင့် ဒုက္ခ စကြာယာဉ်ကြီး၊ဖြင့်။ အနတ္တ စကြာယာဉ် ကြီး၊ဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ခဲ့ပါပြီတဲ့။

၃၁-ဘုံသခ်ာတခါတ်နယ်မှာ ခါတ် ၄-ပါး မပါလျှင် မပြီးစီးပါ

ပိန္ဓဲမျိုး၊ခေ.	
ဟေတု	
ပါရမီ ၁၀ ၊ ၃၀-ပါး	
ခမြေ,ရေ,လေ,မီးကူညီမှု	အပင်ပေါက်ရသည်
ပစ္စယောကူညီမှု	မင်ဖိုလ်ပင်ပေါက်ရသည်
ခါတ် ၄-ပါးကူညီမှု	မင်ဖိုလ်ပင်ပေါက်ရသည်

ပိန္နဲချိုးစေ့ကို အိုးထဲခွက်ထဲထားလျှင် အပင်မပေါက်ပါ။ ပေါက်လဲ သေသွားမည်သာ။ ၎င်းပိန္နဲစေ့ကို မြေခဲ့ရေးခြန်း၊ လေပူ၊ နေပူမီးတေးမှ အပင်ပေါက်ရှင်ပွင့်သီးမည်။ ဟောတုမျိုးဆစ့်လဲ ပစ္စယောအကူအညီ အထောက်အပံ့ကိုရမှ ကျေးဇူးပြုနိုင်သည်။ ပါရမီ ၁၀-ပါး၊ ၃၀-ပါးတို့လည်း ခါတ်ကြီးခေါ်ခြင်းရှိမှ မဂ် ဖိုလိ် နိဗ္ဗာန်ကိုရလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားတိုင်းကို ကြည့်ကြပါ။ ၄-သင်္ချေ ကမ္ဘာတသိန်း ရှစ်သင်္ချေကမ္ဘာတသိန်း၊ ၁၆-သင်္ချေကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီ၊ စရိယာ စွန့်ခြင်းကြီးတို့ကို ဖြည့်ဖြည့်လာခဲ့သည်။ (ပစ္ဆိမဘဝ၌) ပါရမီတွေ့ရင့်ခေပမဲ့ မျှားခေပမဲ့ ပြည့်ဝပေမဲ့ ဗောဓိပင်အောက်မှာတော့ ခန္ဓာမှာရှိနေတဲ့ ခါတ်ကိုရှုရသည်၊ ခါတ်ရှုမှ သင့်ညီကြောက် ရောက်လာတာပါဘဲ။

(၁)ခါတ်ရှုအပါယ်တံခါးပိတ် (၂)အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တရှု နိဗ္ဗာန်သွားနေပါပြီ

(၁) ခါတ်ကိုရှုတော့ အပါယ်တံခါးပိတ်သည်၊ သာဝကမှာ [စတုန္ဒ ခါတ္တုနဲ့ အသုတ္ထတ္တ ပထဝီခါတုယာ အာပေါခါတုယာ၊ တေဇောခါတုယာ၊ ဝါယောခါတုယာ နဲ့ဘဝဝန်းမှ အဝစ္ဆပသာဒေန သမ္ပန္နာဝကတော အရိယသာဝကော နိရယံဝါ တိရစ္ဆာနယောနိယံဝါ ပေတ္တိဝိသယံဝါ ဒုပပဇ္ဇိဿတီဘီ။] တိကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်။ အဲဒီပါဠိဟာ ခါတ်ရှုရှု အပါယ်တံခါးပိတ်သွားပုံ ဘုရားက ဝန်ခံနေတာပြသည်။

(၂) [နိဗ္ဗာနပူရုံပါပေသိ ယါနတ္တယေနသောဇီးနာ] ဇယမင်္ဂလာပါ၌ အဲဒီခါ၌ကကော့ ခါတ်မှာကပ်ပါလာတဲ့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တကိုရှု၍ မင်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ မရုပ်မနားဘဲ သွားနေပုံပြသည်။

(၁) အနက်ကား၊ စတုန္ဒ ခါတူနှုံ၊ ခါတ်ကြီး ၄-ပါး တို့၏။ အညတ္ထတ္ထ ၊ တပါးစီးထူးခြားပုံကို။ စေဇာနေယျ၊ အကယ်ခတ္တပြီး သိထားခြားအံ့ ပထဝီခါတုယာ၊ ပထဝီခါတ်ကိုခင်း။ အာပေါခါတုယာ၊ အာခပါခါတ်ကိုခင်း၊ တေဇော ခါတုယာ တောခေါခတ်ကိုခင်း။ ဝါယောခါတုယာ ဝါယောခါတ်ကိုခင်း၊ စေဇာနေယျ အကယ် ကိုယ်တွေ့ဖြင့် သိထားခြားအံ့။ ခဒမ္မ၊ ခါတ်ကြီး ၄-ပါးတရားတော်၌။ အဝစ္ဘသာဒေန၊ မတုံ့လှုပ် သက်ဝင် ယုံကြည်ခြင်းနှင့်။ သမ္ပဒုဒ္ဓာ၊ တော၊ ပြည့်စုံသော အရိယာသာဝကော၊ အရိယာသာဝကသည် နိဗ္ဗာန်ဝင်ရဲတုံ့သို့ခင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိယံ ဝါ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံသို့ခင်း။ ပေတ္တိဝိသယံ ဝါ၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်ဘုံသို့ခင်း။ နတ္ထိ ဥပပဇ္ဇတိ ဆတိ၊ ဘယ်ကာလမှ မရောကနိုင်သတည်း။

(၂) အနက်၊ သောဇီနော၊ ထိုင်ခါတို့၏မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။ သတ္တော၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့ကို။ ယာနတ္တယေန၊ အနိစ္စစကြာယာဉ်၊ ဒုက္ခစကြားယာဉ်၊ အနတ္တစကြာ

ယာဉ် သုံးပါးဖြင့်။ နိုဗ္ဗာနပူရံ၊ နိုဗ္ဗာန်ရှေမြို့တော်ကြီးသို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေလေပြီ။ (၁)(၂)နှင့်အာဃါယ်တံခါးလေ ပိတ်ခ၊နိုဗ္ဗာန်လဲသွားရသဖြင့် ကျွတ်တမ်းဝင်သော သူမျှားမှာ ၂၄-သခေါ်မှ ကုဋေ (၆၀) ဗိုလ်ခြေတသိန်း တို့ပါဘဲ။ ပါဠိ၌ ၂ ပုဒ်သဘော ၂-မျိုးသဲ့၌ ဝိနည်းလဲ ၊ါပြီ။ သုတ္တန်လဲ ပါပြီ။အဘိဓမ္မာလဲ ၊ါပြီ။ပိဋကတ်၃- သွယ် နီကာယ်ငါးဖြာ အင်္ဂါကိုးတန် ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း(၈၄၀၀၀)အစုံပါ။ အကုန် ဓါဝင်ခနုပါဘယ်၊ ရင်းအထဲမှ မထုတ်ဘတ်သော သူမျှားကသာလျှင် မစုံဘူးနှင့်ပြောနေကြတာပါ၊ ထုတ်ဘတ်ခသာ အာဇာနည်တို့ကမှ ရင်းအထဲ၌ အစုံပါ၊ အကုန်ပါသတဲ့။ (ပတ္တ ်၊သဗ္ဗညုနံ ပရိသုဒ္ဓိ ်ပရိယောဒါတ် ကေဝလပရိပုဏ္ဏ ်) ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်ကစ၍ ပါတိုင်းပါပါနေတဲ့ (သာဓ ် က ်ပါဘဲ၊ သတိ။

ဣရိယာပုထ် ၄-ပါးဖြင့်တိုင်း ဓါတ်လေးပါးစီ ရှိနေကြပုံ

(က) သွားတယ်၊ သွားတယ်ဟု သတိဖြင့် မှတ်ရှုရာ၌ (၁)သွားချင်သောစိတ်က မနောဝိညာဏဓါတ်ပါဘဲ၊ (၂) သွားဘို့လက ဝါယောဓါတ်ပါဘဲ။(၃)သွားခြင်းကြံယာ ကိုပြုနေတာက ဝိညတ္တိဓါတ်ပါဘဲ။(၄)သွားတာကို မှတ်ရှုနေတာက ဓမ္မဓါတ်ပါဘဲ။ ၄- မျိုးဖြစ်ပုံ။

(၁) ရပ်တယ်၊ ရပ်ဘယ်ဟု သတိဖြင့်မှတ်ရှုရာ၌ (၁) ရပ်ချင်သောစိတ်က မနေနိုင်ဘဲ ရပ်ခြင်းသောစိတ်ကို ဝါယောခါတ်ပါ၏။ (၂)ရပ်ဘို့လေကဝါယောခါတ်ပါ၏။ (၃)ရပ်ခြင်း ကြိုယာကိုပြုနေတာက ဝိညတ္တိ ခါတ်ပါ၏။(၄)ရပ်ထောကို မှတ်ရှုနေတာက ဓမ္မခါတ်ပါ၏။ ၄-မျိုးဖြစ်ပုံ။

(၂) ထိုင်ဘယ်၊ ထိုင်တယ်ဟု သတိဖြင့် မှတ်ရှုရာ၌ (၁)ထိုင်ချင်ခဲသော စိတ်က မနေနိုင်ဘဲ ထိုင်ခြင်းသော စိတ်ကို ဝါယောခါတ်ပါ၏။ (၂) ထိုင်ဘို့ခဲလက ဝါယောခါတ်ပါ၏၊ (၃) ထိုင်ခြင်း ကြိုယာကိုပြုရှိနေတာက ဝိညတ္တိခါတ်ပါ၏။ (၄)ထိုင်တာကိုမှတ်ရှိရှိနေတာက ဓမ္မခါတ်ပါ၏။ ၄-မျိုးတည်း။

(ဃ) အိပ်ဘယ်၊ အိပ်တယ်ဟု သတိဖြင့်မှတ်ရှုရာ၌(၁) အိပ်ချင်ခဲသော စိတ်က မနေနိုင်ဘဲ ခါတ်ပါ၏။ (၂)အိပ်ဘို့ခဲလက ဝါယောခါတ်ပါ၏။(၃)အိပ်ခြင်းကြိုယာကိုပြုရှိနေတာက ဝိညတ္တိခါတ်ပါ၏။ (၄) အိပ်ထောကို သတိဖြင့် မှတ်ထောက ဓမ္မခါတ်ပါ၏။ ၄ မျိုး။

(c) ဝေါ်သိရှိ၌ ကရုပ်ခါတ်ပါ၏။သိကစိတ်ခါတ်ဝါ၏၊ ရှုကစေတသိက်ခါတ်ပါ၏။ ရင်းခ၌ သိ၌ ရှု၌ ငါသူလူ၊ နတ်၊ အထယ်၊ ခြုပ် ပုံစံတွေ့မဝါ၏ ချုပ်ပျောက် ကုန်ခမ်းခြင်းက နိဗ္ဗာနခါတ်ပါ၏။ အဲဒါ ပရမတ္ထတရား လေးပါး။ ခါတ်လေးစား တနည်းပါ၏။

(စ) (ဃသီ)ဟု ရုပ်နာမ်ပေါ်ရာ၌ (၄)ရုပ်တခုထဲမှာ အဌကလာပ် ရုပ်ခါတ်ရှစ်မျိုးပါဝင်နေသဖြင့် ပဒေသာပင် ရှစ်ခုကိုရ၍ သွားပါပြီ။ နိဗ္ဗာန်အထိ ချမ်းသာတော့မည်။ (သီ) တခုထဲမှာဖင် စိတ်ကတခု စေတသိက်က (၃၈)မို့ (၃၉)ပါးသော ပဒေသာပင်တွေကို ရ၍နေပါပြီ။ နိဗ္ဗာန်အထိချမ်းသာတော့မည်။ ပြခဲ့သော(က)သွားတယ်ဂစ္ဆामि ၌ဌင်း။(ခ)ရပ်တယ် တိဋ္ဌာမိ၌ဌင်း။(ဂ)ထိုင်တယ် နိသီဒါမိ၊ ၌ဌင်း။ (ဃ)လျောင်းတယ်။ ဝါ၊ အိပ်တယ်။ သယာမိ ၌ဌင်း။(အကိုးအကား သက်သေပါ၌ ၄-ပုဒ်ကို ဆက်လက်၍ပြသွားပါမည်၊)မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် အဖွင့်၌ ထုတ်ပြခဲ့ပြီထားသည်မှာ--

(က) (သွားတယ်၌ ဓါတ်တရားချည်း ဖြစ်ရပုံမှာ။) ဂစ္ဆာမိဘိစိတ္တာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ တံဝါယံဇနေတိ ဝါယောဝိညတ္တိ ဇနေတိ စိတ္တကြိယာဝါယောခါတု ဝိပ္ပါရေန သကလဿ ကာယဿ ဖုရဏတာ အာဘိနီဟာရောဂမနန္တိဝုစ္စတိ။ (မဟာသတိပဋ္ဌာနအဌကထာ။)

(ခ) (ရပ်တယ်၌ ခါတ်တရားချည်းဖြစ်ရပုံမှာ) တိဋ္ဌာမိတိစိတ္တာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ တံခါယံဇနေတိ ဝါယောဝိညတ္တိ ဇနေတိ၊ စိတ္တကြိယခါတုဝိပ္ပါရေန သကလဿ ကောဋ္ဌေတာ ဝ ဋ္ဌာယဿ ဿ ဝိတာ ဝေါ ဋ္ဌာနန္တိဝုစ္စတိ။ ၎င်း အဌကထာ။

(ဂ) (ဆိုင်တယ်၌ ခါတ်တရားချည်းဖြစ်ရပုံမှာ) နိသိ ဒါမိဘိစိတ္တ ဥပ္ပဇ္ဇတိ တံဝါယံ၁ နတိ ဝါယောဝိညတ္တိ၁ နေတိ စိတ္တကြိယာဝါယောခါတု ဝိပ္ဖါရေန ဟေဋ္ဌိမသကာ ယသာ သမိဋ္ဌနံ ဥပရိမကာယသာ ဥဿာ၀ တာဘာ၀ေါ နိသဒ္ဓာ တိဝုစ္စတိ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။

(ဃ) (လျှောင်းရာ၌ ခါတ်တရားချည်း ဖြစ်ရပုံမှာ) သယာမိဘိစိတ္တ ဥပ္ပဇ္ဇတိ တံဝါယံ၁နေဘိစိတ္တကြိယာ ခါတုဝိပ္ဖါရေနသကလသသရီရသ၊ တ်ရိယတော၊ ပသာရဏံ သယနန္တိဝုစ္စတိ။ မဟာ၀သတိပဋ္ဌာနသုတ် အဋ္ဌကထာမှ ပါဠိ ၄ ပုဒ်။

(c) သံယုတ်အဂုံဘိုရ် ပဏ္ဏာသဋ္ဌကာကြီး သုံးကျမ်း တို့၌ပြထားပုံမှာ--

[ခါတူနံဂမနံ ခါတူနံဋ္ဌာနံ ခါတူနံနိသီဒနံ ခါတူနံ သယနံ။] ဟူ၍ ဖွင့်ပြနေကြပါပြီ။ ခါတ် လေးပါးတို့၏ သွားခြင်း၊ ခါတ်လေးပါးတို့၏ရပ်ဘည်ခြင်း။ ခါတ်လေး ပါးတို့၏ ထိုင်ခြင်း ခါတ်လေးပါးတို့၏ အိပ်ခြင်း။ ဝါ၊ လျှောင်းခြင်း။ ဤနိယာယူ၌ လေးပါးဟာ ခါတ်ပါတဲ့။

(စ) ဋီကာဖွင့်တွင်မကတဲ့ အဋ္ဌကထာများစွာတို့ကလဲ (ခါတူနံအနေကတ္ထတ္ထာဟုဖွင့်ကြသည်၊ ခါတူနံခါတ်တရား တို့၏။ အနေကတ္ထတ္ထာ၊ တပါးမက များလှစွာသောအနက်

သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်-ကြောင့်တည်း။ ဓါတ်တရား၏ အနက်ဟာ အသခ်ေါ်မဂ်ဖေတာ့ပါ။

(ဆ) အဋ္ဌကထာ ဦးကား ကြီး ငါးကျမ်းခဲ့ ပြပြန်သည်ကား။ [အသခ်ေါ်ယျာနိ နာမာနိ သဂုဏေန အယံခေမ္မာ၊ ဂု ဏနနာမမုဒ္ဒယျ ၊အပိနာမသဟဿတေား ၊] ဗုဒ္ဓါဒေါရ ခေမ္မာအရ သံဃောအရ ထုတ်ခဲ့ပြရလျှင် အသခ်ေါ်ပေါင်း တခုထောင်မကတဲ့ရှိ၍နေပါသတဲ့။ ။ဓါတ်တရား၊ အနက်မျှားပြားနေပုံပါတဲ့။

(ဇ) သဒ္ဒါဝယ် အစောင်-၃၀ ထဲက ဂါထာနဲ့ပြပြန်သည်ကား.. [ဣဒ္ဓိ ဝဣဒ္ဓိမန္ဒာနံ ဓါတုတ္ထောဃယံ ပကာသိတော နာနာနာအတ္ထသု ဝတ္တနိ အနေကတ္ထာဟိ ဓါတဝေါ] ဣဒ္ဓိမန္ဒာနံ၊ တန်ခိုးဝတေား အားနည်းဘော် ရှိထားကြကုန်သော၊ စျာနလာဘီ စျာန်အဘိညာဉ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးတို့၏။ ဣဒ္ဓိ၀၊ တန်ခိုးမျှားစွာ အသခ်ေါ်အနန္တ ပြနိုင်ကြသကဲ့သို့။ ဝေါ၊ ဤ အတူ၊ အယံ ခါတုတ္ထော၊ ဤ ဓါတ်တရားအနက်ပေါင်းအသခ်ေါ်အနန္တကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏။ ကေ ဓါတု၊ တခုထည်းသော ဓါတ်သည်။ နာနာအတ္ထသု၊ အထူးထူးသောအနက်တို့၌။ ဝတ္တနိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏ ဟိသစ္စံ ၊ ငါဆိုခဲ့သောစကားသည်၊ မှန်ကန်လှပါခေ၏။ ဓါတဝေါ၊ ဓါတ်ဂဏားတို့သည်။ အနေကတ္ထာ၊ အသခ်ေါ်မက အနန္တမျှမက ရှိသော အနက်မျှားရှိထားကြကုန်၏။

(စ) သဒ္ဒါနည်းနဲ့ပြောခဲ့ကြတဲ့ ဘုရားဟုဆိုခဲ့တဲ့ ဗုဒ္ဓါ၌ ဗုဒ္ဓခေါက် အရင်းခံရှိနေသည်။ တရားဟုဆိုခဲ့တဲ့ ဓမ္မာ၌ ဓရခေါတ် အရင်းခံရှိ၏နေသည်။ သံဃာ၌ သံဃဗဟုခေါတ်က အရင်းခံရှိနေသည်။ ယောက်ျားဟာ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ပုဂ္ဂခေါတ်က အရင်းခံရှိနေသည်။ မိမ်းဟာ ဣတ္ထိ ခေါ်။ ဣသုခေါတ်ကအရင်းခံရှိနေသည်။ နတ်ဟာဒေဝခေါ်၊ ဒေဝခေါတ်ကအရင်းခံရှိ၏နေသည် ပြဟ္မာဟာ၊ ပြဟ္မာ၌၊ ပြဟ္မခေါတ်ကအရင်းခံရှိနေသည် အရှာရှာတိုင်း အဓွေ့ဟုတ်တိုင်း၌ ခေါတ်ကအရင်းခံရှိနေပုံကိုသတိပြုကြဖို့လေ။

(ည) စုဠုမဇ္ဈိမမဟာအနုန္တဇလောကခေါတ် ၄-ပါး၌ ခေါတ်ကအရင်းခံနေပုံမှာ။ [အစမထင် ဆုံးမမြင် ကောင်းကင်အာကာသ] လောကခေါတ်ကြီး တည်ခဲ့ထောင်ရာ၌။ အဓိဋ္ဌာ အာကာသကောင်းကင်ကြီးဟာ အစလဲ မသင်္ခန်းပါ။ အဆုံးကိုလဲမမြင်နိုင်ပါ။ အာကာသကောင်းကင်ကြီး ကျယ်ပြန့်ရှိနေပါတယ်။ အဲဒါဟာ(အာကာသ ခေါတ်တရားကိုပြသနေပုံပါဘဲ။) [ဓ-သိန်း၊ ၆-သောင်း အထုပေါင်းထည်ရှောင်း ခကောင်းကင်လေ] ဟူသော လက်ဝဲအရ ပြန့်ပြီးခဲ့သော အာကာသခေါတ် ကောင်းကင်ထဲမှာ ဓ-သိန်း ၆-သောင်း ယူဇနာရှိသော လေအထု ဝါယောခေါတ်ကတည်ခဲ့ပြန်သည်။ (အာကာသခေါတ်နှင့် ဝါယောခေါတ် ပေါင်းရှိကျေးဇူးပြုနေပုံပါဘဲ၊) [လေးသိန်း ရှစ်သောင်း

အထုပေါင်း ထည့်ရှောင်းလေထက်ရေ၊] လက်ဘအရ ပြခဲ့သော အာကာသဓါတ်၊ ဝါယောလေဓါတ် အပေါ်မှာ လေးသိန်း ရှစ်သောင်းအထုရှိသော အာပေါရေ ဓါတ်က တည်နေသည် [နှစ်သိန်း သုံးသောင်း အထုပေါင်း တည်ရှောင်းရေထက်မြေ။] လက်ဘအရ။ ပြခဲ့ပြီးသော ရေ၏ အခေါ်ဟု ၂-သိန်း ၄-သောင်း အထုယူဇနာ ရှိသော မဟာပထဝီမြေကြီး တည်လာပြန်သည်။ စုစုပေါင်းလျှင် အာကာသဓါတ်က ပထမ ဝါယောလေ ဓါတ်ကဒုတိယ အာပေါရေဓါတ်က တတိယ။ ပထဝီမြေဓါတ်က စတုတ္ထ ၄-ဆင့်ဘည်မိုးတာ့ စကြာဝဠာတွေ ဖြစ်လာသည်။သတ္တစေါတွေဘည်ရာ သြကာသလောက ဓါတ်ဖြစ်လာသည်။ ၎င်းမြေပြင်ကြီးပေါ်ဟု စူဠလောကဓါတ် မဇ္ဈိမလောကဓါတ် ခေါ်သော ဇာတိခေတ်စကြာဝဠာ တသောင်း။ မဟာလောကဓါတ်ခေါ်သော အာဏာခေတ်စကြာဝဠာ ကုဋေတသိန်း။ အနန္တလောကဓါတ်ဟု ခေါ်သော ဝိသယခေတ်စကြာဝဠာအနန္တတို့ဟာ သြကာသလောကအနေနှင့် ဓါတ်အစုအဝေးတွေ ဖြစ်လာရသည်။ ၎င်းတို့အပေါ်ဟု သတ္တလောကဟုခေါ်သော လူ နတ် ဗြဟ္မာသတ္တဝါတွေ ဖြစ်နေရသည်။ ၎င်းတို့၏အတွင်းဟု သင်္ခါရလောကဟု ခေါ်သော စိတ်, စေတသိက်, ရူပ်တရားတွေ ဖြစ်နေကြရသည်။ ဓာတ်ချယ်းဘဲကဲ့။

(၄) လူ,နတ်,ပြဟ္မာ,သတ္တဝါမိုတဲ့ သတ္တလောကဌ် ခါတ်သာရှိနေပုံမှာ

[ရှင်မါတ်ကလောပ် ၂၂ ကျော်း ရှိနေကြပေမဲ့၊ အချုပ်မှာ ပထဝီ အားပေါ်၊ ဘေဒဇာ၊ ဝါ၊ယောဆိုတဲ့ ဘူတရုပ်က ၄ မျိုးပါ။ ဝဏ္ဏအဆင်း ဂန္ဓ အနံ့ ရသ အရသာ၊ သြဇာ ဝါဟုဆိုတဲ့ ဥပါဒါရုပ်က ၄ မျိုး ပေါင်းရုပ်ပါ။ကို အဋ္ဌကပဒ် ရုပ်ခါတ်ရှစ်ပါးဟု ခေါ်သည်။ အဲဒါသာ ရူပဇာတ ခေါ်ခြင်းကြသည်။(က) ၎င်းခါတ်ရှစ်ပါးဌ် ပထဝီ ဓာတ်လွန်ကဲလျှင် ပထဝီခါတ်ဟုခေါ်ကြ၏ ဒီရှစ်ပါး ပါတဲ့။ ၊ခ ၎င်းခါတ်ရှစ်ပါးဌ် အာပေါ ဓာတ်လွန်ကဲလျှင် အာပေါခါတ်ဟုခေါ်ကြသည်။ ဒီရှစ်ပါးပါတဲ့။ (ဂ) ၎င်းခါတ်ရှစ်ပါးဌ် တေဇောခါတ်လွန်ကဲလျှင် တေဇောခါတ်ဟုခေါ်ကြ၏ ဒီရှစ်ပါ။ပါတဲ့။ (ဃ) ၎င်းရှစ်ပါးဌ် ဝါယောခါတ်လွန်ကဲလျှင် ဝါယောခါတ်ဟုခေါ်ကြသည်။ ဒီရှစ်ပါ။ပါတဲ့။ (င)၎င်းရှစ်ပါးဌ် ဘဏ်ခါတ် လွန်ကဲလျှင် ဘဏ်ခါတ်ဟုခေါ်ကြသည်။ ဒီရှစ်ပါ။ပါတဲ့။(စ)၎င်း ခါတ်ရှစ်ပါးဌ် အနံ့ခါတလွန်ကဲလျှင် ဂန္ဓခါတ်ဟုခေါ်ကြ သည်။ ဒီရှစ်ပါ။ပါတဲ့။ (ဆ) ၎င်းခါတ်ရှစ်ပါ။ဌ် အရသာ ခါတ်လွန်ကဲလျှင် ရသခါတ်ဟု ခေါ်ကြသည်။ ဒီရှစ်ပါ။ပါ တဲ့။ (ဇ) ၎င်းခါတ်ရှစ်ပါ။ဌ် ခါတ်ထိလွန်ကဲလျှင် သြဇာ ခါတ်ဟု ခေါ်ကြ။ည်။ ဒီရှစ်ပါ။ပါတဲ့။ (အဋ္ဌကလေးပ် ရှစ်ပါ။တခုချင်းကို,ရှစ်ခု၊ကျော်ကျော်ခေါ်၍ နေကြ၏။

နာမ်ခါတ်မှာလည်း စိတ် ၁၂၁-ပါး၊ စေတသိက် ၅၂-ပါး ကို နာမ်ခါတ်ဟု ခေါ်ပါသည်။ အကျဉ်းချုပ်သော် (၁) ရူပ်ခါတ်။ (၂) နာမ်ခါတ် ၂-မျိုးထဲပါ။ ရူပ်နာမ်တို့ကိုသော် (ခါတ်တမျိုးထဲကျန်ပါသည်။) ကောင်းမွန်စွာ ရှုခဲ့ကြပါသည်။

(ဌ) ရှေးဦးပုလဲ ပတ္တမြား စိန်မြကျောက်စသော ရတနာတို့၌ အဋ္ဌကလာပ်ရူပ်ခါတ် ရှစ်ပါးသာရှိကြ၏။ ရင်းခါတ် ရှစ်ပါးကို ပြုပြင်၍ပေးသော အကူးညီခါတ်များကြောင့် ၉ မျိုးအစားမတူကြဘဲ ရှေးဦးပုလဲပဋ္ဌမြားမြကျောက်ဟု ထူးခြားဖြစ်ပေါ်လာရသည်။ ပဋ္ဌယောထူးခြားလို့ပါ။ သစ်ပင်တို့၌ ထူးခြားနေကြရတာ၌ ဗီဇဟေတုက ထူးခြားနေကြလို့ပါ။ အဲဒါလိုသိကြပါ။

(ဍ) (၁) ပထဝီခါတ် ကင်းမုခမြဘဲ။ သဘော(၁၃)ပါး ကြောင့်သေကျေရသည်။

(၂) အာပေါခါတ် ပူတိမုခမြဘဲ ပုတ်သိုးရ သဘော ၂-ပါးကြောင့် သေကျေရသည်။

(၃) တေဇောခါတ် အဂ္ဂိမုခမြဘဲ ပူလောင်ရ သဘော ၆-ပါးကြောင့် သေကျေရသည်။

(၄) ဝါယောခါတ် သတ္တိမုခမြဘဲ ပဲ့ကျသဘော ၁၁-ပါးကြောင့် သေကြေရသည်။

(မ) | သင်္ဂါဒေဝေါဟိအယံကာယော | ဟိ၊ ဤကိုယ်ကြီး
| မဟာဘူတာနုပြဟားဗလော | ၏ဖြစ်ပုံကို၊ ဥဒါဟ
| နိစ္စံ ယုဗ္ဗန္တိ ဝင်္ဂါဒေ | ရုက်ဖြန့်ခင်းရှိ ထင်
| တိက္ခာဝုဓမဟိတေဗလော | လင်းစွာ ပြလိုက်ပါ

ဦးအုံ။ **အယံကာယော**၊ ခန္ဓာဝေါ်ရုပ် ပေါင်းစပ်ထူထောင်ဤကိုယ်ကောင်ကြီးသည်။ **အယံကာယော**၊ ဖေါက်ပြန် ခံစား မှတ်သားဝိမ်ံ သိခဲ့ ၊နှ်တရား။ ငါးပါးအစု ဓါတ်အနုဖွဲ့ဆောင် ဤကိုယ်ကောင်ကြီးသည်။ **သင်္ဂါဒေဝေါ**၊ စိန်ဗုံ**း** **အ**ခြေ ၊က် ပြစ်ဖေါက်ကြဲ ယွန် **အ**ားခဲတိုက်ကြ ရာ မြို့ရွာ ဧစ်**ဘ**ေ**ထ**ောင်**း**ကြီ**း**ပါ**ခ**ပေ**တ**ည်**း**။ **မ**ဟာ**ဘူတာ**၊ ၊ မြေ,ရေ,လေ,မီ**း** ဓါတ်ကြီ**း**သမှ**တ**်**မ**ဟာ**ဘူ**တ်တို့သည် ပြဟာ ကြောက်ဖွယ်လန့်ဖွယ်၊ ကြီ**း**ကျယ်**ခ**မ်**း**နှ ်ဌမ်**း**အ ်**း**သ**တ**ို့ ် ထူ**း**ရှိကြ**ပ**ေ**က**ုန်**ခ**သ ်ဗ**လ**ာ၊**စ**ော်ဗို**လ**်ချ**ပ**်ကြီ**း**တို့ပါ**ခ**ေ**ဇ**ည်**း**။**သ**င်္ဂါ**မ**ေ ဤကိုယ်ကောင် တည်**း**ဟူ**သ**ော **စ**ော်**ခ**ြေ**မ**ြ**ပ**င် **တ**လင်**း**ဌ်။ **ဝ**ေ**ဗ**လာ၊ ထိ**ရ**ေ,**မ**ြေ,**လ**ေ,**မ**ီ**း** **စ**ော်ဗို**လ**်ကြီ**း**တို့**သ**ည်။**တ**ိ**က**္ခာ**ဝ**ုဓ**ခ**ဟိ၊ **ခ**က်**မ**ာ ဖွဲ့**စ**ေ**း** ပ**ူ** **ဇ** **လ**ူ**ပ**်ရှ ်**း** ၄-ပါ**း**ထက်မျက်**လ**က်**နှ**ာ်**စ**ာ်ရှိ**နှ**် **ဝ**ရ**စ**ိန်**လ**ေ**း**မျိ**း**တို့ဖြင့် **နှ**ိ**စ**ို့ ၊ **နှ**ေ**တ**ိုင်**း** **ည**တိုင်**း** **မ**ဆိုင်**း**မ**ည**ာ **အ**ခြ**သ**ာ**လ**ျင်။ **ယ**ု**ဗ**ျ**ဒ**ီ ကြဲ**သ**ွန်**ပ**ြစ်**သ**ွင်**း**၍ **စ**ော်**ခ**င်**း**ကာ တိုက်ခိုက်ကြ**လ**ေ**သ**ာ**ည**်**း** (**ခ**ါ်**တ**်ကြီ**း** ၄-ပါ**း**စ**ော**်ဗို**လ**်ကြီ**း**နှ**စ**် **ဝ**ယ်**သ**ား**ချ**ား**က** တိုက်ခိုက်၍ **နှ**ေ**က**ြ**ပ**ုံ၊**ဇ**ယာ**ပ**ုံ**စ**ံ**က**ို **သ**ေ**သ**ေ-**ချ**ာ**ချ**ာ**ကြ**ည့် **ကြ**ပါ။

[ပဌဝီဓါတ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး- ၂,၃,၃,၄,၈,၇,၃၁,၁၆,၄, ၄,နိုဗွာနဓာတုသုံး]အာဝေဓါတ်၊ဇောဇောဓါတ်၊ ဝါယောဓါတ် ၃-ပါးလေ ဤပုံအတိုင်းပင်ဖြစ်၏။

ဓါတ်ကြီးခလေးပါးနှင့် ယေသားများက လူနှတ်ခြဟွာ ကိုသတ်ပုံ.....

ပဌဝီအာဝေဓါတ်ကိုပုံ ...ဗိုလ်ချုပ်၄-ပါးနဲ့ယေ သား ၄ မျိုး ကဋ္ဌမုခခြေ

အာဝေပါ ဝီ၊ဇောဓါတ်ကိုပုံ ... ဗိုလ်ချုပ် ၄-ပါးနဲ့ ယေသား ၄ မျိုး ပုဗ္ဗဒီမုခခြေ

ဇောဇော ဝီ၊အာဝေါ ဝ ကိုပုံ...ဗိုလ်ချုပ်၄-ပါးနဲ့ယေ သား ၄-မျိုး အဂ္ဂိုခ ခြေ။

ဝါယော ဝီ၊အာဝေတ ဝ ကိုပုံ... ဗိုလ်ချုပ် ၄-ပါးနဲ့ ယေသား ၄-မျိုး သတ္ထမုခ ခြေ။

စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ၄ ဦးနှင့်ယေသား ၄-မျိုးတို့က သတ် ဖြတ်ခန့်ကြပုံပြသည်။

[၂-၃-၃-၄-၅-၇-၄-၄-၅ ၅-၇ ၈-၁၆]ထဲသို့ဓါတ် ထည့်မှ အတိုးတန်လာပုံ ဥပမာတွေ။

၂၅ဂီ-ကန်း ရွှေလက်ဆောက်ထဲသို့ မြရတနာထည့်လျှင် နာရည်လဲပြောင်း တန်တိုးမဲ့ကြီး၏။

၂၅ဝိ-တန်၊ ရှေ့လက်ခကောက်ထဲသို့ စိန်ရတနာ ထည့်လျှင် နာမည်လဲပြောင်း တန်ဘိုးလဲကြီးလာ၏။

၂၅ဝိ-တန်၊ ရှေ့လက်ကောက်ထဲသို့ နီလာ ထည့်လျှင် နာမည်လဲပြောင်း တန်ဘိုးလဲကြီးလာ၏။

၂၅ဝိ-တန်၊ ရှေ့လက်ခကောက်ထဲသို့ ဖဋ္ဌမြားထည့်လျှင် နာမည်လဲပြောင်း တန်ဘိုးလဲကြီးလာ၏။

၂၅ဝိ-တန်၊ ရှေ့လက်ခကောက်ထဲသို့ နဝရတ် ကိုးပါး ထည့်လျှင် နာမည်လဲပြောင်း တန်ဘိုးလဲကြီးလာ၏။

ယခုပြတဲ့ဥပမာမျှားကဲ့သို့ ရူပ်နာမ် ၂-ပါးထဲ၊ လက္ခဏာရေး ၃-ပါးထဲ၊ ပရိညာ ၃-ပါးထဲ၊ သစ္စာ ၄-ပါးထဲ ခန္ဓာ ၅-ပါးထဲ၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-စေါ်းထဲ၊ သာတိပဋ္ဌာန် ၄-ပါးထဲ သမ္မပ္ပဓာန် ၄-စေါ်းထဲ ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄-ပါးထဲ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးထဲ ဗိုလ် ၅-ပါးထဲ၊ ဗေ ဈျင် ၇-ပါးထဲ၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးထဲ ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါးထဲသို့ ခါတရားထည့်လျှင် ပညတ်မှုပရမတ်သို့ ပြောင်းခ၏။ ပုထုဇဉ်တန်ဘိုးမှ အရိယာ တန်ဘိုး တိုးမြင့်တက်ခသည်။ ။ဤနည်းတူပင် စိနည်းငါးကျမ်း၊ သုတ်၃-ကျမ်း၊အဘိဓမ္မာ ၇ ကျမ်း ပိဋကတ် ၃ သွယ်၊ နိကာယ်ငါးဖြာ၊အင်္ဂါကိုးဘန်၊ ဓမ္မကွန်ယက်ပေါင်း(၈၄၀၀၀)အထဲသို့ ခ`တ်တရားကိုထည့်ထားပါလျှင်ပညတ်မှုပရမတ်သို့ပြောင်းလာခဲ့ကာ၊ ပုထုဇဉ်တန်ဘိုးမှ အရိယာ တန်ဘိုးသို့ ကြီးမြင့်ထိုက်တန် တိုးတက်လာရသည်။

စိတ်ဓါတ်နဲ့ဆန္ဒဓါတ်တွဲမိ (သဟဇာတပစ္စယော)ဖြစ်၍ ရှေမိုး-ရှေမို ရှာရ ရှေအိုး-ရှေအိုးပေါ်ရ ရှေတောင်-ရှေ တောင်ပေါက်ရ ရှေပန်ဒသာ-ရှေပန်ဒသာရောက်ရ၊ ဤစသည သယ ရှေအိုးကြီးတွေ ရရပြီး ခွမ်းသာကြွယ်စ စိတ်ထား ဇေ-မြမြ ဖြစ်ဖြစ်နေသည်။

စိတ်ဓါတ်နှင့် ဝိရိယဓါတ်တွဲမိ (သဟဇာတပစ္စယော) ဖြစ်၍ ခြေကလုမ်းအတွက် စကြာတသန်းစီရ၍ ၄ ကျန်း သနင်း စကြာမင်း၏ဘဝနဲ့ ၂-မျိုး ကယ်ဆယ်သွားရမည်။ ဇာမျိုမှာ မိမိဘဘာလုံး ၄-ကျန်းသားကွေကို ပြန်ခဲ့ပြီးသော ရှေမိုး-ရှေမိုးတွေနှင့် ရှေအိုး-ရှေအိုးတွေနှင့် ရှေတောင် ရှေတောင်တွေနှင့် ရှောပန်ဒသာ-ရှေပန်ဒသာတွေနှင့် ဤစသည သယ ရှေအိုးကြီးတွေနှင့် တသက်လုံး ကယ်နိုင်မည်။ (မစ) နိုင်မည်၊ အားရစရာတဲ့၊ ကျွန်တခုကား သက်ဘန်းစေ့၏ စုခေါ်ကြတော့ အားလုံးကို နတ်ပြည်သို့ပို့ပေးနိုင်ပါသည်

စိတ်ဓါတ်နှင့် သတိဓါတ် တွဲမိလျှင် (သဟဇာတ ပစ္စယော)မို့။ ယနေ့ကဇေတဲ့ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံသည်အထိပါဘဲ။ အာစရိယအရိယာဘဝနဲ့ ဒသာနုအရိယာဘဝနဲ့ လိင်္ဂအရိယာ ဘဝနဲ့ ပဋိဒေဒေအရိယာဘဝနဲ့ ရင့်ရင့်-မြင့်မြင့် ဆင့်ဆင့်ကြီး တက်သွားမှ ကျေးမည်၊ လွတ်မည်၊ ထွက်ခြောက်ရည် တွဲနေကြပါလေ။ ။